

PORADNIK METODYCZNY DO PROGRAMU ZOSTAŃ NOBLISTĄ

POD REDAKCJĄ
MARII HAWRYLAK
URSZULI TYLUŚ

Klasa II, część 1

**PORADNIK METODYCZNY
DO PROGRAMU
ZOSTAŃ NOBLISTĄ
Klasa II, część 1**

**POD REDAKCJĄ
MARII HAWRYŁAK
URSZULI TYLUŚ**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt „Zostań Noblistą” jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego
CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA!

RECENZJA:
dr Ewa Kozak-Czyżewska

KOREKTA:
Lidia Gajek

REALIZATORZY PROJEKTU:

© Copyright by WYDAWNICTWO WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ
IM. JANUSZA KORCZAKA
WARSZAWA 2014

Publikacja powstała w ramach projektu „Zostań Noblistą”. Priorytet III. Wysoka jakość systemu oświaty.

Działanie: 3.3. Poprawa jakości kształcenia. Numer umowy: POKL.03.03.04-00-105/13-00

ISBN 978-83-61121-89-3

Łamanie, opracowanie graficzne
oraz projekt okładki

www.happygraf.pl
e-mail: lg27@poczta.onet.pl

SPIIS TREŚCI

WSTĘP	5.
1. PLAN PRACY DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ W KLASIE DRUGIEJ	
SZKOŁY PODSTAWOWEJ SEMESTRU I	6.
2. SCENARIUSZE ZAJĘĆ Z MATERIAŁAMI DODATKOWYMI.....	27.
3. KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ	175.
4. LITERATURA	179.

WSTĘP

Opracowanie Poradnik metodyczny jest przeznaczony dla nauczycieli klasy II szkoły podstawowej, którzy zdecydowali się na wybór i realizację programu Zostań Noblistą. Składa się z dwóch części. Część 1 uwzględnia założenia metodyczne przeznaczone do realizacji w semestrze pierwszym, natomiast część 2 przewidziana jest jako pomoc nauczyciela w semestrze drugim. Opracowanie niniejsze składa się z trzech rozdziałów.

W rozdziale I Plan pracy dydaktyczno-wychowawczej zawarte są propozycje szczegółowego, miesięcznego planu, który umożliwi nauczycielowi ogólną orientację w podejmowaniu i aranżowaniu czynności dydaktyczno – wychowawczych w klasie drugiej. Uwzględnia on tematykę tygodnia, tematykę dnia, środki dydaktyczne, propozycje rozwijanych inteligencji oraz przewidywane osiągnięcia ucznia. Proponowany plan daje nauczycielowi niezbędne wytyczne do projektowania zajęć całodniowych z możliwością samodzielnego aranżowania sytuacji edukacyjnych.

Rozdział II Scenariusze zajęć z materiałami dodatkowymi – to część opracowania zawierająca propozycje do prowadzenia zajęć całodniowych. Opracowane przez nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej scenariusze zajęć uwzględniają założenia programowe, różnorodne metody pracy i proponowane środki dydaktyczne, które spełniają oczekiwania w zakresie pobudzania uczniów do wszechstronnej aktywności ze zwróceniem uwagi na rozwijane inteligencje wielorakie. Wprawdzie zaprezentowane scenariusze są tylko propozycją rozwiązań metodycznych, ale mamy nadzieję, że będą inspiracją do własnych pomysłów realizowanych w kształceniu zintegrowanym. Przedstawione propozycje z pewnością pomogą nauczycielom prowadzić takie zajęcia, które dostosowane będą do warunków danej szkoły, potrzeb i możliwości uczniów oraz własnych predyspozycji.

Dopełnieniem prezentowanych rozwiązań metodycznych jest Karta osiągnięć edukacyjnych ucznia jako niezbędna pomoc dla nauczyciela w celu weryfikacji osiągnięć ucznia i postępów w jego rozwoju.

Uzupełnieniem poradnika metodycznego są Zeszyty pracy domowej. Zawarte w nich propozycje będą rozwijać dociekliwość poznawczą dzieci, a tym samym wpływać na poszerzanie ich wiedzy, umiejętności praktycznego działania, kształtować ich przekonania i poglądy oraz rozwijać samodzielność.

Różnorodność w podejściu prezentowanych materiałów metodycznych ukazano w zintegrowanym planie dydaktyczno – wychowawczym oraz scenariuszach zajęć, które integrują poszczególne kierunki edukacji w ramach tygodniowych bloków tematycznych i tematów dnia. Scenariusze zostały opracowane przez zespół nauczycieli – praktyków w nowatorskiej formie z uwzględnieniem najnowszych osiągnięć edukacji wczesnoszkolnej.

Mamy nadzieję, że publikowany materiał o takiej strukturze i koncepcji integrowania różnych rodzajów edukacji stanie się źródłem do twórczych poszukiwań optymalnych rozwiązań metodycznych.

1. PLAN PRACY DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZEJ W KLASIE II SZKOŁY PODSTAWOWEJ – SEMESTRI

Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNI	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1. WRZESIEŃ	2. POWRÓT DO SZKOŁY	3. 1. MÓJ PIERWSZY DZIEŃ W SZKOLE. 2. ZNOWU RAZEM. 3. WAKACYJNE PRZYJAŹNIE. 4. BEZPIECZNI W DRODZE DO I ZE SZKOŁY.	4. tablica multimedialna, komputer, pamiątki z wakacji Narzędzia i materiały: kartony, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże, kolorowe brystole;	5. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> • oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ci, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; • rozumie konieczność przestrzegania regulaminu szkolnego; • potrafi zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; • z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie; • umie ułożyć podpisy do obrazów i skomponować z nich całość; • zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; • zgodnie bawi się z innymi dziećmi; • poznaje zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych; • czyta teksty, opowiadania, listy; • recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane; • pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość; • posługuje się komputerem jako narzędziem pracy. 	6. JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1. WRZESIEŃ	2. LETNIE WSPOMNIENIA	3. 1. WAKACYJNE PAMIĄTKI. 2. SZUM MORSKICH FAL ... 3. JEZIORA I RZĘKI - ZAJĘCIA W TERENIE. 4. WĘDRÓWKI PO GÓRACH. 5. PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA...	4. tablica multimedialna, komputer, tekst wiersza Wandy Chotomskiej „Alfabet”, notatka biograficzna o pisarce, portret Wandy Chotomskiej, ruchoomy alfabet, tekst wiersza „Limba” Kazimierza Przerwy – Tetmajera Narzędzia i materiały: kartony, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, kolorowe pętle z włóczki, kolorowe figury geometryczne – różne wielkości (kilka figur o nieznanym dzieciom kształtach, plastelina, podkładki z tektury, duże brystole A1, farby, pędzle;	5. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, wyznacza część wspólną zbiorów, rozumie pojęcie liczby porządkowej, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● umie wykonać z plastikowej butelki łódź – rozumie co znaczy słowo: recycling; ● potrafi zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o różnych krajoznawstwach Polski; ● umie ułożyć wyrazy w kolejności alfabetycznej; ● wie co to są wyrazy dźwiękonaśladowcze i środki poetyckie; ● wykonuje ilustrację do wiersza; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● poznaje zasady gier i zabaw przestrzega ich; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● poprawia ruchomość stawową i koordynację ruchową poprzez 	6. JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNI	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
WRZESIEŃ	BĄDŹMY BEZPIECZNI	1. JESTEM BEZPIECZNY W SZKOLE. SPOTKANIE Z POLICJANTEM. 2. JESTEM BEZPIECZNY W DOMU. 3. JESTEM BEZPIECZNY W DRODZE DO SZKOŁY.	tablica multimedialna, komputer, tekst „Jestem bezpieczny”, film „Ja pana nie znam” Narzędzia i materiały: kartony, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, kolorowe pętle z włóczki, kolorowe figury geometryczne – różne wielkości (kilka figur o nieznanym dzieleniu kształtów), plastelina, podkładki z tektury;	świadome ćwiczenia fizyczne; ● samodzielnie umie wyszukać informację w mediach, przeczytać ją i zinterpretować; ● świadome ćwiczenia fizyczne; ● samodzielnie umie wyszukać informację w mediach, przeczytać ją i zinterpretować. UCZEŃ: ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, wyznacza część wspólną zbiorów, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● potrafi wykonać z plastikowej butelki łożek – rozumie co znaczy słowo: recycling; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o różnych krajoobrazach Polski; ● umie ułożyć wyrazy w kolejności alfabetycznej; ● wie co są wyrazy dźwiękonaśladowcze i środki poetyckie; ● wykonuje ilustrację do wiersza; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIA	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
PAŹDZIERNIK	JESIEŃ, JESIEŃ, JESIEŃ...	<ol style="list-style-type: none"> JESIENNY CZAS. ZDROWO SIĘ ODŻYWIAMY. ZWIERZĘTA W POLU I OGRODZIE. JESIEŃ, JESIEŃ, JESIEŃ... 	<p>tablica multimedialna, komputer, owoce i warzywa, noże deseczki do krojenia, komplet naczyń ze sztućcami (mogą być plastikowe, fartuszki, pierowy ręcznik, tartki, nożyki, piłki do kosza i siatkówki, zdjęcia drzew i krzewów owocowych, wiersz o jesieni (do wyboru), np. Zofia Dąbrowska „Pani Jesień”</p> <p>Narzędzia i materiały:</p> <p>kartony, kredki, flamastry, kleje, nożycki, bibuła karbowana fioletowa, brązowa i dwa odcienie zielonego, wata;</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● poznaje zasady gier i zabaw przestrzega ich; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; ● poprawia ruchomość stawową i koordynację ruchową poprzez świadome ćwiczenia fizyczne; ● samodzielnie umie wyszukać informację w mediach, przeczytać ją i zinterpretować. <p>UCZENI:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, umie wykonywać obliczenia wagowe, mierzyć odcinki, rozumie pojęcie liczby porządkowej, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● zna pisownię wyrazów z trudnościami ortograficznymi; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● poznaje zasady gier i zabaw przestrzega ich; ● potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi; 	<p>JĘZYKOWA</p> <p>MATEMATYCZNO-LOGICZNA</p> <p>INTERPERSONALNA</p> <p>INTRAPERSONALNA</p> <p>CIELESNO-KINESTETYCZNA</p> <p>WIZUALNO-PRZESTRZENNA</p> <p>MUZYCZNA</p> <p>PRZYRODNICZA</p>

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNI	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
PAŹDZIERNIK	KAŻDA PRACA JEST POTRZEBNA	1. WAŻNE ZAWODY. 2. ZAWODY NASZYCH RODZICÓW. 3. KTO PRACUJE W NASZEJ SZKOLE? 4. NAJDIWNIJSZE ZAWODY ŚWIATA. 5. PO CO PRACUJEMY? CZY NAUKA TO TEŻ PRACA?	tablica multimedialna, komputer Narzędzia i materiały: markery, kartki brystolu;	<ul style="list-style-type: none"> ● poprawia ruchomość stawową i koordynację ruchową poprzez świadome ćwiczenia fizyczne; ● zna zasady mini gier sportowych; ● samodzielnie umie wyszukać informacje w mediach, przeczytać ją i zinterpretować. UCZENI: <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych; ● czyta teksty, opowiadania, listy; ● recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane; 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
PAŹDZIERNIK	LAS JESIENIA	<ol style="list-style-type: none"> 1. SPACERKIEM PO LESIE. 2. ZWIERZĘTA LEŚNE. 3. DRZEWA I KRZEWY W JESIENNEJ SZACIE. 4. EKOLOGIA W LESIE. WYCIECZKA DO LASU – ZAJĘCIA W PLENERZE. 5. RODZAJE LASÓW. 	<p>tablica multimedialna, komputer, plansze: warstwy lasu, rodzaje drzew, albumy przyrodnicze, klasyki ze zdjęciami krzewów i drzew spotykanych w lesie, tekst piosenki i nagranie melodii „Jarzębina”, piłki, skakanki, gumy do skakania</p> <p>Narzędzia i materiały: markery, kartki brystolu, plastelina, tekturki, butelka po napoju (mała), korki, klej, gazety, materiały przyrodnicze, kartki A3, taśma przezroczysta, nożyczki;</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość; ● postępuje się komputerem jako narzędziem pracy; ● prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne. <p>UCZENI:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● umie dokonywać obliczeń zegarowych i potrafi rozpoznawać godziny na zegarze; ● posiada umiejętność określania liczby niewiadomej; ● rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania; ● wie, w jaki sposób postępować zgodnie z ekologią; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; 	<p>JĘZYKOWA</p> <p>MATEMATYCZNO-LOGICZNA</p> <p>INTERPERSONALNA</p> <p>INTRAPERSONALNA</p> <p>CIELESNO-KINESTETYCZNA</p> <p>WIZUALNO-PRZESTRZENNNA</p> <p>MUZYCZNA</p> <p>PRZYRODNICZA</p>

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
PAŹDZIERNIK	LUBIMY KOLORY JESIENI	1. JESIENNE WIERSZE. 2. ŚWIĘTO EDUKACJI. 3. OBSERWACJA POGODY. 4. JESIENNE ZMIANY W PRZYRODZIE.	tablica multimedialna, komputer, zdjęcia i obrazy przedstawiające jesienną przyrodę i pogodę, przykładowe prognozy pogody, wierszyki o jesieni (autorzy nieznan), materiały internetowe Narzędzia i materiały: farby, kartony A3, pędzle, pojemniki na wodę, materiały ochronne, markery, kredki, kolorowa bibuła karbowana, wata, kolorowe nici, pastele olejne;	<ul style="list-style-type: none"> ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych; ● czyta teksty, opowiadania, listy; ● umie prawidłowo budować wypowiedzi ustne; ● zna i prawidłowo stosuje w wypowiedziach pisemnych głoski miękkie; ● recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane; ● pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość; ● postępuje się komputerem jako narzędziem pracy; ● prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● umie pisać liczebniki; ● rozumie pojęcie przemienności dodawania; 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTYCZNA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIĐYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
<ul style="list-style-type: none"> ● rozumie pojęcie słowa: para; ● potrafi łączyć wiele liczb w działaniu; ● rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania; ● zna składniki i pogody, potrafi ją określić; ● rozumie konieczność okazywania szacunku wszystkim pracownikom szkoły; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych; ● czyta teksty, wie co to jest wiadź; ● umie prawidłowo budować wypowiedzi ustne; ● zna i prawidłowo stosuje w wypowiedziach pisemnych głoski miękkie; ● recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane; 					
<p style="text-align: center;">WIZUALNO-PRZE-STRZENNĄ MUZYCZNA PRZYRODNICZĄ</p>					

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
PAŹDZIERNIK	SZKOLNY SAVOIR VIVRE	1. CZY DYSCYPLINA TO STRASZNA RZECZ? 2. DLACZEGO TAK GŁOŚNO? – ROZMOWY O NASZYM ZDROWIU. 3. POWITANIE, POŻEGNANIE! 4. JESTEM MIŁY DLA KOLEGÓW I KOLEŻANEK. 5. POMAGAM INNYM.	tablica multimedialna, komputer, karty z wypisanymi nagannymi zachowaniami dzieci w szkole, tekst opowiadania "Powitanie, pożegnanie", liczmany, patyczki, os liczbowa, guziki, które wkładamy np. do pudełek lub woreczków, klocki Cuisenaire'a, tabliczki tekstowe z kofeczkami, drzewka, tekst „Ostatni mazur”, melodia mazura Narzędzia i materiały: kartony A3, kredki, miękkie ołówki do rysowania;	<ul style="list-style-type: none"> ● pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość; ● postępuje się komputerem jako narzędziem pracy; ● prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne. UCZEN: <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ci, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● umie dodawać i odejmować liczby do 20 z przekroczeniem progu dziesiętkowego; ● rozumie pojęcie dyscypliny w szkole; ● wie w jaki sposób hałas wpływa na nasze zdrowie; ● rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania; ● rozumie konieczność szanowania rówieśników; ● rozumie konieczność okazywania szacunku wszystkim pracownikom szkoły; 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNIA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
				<ul style="list-style-type: none"> ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych; ● czyta teksty, wie co to jest wiadomość; ● umie prawidłowo budować wypowiedzi ustne; ● zna i prawidłowo stosuje w wypowiedziach pisemnych głoski miękkie; ● recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane; ● pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość; ● postępuje się komputerem jako narzędziem pracy; ● prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne. 	

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
LISTOPAD	NADCHODZI LISTOPAD. WSPOMINAM TYCH CO ODESZLI.	1. LISTOPAD CZAS POWITAĆ. 2. JESIENNA SZARUGA. 3. ŚWIĘTO ZMARŁYCH. 4. CZCIMY PAMIĘĆ TYCH CO ODESZLI. 5. PAMIĘĆ O POLEGŁYCH NIE-ZNANYCH ŻOŁNIERZACH JEST ŻYWA WŚRÓD NAS. ZAJĘCIA W PLENERZE.	tablica multimedialna, komputer, zdjęcia i obrazy przedstawiające jesienną przyrodę i pogodę, wiersz K. Różeckiej „Szedeł Listopad”, materiały internetowe, piosenka D. Gellner „Jesienny kujawiaczek”, czajnik z wodą, przykrywka Narzędzia i materiały: farby, kartony A3, pędzle, pojemniki na wodę, materiały ochronne, kredki, kolorowa bibuła karbowana, wata, kolorowe nici, koło z drutu;	UCZEŃ: ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● dodaje o odejmuje z przekroczeniem progu dziesiętkowego; ● rozumie co znaczy pojęcia: działania odwrotne; ● zna miejsce rzędów w liczbie dwucyfrowej; ● potrafi łączyć wiele liczb w działaniu; ● rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania; ● zna składniki pogody jesiennej, potrafi ją określić; ● rozumie konieczność ubierania się odpowiednio do panującej pogody; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi;	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNI	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
LISTOPAD	OJCZYŻNO MA...	<ol style="list-style-type: none"> „LEGENDY POLSKIE” W. CHOTOMSKA „LEGENDA O CZECHU, LECHU I RUSIE”. POLSKA, MOJA 2. OJCZYŻNA – SYMBOLS NARODOWE. MIEJSCE POLSKI NA MAPACH ŚWIATA. CO KRAJ, TO TO OBYCZAJ. NASI SAŚIEDZI. JESTEM POLAKIEM. 	<p>tablica multimedialna, komputer, szablony przedstawiający połowę ciała orła – bez dziobu, tekst „Legenda o Czechu, Lechu i Rusie”, obrazy przedstawiające kolejne ważne wydarzenia w legendzie</p> <p>Narzędzia i materiały: ołówki, kartki brystolu, blok rysunkowy, tekturka, nożyczki, przybory do malowania, farby plakatowe, klej, markery, linijka, bibuła karbowana czerwoną i białą;</p>	<ul style="list-style-type: none"> rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych; czyta sprawnie teksty; umie prawidłowo budować wypowiedzi ustne; na i prawidłowo stosuje w wypowiedziach pisemnych głoski miękkie i ortogramy; recytuje z pamięci i czyta bez przygotowania krótkie teksty wierszowane; pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość; postępuje się komputerem jako narzędziem pracy; prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne. <p>UCZENI:</p> <ul style="list-style-type: none"> oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe, rozumie istotę porównywania różnicowego; umie mierzyć długość i szerokość; 	<p>JĘZYKOWA</p> <p>MATEMATYCZNO-LOGICZNA</p> <p>INTERPERSONALNA</p> <p>INTRAPERSONALNA</p> <p>CIELESNO-KINESTYCZNA</p>

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
				<ul style="list-style-type: none"> ● wie co to jest legenda; ● rozumie konieczność poznania historii naszego kraju; ● zna nazwy państw, z którymi graniczy Polska; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych; ● umie celnie rzucić na odległość; ● czyta teksty, opowiadania, listy; ● recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane; ● pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość; ● poprawnie pisze wyrazy z „h” i „ch”; ● postępuje się komputerem jako narzędziem pracy; ● prawidłowo, według wskázówek wykonuje prace plastyczne i techniczne. 	WIZUALNO-PRZE-STRZENNNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1. LISTOPAD	2. POLSKA NASZA OJCZYZNA	3. 1. POZNAJEMY HISTORIĘ POLSKI. 2. ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI. 3. CO TO JEST OJCZYZNA? CZY JESTEM PATRIOTA? 4. ODWIEDZAMY MIEJSCA PAMIĘCI NARODOWEJ. ZAJĘCIA W PLENERZE.	4. tablica multimedialna, komputer, materiały internetowe, odtwarzacz muzyki, portret Mieszka Narzędzia i materiały: kalka techniczna, cienki czarny flamaster, kolorowe flamastry, białe kartki xero;	5. UCZENI: <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe, dokonuje obliczeń przy pomocy osi liczbowej; ● umie dokonywać obliczeń kalendarzowych; ● umie dokonywać obliczeń pieńżnych; ● zna symbole narodowe; ● rozumie konieczność poznania historii naszego kraju; ● umie zaśpiewać hymn Polski, wie jaką przyjąć postawę podczas śpiewania; ● z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie i historii; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych; ● umie celnie rzucić na odległość; ● czyta teksty, opowiada, listy; 	6. JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNI	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
LISTOPAD	SZARA CISZA DOKOŁA...	1. PLUCHA, SŁOTA, ZIĄB. 2. ABY ZDROWYM BYĆ. 3. JESIENNE NUTY... 4. „LEGENDY POLSKIE” WANDY CHOTOMSKIEJ. 5. WIRTUALNA WYCIECZKA PO WARSZAWIE. 6. PIĘKNA NASZA POLSKA CAŁA.	tablica multimedialna, komputer, materiały internetowe, paski papieru z wypisanymi na nich przysłowiami o zdrowiu, termometry do mierzenia temperatury ciała i powietrza Narzędzia i materiały: klej, materiały, nożyczki, baza np. kartka papieru lub kawałek starej gazety, kartki białe A3, niebieski cienki flaster, papiery pakowe, farby plakatowe, przybory do malowania, bibuła karbowana, przebrania;	<ul style="list-style-type: none"> ● recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane; ● pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość; ● postępuje się komputerem jako narzędziem pracy; ● prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne. UCZEN: <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i uktada rozmaite zadania tekstowe, rozumie istotę porównywania różnicowego; ● wie co to jest legenda; ● rozumie konieczność poznania historii naszego kraju; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie; ● zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● zgodnie bawi się z innymi dziećmi; ● rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych; 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWIĐYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIA	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
LISTOPAD	A PO ANDRZEJKACH MAMY JUŻ GRUDZIĘŃ....	1. ZJAWISKA POGODOWE 2. JESTEM CHORY. LEKCJA W TERENIE - WIZYTA W PRZYCHODNI LEKARSKIEJ. 3. ROZMOWY O ZDROWIU. 4. KATARZYŃKI. 5. KLASOWE WRÓŻBY ANDRZEJKOWE.	tablica multimedialna, komputer, materiały internetowe, tekst opowiadania „Kalendarz pogody”, piłki, model piramidy żywieniowej Narzędzia i materiały: nożyczki, klej, patyczek od szaszłyka, kartka A4 brystolu kolorowego, stara gumka do ścierania, pinezki, klej wodny, kartki z bloku technicznego, kredki, farby akwarelowe, zestaw do malowania;	<ul style="list-style-type: none"> ● umie celnie rzucić na odległość; ● czyta teksty, opowiadania, listy; ● recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane; ● pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość; ● postępuje się komputerem jako narzędziem pracy; ● przewidowo, według wskázówek wykonuje prace plastyczne i techniczne. UCZEŃ: <ul style="list-style-type: none"> ● oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe; ● wie co to jest wiatr; ● wie, w jaki sposób trzeba dbać o swoje zdrowie; ● umie z gotowych produktów zrobić sobie kanapkę; ● zna zasady zachowywania się przy stole; ● rozumie konieczność poznania historii naszego kraju; ● umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją; ● z ciekawością słucha informacji o otaczającym świecie; 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
GRUDZIEŃ	PAMIĘTAJMY O GÓRNIKACH	1. ŚWIĘTO GÓRNIKÓW. 2. TRUDNA JEST PRACA GÓRNIKA. 3. WĘGLOWA RODZINKA. 4. MIKOŁAJKOWE TRADYCJE. 5. WIZYTA ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA.	wiersze: „Dzień górnika – Barbórka” Małgorzaty Wojciechowicz, „Węglowa rodzinka” Marii Terlikowskiej, legenda „O zasypanym chodniku i mądrym skarbniku” Hanny Łochockiej, mapa Polski, plansza przedstawiająca górnika w stroju galowym, wybrana piosenka o Mikołaju Materiały i narzędzia: rolki po papierze toaletowym, bibuła, węgiel do rysowania;	<ul style="list-style-type: none"> ● zgodnie bawi się i współdziała podczas pracy z innymi dziećmi; ● rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych; ● umie celnie rzucić na odległość; ● czyta teksty, opowiadania, listy; ● recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane; ● pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych ze sobą w logiczną całość; ● zna zasady pisowni wyrazów z „h” i „ch”; ● rozpoznaje czasowniki; ● postępuje się komputerem jako narzędziem pracy; ● prawidłowo, według wskazań wykonyuje prace plastyczne i techniczne. UCZENI: <ul style="list-style-type: none"> ● układa z rozsypanki zdaniowej opis czapki górnika; ● pisze list zwracając uwagę na zwroty grzecznościowe; ● wypowiada się w kilku zdaniach na temat wystuchanego tekstu; ● przelicza i dodaje liczby w zakresie 30; ● wskazuje miejsce dziesiątek 	JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZESTRZENNĄ

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
GRUDZIEŃ	KOSMOS	<ol style="list-style-type: none"> 1. KOSMOS. 2. PLANETY UKŁADU SŁONECZNEGO. 3. DZIEŃ - NOC. 4. MIESIĄC BIEGNIE ZA MIESIĄCEM I TAK MIJĄ ROK. 5. ZIEMIA W KOSMOSIE. 	<p>wiersz Wandy Chotomskiej „Rakieta opowiada o planetach”; film o kosmosie lub plansze dotyczące kosmosu, plan- sza Układ Słoneczny, ruchomy model przestrzenny Układu Słonecznego, piosenka „Zielone ufoludki” F. asolki, karton w kolorze biało – czarnym ob- razujący dzień – noc, kartoniki z uka- zanymi czynnościami wykonywanymi przez ludzi, (jedzenie, mycie, spanie, pracowanie, uczenie się itp.), książki, atlasy – dotyczące kosmosu, globus, lataрка, świeczka, przykładowe kalen- darze, plansz „Różne zegary”, zegary do ćwiczeń praktycznych dla uczniów</p> <p>Materiały i narzędzia: 3 bloki A1, blok, materiały do pracy „Kosmos” robionej dowolną techniką;</p>	<p>i jedności w liczbach dwucyfrowych;</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wykonuje pracę plastyczną węgłem; ● wykonuje pracę przestrzenną – Mikołaja; ● wykonuje akompaniament perkusyjny do piosenki; ● łączenie różnych form ruchu w grach i zabawach. <p>UCZEŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wypowiedzi się pełnymi zdaniami; ● wie, o pisowni nazw planet wielką literą; ● uczeń przygotowuje materiały związane z kosmosem; ● wie, kim był Mikołaj Kopernik; ● poznaje nazwy planet; ● wykonuje ćwiczenia, wykorzystując liczebniki porządkowe; ● wykonuje obliczenia w zakresie 30; ● wykonuje proste obliczenia zęgarowe; ● staranie wykonuje pracę plastyczną; ● wykonuje przewrót w przód z przysiadu; 	<p>MUZYCZNA PRZYRODNICZA</p> <p>JĘZYKOWA</p> <p>MATEMATYCZNO- LOGICZNA</p> <p>INTERPERSONALNA</p> <p>INTRAPERSONALNA</p> <p>CIELESNO-KINESTE- TYCZNA</p> <p>WIZUALNO-PRZE- STRZENNNA</p> <p>MUZYCZNA</p> <p>PRZYRODNICZA</p>

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
GRUDZIEŃ	ŚWIĄTECZNY CZAS	1. TRADYCJE I ZWYCZAJE BOŻO-NARODZENIOWE. 2. ŚWIĄTECZNE ŻYCZENIA. 3. CZAR BOŻEGO NARODZENIA... 4. CHOINKA DLA PTAKÓW. 5. KLASOWA WIGILIA.	kołеды, „Legenda o choince” Jadwigi Dymkowskiej, „Majka z Siwego Brzegu” Miry Jaworzczakowej, „Śpiewająca choinka” Maria Kownacka, „Wieczór wigilijny” Tadeusza Kubiaka, plansza przedstawiająca podstawowe drzewa iglaste, kartki świąteczne, gałązki z sosny, jodły i świerku Materiały i narzędzia: Materiały potrzebne do wykonania kartki świątecznej, nasiona, plastelina do ozdabiania bombki;	UCZENI: ● wymienia tradycje związane z Bożym Narodzeniem; ● wypowiada się pełnymi zdaniami na temat tekstu; ● układa plan wydarzeń na podstawie tekstu; ● pisze życzenia świąteczne; ● śpiewa wybrane kołеды; ● projektuje kartkę świąteczną; ● ozdabia bombkę według własnego pomysłu; ● wie, że należy dokarmiać ptaki w czasie zimy; ● rozpoznaje gałązki świerku, jodły i sosny; ● wykonuje proste obliczenia pieniężne.	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZE-STRZENNNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA
STYCZEŃ	NA PROGU NOWEGO ROKU	1. Z NOWYM ROKIEM. 2. TO CO DLA NAS NAJWAŻNIEJSZE. 3. KALENDARZ PEŁEN NIESPODZIANEK.	„Patyki i patyczaki” Jan Twardowski, „Bajka o dwunastu miesiącach” Braci Grimm, zegar demonstracyjny, kalendarze – różne rodzaje Materiały i narzędzia: Materiały potrzebne do wykonania klasowego kalendarza;	UCZENI: ● umie swobodnie wypowiadać się na podany temat; ● układa postanowienia noworoczne; ● układa życzenia noworoczne; ● potrafi posługiwać się kalendarzem; ● zna nazwy i kolejność miesięcy; ● zna cyfry rzymskie;	JEZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZE-STRZENNNA

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNI	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
STYCZEŃ	ZIMA, ZIMA	<p>1. ZIMA, ZIMA.</p> <p>2. POMAGAMY ZWIERZĘTOM PRZETRWAĆ ZIMĘ.</p> <p>3. KOLORY ZIMY.</p> <p>4. WODA W RÓŻNYCH STANACH SKUPIENIA.</p> <p>5. BEZPIECZEŃSTWO W CZASIE ZIMOWYCH ZABAW.</p>	<p>ilustracje przedstawiające krajobrazy zimowe, zagadki o zwierzętach, piosenka „Kolorowy śnieg” słowa Jerzy Ludwik Kern, opowiadanie Marii Kownackiej „Kolory na śniegu”, ilustracje przedstawiające ptaki przebywające u nas zimą, zagadki związane z różnymi stanami skupienia wody</p> <p>Materiały i narzędzia: wata lub gaza, farby plakatowe, pokarm dla ptaków, naczynia do doświadczeń związane z różnymi stanami skupienia wody, cukier, kostki lodu;</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● pisze daty różnymi sposobami; ● wykonuje obliczenia zegarowe wykonuje pracę plastyczno-techniczną na określony temat. <p>UCZEŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wymienia charakterystyczne cechy zimy; ● rozpoznaje tropy zwierząt na ilustracjach i na śniegu; ● zna zagrożenia dla zdrowia i życia związane z zabawami na śniegu i uprawianiem sportów zimowych; ● zna stany skupienia wody; ● odczytuje wskazania termometru; ● odczytuje, zapisuje i porównuje liczby w zakresie 100; ● przedstawia zimę w formie plastycznej. <p>UCZEŃ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● wypowiada się wielozdaniowo na podany temat; ● redaguje zdania na temat babci i dziadka; ● określa stopień pokrewieństwa w rodzinie; ● wie, o czym informuje zaproszenie; 	<p>MUZYCZNA PRZYRODNICZA</p> <p>JĘZYKOWA</p> <p>MATEMATYCZNO-LOGICZNA</p> <p>INTERPERSONALNA</p> <p>INTRAPERSONALNA</p> <p>CIELESNO-KINESTETYCZNA</p> <p>WIZUALNO-PRZESTRZENNNA</p> <p>MUZYCZNA</p> <p>PRZYRODNICZA</p> <p>JĘZYKOWA</p> <p>MATEMATYCZNO-LOGICZNA</p> <p>INTERPERSONALNA</p> <p>INTRAPERSONALNA</p> <p>CIELESNO-KINESTETYCZNA</p>
STYCZEŃ	KARNAWAŁOWE ZABAWY	<p>1. MOJA BABCIA.</p> <p>2. MÓJ DZIADK.</p> <p>3. DZIEŃ BABCI I DZIADKA.</p> <p>4. MIŁO SZALEĆ KIEDY CZAS KU TEMU.</p> <p>5. BAL KARNAWAŁOWY Z BABCIĄ I DZIADKIEM – ZAJĘCIA OTWARTE.</p>	<p>wiersze „Babcia”, „Dziadziuś” Małgorzaty Wojciechowicz, opowiadanie Olgi Hejno „Zaczarowana babcia”, piosenka „U babci jest stółko” sł. Wanda Chotomska muz. Adam Markiewicz, piosenka „W karnawale, w karnawale...” duże kartki z kalendarza z napisem 21 stycznia – Dzień Babci oraz 22 stycznia Dzień Dziadka, prezentacja multimedialna</p>		

cd. Tabela 1

TERMIN REALIZACJI	TEMATYKA TYGODNIA	TEMAT DNIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE MATERIAŁY I NARZĘDZIA	PRZEWDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIĄ	ROZWIJANE INTELIGENCJE
1.	2.	3.	4.	5.	6.
STYCZEŃ	WĘDRÓWKI PO KONTYNETACH	1. OD BIEGUNA DO BIEGUNA. 2. ZACZAROWANA ZAGRODA. 3. ZACZAROWANA ZAGRODA, CD. 4. OPISUJEMY PINGWINA. 5. CZY ZIMA WSZĘDZIE JEST TAKA SAMA?	Materiały i narzędzia: kolorowy karton, dziurkacz ozdobne, rekvizyty do zabaw i konkursów; tablica multimedialna, komputer, książki „Zaczarowana Zagroda”, mapa świata, globus, albumy, książki przyrodnicze, książki Centkiewiczów, piosenka „Zła zima” sł. M. Konopnicka Materiały i narzędzia: karton, papier kolorowy, szablon pingwina, farby plakatowe;	<ul style="list-style-type: none"> ● redaguje treść zaproszenia; ● poznaje słownictwo związane z karnawalem; ● utrwała pisownię wyrazów z „u”; ● dodaje i odejmuje liczby w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego; ● śpiewa piosenkę „U babci jest srodzko”; ● zna kilka zabaw i konkursów opowiedzianych na bal karnawałowy z babciami i dziadkami. UCZEN: <ul style="list-style-type: none"> ● pozna treść książki A. i Cz. Centkiewiczów „Zaczarowana zagroda”; ● potrafi wskazać głównego bohatera lektury oraz określić miejsce wydarzeń; ● opisuje wygląd zewnętrzny pingwina na podstawie planu; ● utrwała pisownię wielką nazw kontynentów, państw i krain geograficznych; ● pozna główne kierunki świata; ● mnoży i dzieli w zakresie 30 ● wykonuje pracę plastyczną techniczną; ● ilustruje zdarzenia wyodrębnione w lekturze; ● uczy się piosenki „Zła zima”; ● tworzy akompaniament perkusyjny do piosenki; 	WIZUALNO-PRZE-STRZENNNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA JĘZYKOWA MATEMATYCZNO-LOGICZNA INTERPERSONALNA INTRAPERSONALNA CIELESNO-KINESTETYCZNA WIZUALNO-PRZE-STRZENNNA MUZYCZNA PRZYRODNICZA

1. SCENARIUSZE ZAJĘĆ Z MATERIAŁAMI DODATKOWYMI

W scenariuszach zastosowano następujące oznaczenia:

R – ćwiczenie rozszerzające, praca dla uczniów zdolnych

U – ćwiczenie uzupełniające, praca dla uczniów mających trudności

 – ćwiczenia na tablicy interaktywnej

Bloki tematyczne od I do XIII – opracowała Beata Sokołowska-Kosik

Bloki tematyczne od XIV do XX – opracowała Beata Szyszka

W niektórych scenariuszach określono zakres, formę i tematykę prac domowych. Jeśli praca domowa nie jest podana, to zgodnie z realizowanymi treściami programowymi zadaje ją nauczyciel, stosując zasadę indywidualizacji kształcenia. Uwzględnia propozycje zawarte w zeszytach pracy domowej.

I. BLOK TEMATYCZNY: POWRÓT DO SZKOŁY

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z zasadami życia szkolnego;
- zrozumienie konieczności pomocy przyjaciołom;
- doskonalenie umiejętności czytania;
- doskonalenie umiejętności liczenia;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie pamięci i uwagi;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie sprawności fizycznej;
- budowanie u dzieci pozytywnego obrazu samego siebie i szkoły, jako przyjaznego środowiska.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe;
- rozumie konieczność przestrzegania regulaminu szkolnego;
- potrafi zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie;
- umie ułożyć podpisy do obrazów i skomponować z nich całość;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- poznaje zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych;

- czyta teksty, opowiadania, listy;
- recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane;
- pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość;
- posługuje się komputerem jako narzędziem pracy.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer.

Narzędzia i materiały:

karty, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, pędzle, farby, duże, kolorowe brystole.

Dzień pierwszy: Mój pierwszy dzień w szkole

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – rozmowy indywidualne z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Zakładamy Kronikę klasową.

Rozmowa kierowana na temat odczuć dzieci związanych z uroczystością Rozpoczęcia roku szkolnego. Nauczyciel na tablicy interaktywnej wyświetla zdjęcia zrobione podczas tej uroczystości. Wspólne nadawanie tytułów kolejnym zdjęciom, zapis tytułów przez wyznaczone dzieci na klasowym komputerze, ustawianie ich w odpowiedniej kolejności. Zapisanie w pamięci komputera w odpowiednim folderze wykonanej pracy.

Rozmowa z dziećmi na temat : „Co to jest kronika?” Wyjście do Biblioteki szkolnej – oglądanie Kronik szkolnych. Pokaz starych zdjęć, zabytkowych Kronik.

3. Gromadzenie i zapis na tablicy słownictwa związanego z wyrazami: kronika, historia... Podział wyrazów na głoski i sylaby. Przypomnienie wiadomości o głosce i spółgłosce.
4. Nauka na pamięć rymowanki:
„Gdy ktoś zapyta, powiedz tak:
LITERA JEST TO PISMA ZNAK!
Literę widzę oraz piszę,
głoskę wymawiam oraz słyszę,
CZYLI INNYMI SŁOWY:
GŁOSKI TO DŹWIEKI MOWY!”

Dzieci mogą wkleić do zeszytów wydrukowane rymowanki.

5. Układanie i zapis do zeszytu notatki z przebiegu Uroczystego Rozpoczęcia Roku Szkolnego.
6. Zapoznanie uczniów z podręcznikami i zeszytami ćwiczeń do klasy II. Swobodne oglądanie książek przez dzieci. Luźne rozmowy na temat treści zawartych w książkach, które zainteresowały uczniów.
7. Przeliczanie elementów w zakresie 20. Porównywanie zbiorów. Ćwiczenia w poprawnym zapisywaniu liczb.
 - Zapis działań matematycznych na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 na tablicy i do zeszytu, obliczanie ich różnymi sposobami.
 - Rozwiązywanie zadań tekstowych – głośne czytanie przez dzieci treści zadań, wspólna analiza treści, zapis na tablicy i w zeszycie pytania, rozwiązania i odpowiedzi (pracę wykonywać można również w grupach).
8. Nauka piosenki pt „Witaj nasza dobra szkoło!” - muz. M. Ziąber, sł. J. Kaczanowska (propozycja). Rytm i melodia – rytmizowanie tekstu piosenki – wyklaskiwanie rytmu. Układanie i granie akompaniamentu na instrumentach perkusyjnych niemelodycznych.
9. Tor przeszkód z elementami znanych gier i zabaw.

Propozycja zabawy (opracowano na podst. R. Trzeźniowskiego).

„Bieg ze skakanką”

Liczba uczestników – dowolna.

Miejsce zabawy – boisko, sala gimnastyczna, łąka lub polana w lesie.

Przybory: skakanki dla każdego uczestnika, linka do skakania ok 3 m.

Ustawienie: luźna gromada.

Przebieg zabawy – dzieci rozstawione luźno na placu zabawowym ćwiczą przeskakiwanie przez skakanki – do przodu, do tyłu, „rowerkiem”, obunóż, na jednej nodze.

Wariant I – wyznaczamy linię startu i mety, ustawiamy dzieci w dwóch drużynach. Na sygnał, z linii startu dzieci biegną do linii mety skacząc przez swoje skakanki. Tam kończą swój bieg, ustawiając się z powrotem w drużynie.

Wariant II – wyznaczamy linię startu i mety, ustawiamy dzieci w dwóch drużynach. W połowie drogi od startu do mety układamy skakankę. Na sygnał, z linii startu dzieci pojedynczo biegną do skakanki, wykonują 5 skoków obunóż, odkładają skakankę w wyznaczonym miejscu, dalej biegną do mety, okrążają pachołki wracają biegiem do drużyny.

10. Podsumowanie dnia i samoocena – Rozmowa z dziećmi na temat przebiegu minionego dnia. Dzieci zgłaszają problemy powstałe w czasie zajęć, zgłaszają zagadnienia, których nie rozumieją, i o których chciałyby się dowiedzieć więcej. Uczniowie starają się dokonać samooceny stopnia osiągniętych wiadomości i umiejętności.

Dzień drugi: Znowu razem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci w klasie – rozmowy indywidualne, przydzielenie szafek dla dzieci, zagospodarowanie przez nie szafek, przygotowanie do zajęć.
2. Ćwiczenie pamięci i uwagi: Nauczyciel poleca dzieciom wypisanie na kartkach nazw rzeczy, które

schowały w swoich szafkach. Następnie dzieci mają za zadanie sprawdzenie czy zdołały zapamiętać nazwy wszystkich rzeczy z szafek. Kolejno: dzieci uzupełniają zapis o brakujące nazwy.

3. Wypisywanie na tablicy nazw przyborów szkolnych, które dzieci przyniosły i tych, które przynieść powinny do szkoły. Dzielenie nazw na głoski i sylaby, układanie modeli wybranych wyrazów na tablicy. Przepisanie wyrazów do zeszytu do korespondencji (stanowi to swoistego rodzaju listę, z którą dzieci mogą np. raz na 2 tygodnie sprawdzać stan posiadanych przyborów, narzędzi i materiałów, a następnie poprosić rodziców o ich uzupełnienie). Wybranie 6 wyrazów z listy i zapisanie ich w zeszycie. Układanie samodzielne zdań i zapis ich do zeszytu. Odczytanie zdań przez wytypowane dzieci.
4. Zajęcia w plenerze (można zorganizować piknik w ramach przerwy śniadaniowej lub obiadu) – wyjście z dziećmi na np. plac zabaw – rozłożenie koców, rozmowa z dziećmi na temat powrotu do szkoły i spotkania znanych kolegów. Rozmowa z ewentualnymi nowymi uczniami o ich odczuciach i obawach związanych z rozpoczęciem nauki w nowej szkole.
5. Podjęcie działań w celu określenia zasad współżycia w klasie i w szkole. Rozmowa na temat regulaminów szkolnych. Ułożenie i zapisanie kolejnych punktów Kodeksu klasowego. Podpisanie go przez Wychowawcę i uczniów, zawieszenie w widocznym miejscu w klasie.
6. Zabawa „**Spotkanie przyjaciół**” - określanie stosunków przestrzennych.
Czworo przyjaciół o imionach: Zosia, Lenka, Paweł i Przemek spotkało się w cukierni, żeby zjeść ciastko i wypić kakao. Siadają przy stoliku, jednak żadna z nich nie zajmuje miejsca, na które wskazywałyby pierwsza litera ich imienia lub sylaba. Zosia – za, Lenka – lewa strona, Paweł – prawa strona, Przemek – przód. Wskażcie, w których miejscach powinny siedzieć dzieci, jeśli Zosia to ta dziewczynka, która ma spódnicę z falbankami, a Paweł, to ten chłopiec, który ma koszulkę w paski.
Do przeprowadzenia zabawy potrzebna jest plansza formatu A1 z narysowanym lub wyciętym z kolorowego papieru i naklejonym stolikiem w cukierni. Pod spodem narysowane są sylwety czwórki dzieci (w tym jedna z dziewczynek musi mieć spódnicę z falbankami, jeden chłopiec koszulkę w paski). Wytypowani uczniowie łączą sylwety dzieci z miejscami przy stoliku za pomocą strzałek. Można przygotować podobne zadanie dla mniejszych grup w formacie A3).
7. Malowanie farbami na przygotowanych kartonach formatu A1 pracy na temat: „Znowu razem w szkole” (kartony powieszono na siatce lub na płocie itp.).
8. Wspólne gry i zabawy ogólnorozwojowe i sportowe na placu zabaw. Ustawienia porządkowe. Odliczanie kolejno w rzędzie, w szeregu przy pomocy liczb porządkowych. Zabawy matematyczne.
9. Powrót do sali, zawieszenie prac dzieci na wystawce, podsumowanie dnia i samoocena – Rozmowa z dziećmi na temat przebiegu minionego dnia. Dzieci zgłaszają problemy powstałe w czasie zajęć, zgłaszają zagadnienia, których nie rozumieją, i o których chciałyby się dowiedzieć więcej. Uczniowie starają się dokonać samooceny stopnia osiągniętych wiadomości i umiejętności.
10. Praca domowa: (zapis w zeszycie do korespondencji) Nauczyciel prosi o przyniesienie z domu, za zgodą rodziców, starych pocztówek z wakacji i z wyjazdów (dodatkowe wyjaśnienie dla uczniów, do zapamiętania: najlepsze byłyby pocztówki od kolegów i przyjaciół; uczniowie muszą otrzymać zgodę rodziców na ich przeczytanie w klasie).

Zeszyt prac domowych, część 1.

Dzień trzeci: Wakacyjne przyjaźnie

Przebieg zajęć:

1. Powitanie – rozmowy grupowe i indywidualne z dziećmi, przygotowanie do zajęć.
2. Sprawdzenie pracy domowej ze zwróceniem uwagi na zadanie nr 2.

Przeczytanie przez chętne dzieci swoich zapisków.

Rozmowa z dziećmi na temat znaczenia słów: **przyjaźń i koleżeństwo**. Wysłuchanie wiersza „**O przyjaźni**” – Beaty Sokołowskiej-Kosik czytanej przez nauczyciela.

*Żył kiedyś poeta niezmiernie znany,
Adamem Mickiewiczem był nazywany.
Napisał wiersz długi, o przyjaźni,
żeby zrozumieć ten problem można było jaśniej.*

*Dwóch kumpli mieszkało sobie obok siebie,
i żyło im się jakby byli w niebie.
Pewnego razu do lasu poszli
i żaden nie miał do drugiego złości.*

*Na drzewo wysokie zamierzali wejść,
by z barci od pszczołek miodziku mieć.
Lecz, co to? Pod drzewem niedźwiedź ich przytapał,
za zapachem miodu kudłacz tu przyczłapał.*

*Jeden z kompanów – myk – na drzewo wskoczył,
drugi nie zdążył, ratunek przeoczył.
Padł biedak na ziemię, nie rusza się wcale
a niedźwiedź do niego podchodzi zuchwale.*

*Patrzy z gałęzi kolega kochany,
jak misio targa na kumplu barchany.
Lecz sam ni zipnie, ani słowo rzeknie,
ten na dole nieżywego udaje więc pięknie.*

*Przyjaciel, kolegę zostawił w niedoli,
kumpelstwo na takie rzeczy nie pozwoli.
Jeśli koledze krzywda jawna grozi,
wtedy przyjaciel mu pomoc przynosi.*

*Tu, w opowieści Pana Mickiewicza,
to niedźwiedź mądry rozjaśnił oblicza.
Powąchał dokładnie leżącego pana,
w górę spojrzął na jego kompana.*

*I jak to czasem w bajkach dzieci bywa,
choć ta historia zdaje się całkiem prawdziwa,
ryknął głośno, do kolegi w górze:
Tak przyjaciela nigdy nie zostawiaj tchórze.*

*Bo choćbyś sam miał portki stracić ładne,
kolegę trzeba podnieść w górę snadnie.
Nigdy nie zostawiaj przyjaciela w biedzie,
nitka przyjaźni tak się właśnie wiedzie.*

3. Wyjaśnienie dzieciom niezrozumiałych słów. Podsumowanie zdobytej wiedzy na temat koleżeństwa i przyjaźni. Rozmowa kierowana na temat: Czy przyjaciel może skarżyć na kolegę? Zapis ostatniego hasła do Kodeksu klasowego: **NIE SKARŻYMY BEZ POWODU NA KOLEGÓW!**

4. Rozmowy z uczniami na temat zawiązanych przez nich wakacyjnych znajomości. Oglądanie pocztówek i głośne, indywidualne czytanie z kartek pocztowych (za pozwoleniem właścicieli) pozdrowień z wakacji. Nazwanie miejscowości, z których pochodzili wakacyjni koledzy uczniów. Zapisanie ich na tablicy, ze zwróceniem szczególnej uwagi na pisownię nazw miejscowości wielką literą. Podział na głoski i litery nazw miejscowości i imion wakacyjnych znajomych dzieci. Odszukanie na mapie Polski i zaznaczenie wymienionych miejscowości. Obserwacja mapy – odnalezienie naszej miejscowości i zaznaczenie na mapie. Określenie kierunków na mapie (bez nazewnictwa): na górze, na dole, po lewej stronie, po prawej stronie.
5. Porządkowanie liczb rosnąco i malejąco w zakresie 20.
Liczenie w zakresie 20 – ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu różnymi sposobami.
Porównywanie wielkości.
6. Praca domowa dla chętnych: „Pocztówka z wakacji” – wykonanie pracy konkursowej w formacie: 10 cm x 15 cm, Wawerskie Centrum Kultury Filia Zastów ul. Lucerny 13, 04 – 687 Warszawa.
7. Podsumowanie dnia i samoocena – Rozmowa z dziećmi na temat przebiegu minionego dnia. Dzieci zgłaszają problemy powstałe w czasie zajęć, zgłaszają zagadnienia, których nie rozumieją, i o których chcieliby się dowiedzieć więcej. Uczniowie starają się dokonać samooceny stopnia osiągniętych wiadomości i umiejętności.

Dzień czwarty: Bezpieczni w drodze do i ze szkoły

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, rozmowy indywidualne z dziećmi na temat ich drogi do szkoły. Wspólne oglądanie przygotowanych znaków drogowych. Przygotowanie do zajęć.
2. Dzieci otrzymują tekst pod tytułem „Klara” (*materiały dodatkowe dla nauczyciela - załącznik 1*). Pierwszą część tekstu czyta nauczyciel. Dzieci otrzymują polecenie uważnego przeczytania drugiej części tekstu po cichu. Następnie uczniowie odpowiadają pisemnie na pytania związane z treścią opowiadania.

CZĘŚĆ I

Klara, to miła dziewczynka. Ma długie, czarne warkoczki. Chodzi już do drugiej klasy. W czwartej klasie jest jej brat, Grzesiek. Klara bardzo chętnie wróciła po wakacjach do szkoły. Niestety mieszka dość daleko od niej, dlatego mama, codziennie przywozi dzieci samochodem.

Pewnego dnia mama i dzieci zasnęły. Budzik nie zadzwonił. Klara wstała pierwsza, a że umiała odczytać godzinę na zegarze przestraszyła się bardzo, bo była już siódma. Na ósmą trzeba było być w szkole. Prędko pobiegła do pokoju rodziców. Mama jeszcze spała, miała urlop i długo wieczorem oglądała filmy.

– Mamo, mamusiu! – zawołała – spóźnimy się do szkoły. – Zaspaliśmy !!!

Mama zerwała się na równe nogi. Nie wiedziała co ma robić.

– Ojejku, ojejku – szepotała, kręcąc się dokoła. Klara widząc, że mama potrzebuje jeszcze czasu aby się obudzić, prędko pobiegła do pokoju brata. Oczywiście, Grzesiek spał w najlepsze.

– Wstawaj, wstawaj szybko, zaspaliśmy – dziewczynka złapała za kołdrę brata i mocno pociągnęła.

CZĘŚĆ II

Kołdra wylądowała na podłodze, a przestraszony Grzesiek usiadł rozczochrany na łóżku. Zaczęła się gonitwa. Każdy ubierał się w to, co miał pod ręką. Efekt był taki, że Grzesiek musiał wrócić się od samochodu, bo spod bluzy wystawała mu piżama, a mama miała różowe spodnie od dressu i czarne wyjściowe kozaczki. Mama wcisnęła dzieciom po parę groszy, żeby kupiły sobie śniadanie w sklepiku. Klara wgramoliła się na podłatkę, Grzesiek siadł z tyłu obok niej.

- Zapnijcie pasy. - powiedziała mama przez ramię, sama wykonując tą czynność. Usłyszała pierwszy i drugi trzask sprzączki, kiwnęła głową i uruchomiła samochód. Powoli wyjechała spod domu na ulicę. Minęli trzeci, czwarty i piąty z kolei dom na swojej ulicy, mama nawet nie jechała szybko, to był przecież teren zabudowany. Wyjechali na główną drogę i zbliżali się do małego lasu.

Nagle stało się coś dziwnego, samochód prawie stanął dęba. Gdyby nie pasy, które trzymały dzieci, przeleciałyby one na pewno przez siedzenie. To mama gwałtownie zahamowała. Na drogę bowiem niespodziewanie wyskoczyło z lasu stado saren. Migaty jedna za drugą..., szósta, siódma, dziewiąta, piętnasta. Na szczęście nic się nie stało. Mama nie jechała szybko, droga była sucha, a wszyscy w aucie przepisowo przypięci. Nooooo ... Strachu się sporo tylko najedli. Mama sprawdziła co z dziećmi, po sarnach nie było już śladu, mogli ruszać do szkoły. Klara i Grzesiek jeszcze długo nie mogli się uspokoić, wspominając poranne wydarzenie.

3. Rozmowa z uczniami na temat bezpiecznego poruszania się w pojeździe i pieszo po drogach. Przypomnienie o konieczności noszenia znaczków odblaskowych przy kurtkach i tornistrach. Zwrócenie uwagi na zasadność nakładania podczas jazdy rowerem kasku i kamizelki odblaskowej. Zwrócenie szczególnej uwagi dzieciom na to, że nie wolno im się poruszać samym po drogach publicznych bez karty rowerowej. Mogą to robić tylko pod opieką osoby dorosłej. Przypomnienie również o tym, że do 8 r.ż. mogą na drogę i ulicę wychodzić też tylko pod opieką osoby pełnoletniej.

Powyższe informacje powinny być również przekazane rodzicom, podczas pierwszego zebrania w szkole. Szczególnie należy zwrócić uwagę na konieczność przypinania dzieci podczas jazdy. Aby dosadniej zobrazować zagrożenie dzieci, wykonuję najpierw dla dzieci, a potem dla rodziców pokaz. Wypożyczam z przedszkola wózek dla lalek, wybieram z klasowej kolekcji większego misia. Siedzam misia do wózka i go przypinam paskami. Pokaz wykonuje na ławce – prowadzę wózek szybko z przypiętym misiem, a potem z misiem nieprzypiętym, nagle go zatrzymuję. Przypięty miś wychyla się tylko mocno do przodu, ale wtedy gdy jest nieprzypięty wypada z wózka. Pokaz jest bardzo sugestywny. Jest mi wiadome, że prawie 100 % rodziców zapina po pokazie swoje dzieci podczas jazdy, a same maluchy pilnują też tego pilnie.

4. Porównywanie liczb w zakresie 20. Praca dzieci przy tablicy i w zeszytach. Wyznaczeni uczniowie wypisują na tablicy podane przez nauczyciela liczby. Następnie wszyscy przepisują je do zeszytu, dokonując porównania. Możemy zastosować również działania, których wyniki należy porównać.
5. Rozwiązywanie zadania tekstowego (zapis w zeszycie pytania, rozwiązania i odpowiedzi).

Propozycje zadań:

Zadanie 1:

Klara ma 12 zdjęć z sarnami. Jej brat Grzesiek ma ich 18. Kto ma więcej zdjęć i o ile?

Zadanie 2:

Mama upiekła w sobotę babeczki. Były tak pyszne, że Grzesiek nałożył sobie na talerz 20. Dla Klary zostało tylko 5. O ile mniej babeczek ma Klara?

Nauczyciel może przedstawić uczniom plansze poglądowe do zadań tekstowych.

6. Gry i zabawy ogólnorozwojowe.

Propozycje zabaw: (opracowano na podstawie „Zabawy i gry ruchowe” R. Trzeźniowskiego).

„Wartownik”

Liczba uczestników: dowolna.

Miejsce zabawy: boisko, sala gimnastyczna, korytarz szkolny.

Przybory: opaska do zasłonięcia oczu.

Ustawienie: luźna grupa.

Przebieg zabawy:

Dzieci ustawiają się w luźnej grupie na placu zabawy. Jedno z nich (może być wylosowane) zostaje Wartownikiem. Wartownik stoi przed wejściem do Zamku – określony obszar placu zabawy – i ma zasłonięte oczy. Pozostałe dzieci pragną dostać się do zamku. Wartownik może polegać tylko na swoim słuchu. Gdy wyraźnie rozezna, że zbliża się dziecko, pokazuje w tym kierunku palcem i krzyczy „Stój!”. Jeśli prowadzący rozezna, że rozpoznanie nastąpiło prawidłowo, wycofuje grupę na start, a osoba złapana odpada z gry i czeka jedną kolejkę. Jeśli natomiast, któremuś z uczniów uda się dostać do zamku, zastępuje wartownika na straży.

„Dorotka” – realizacja ósemek i ćwierćnut.

Liczba uczestników: dowolna.

Miejsce zabawy: dowolne.

Przybory: nagranie melodii „Dorotka” (lub innej), instrumenty perkusyjne niemelodyczne.

g f e g, (półnuty)	<i>Ta Dorotka,</i>
e' e' e' e' e' e' e' e', (ósemki)	<i>ta malusia, ta malusia.</i>
e' d' c' h, (półnuty)	<i>Tańcowała</i>
d' d' d' d' d' d' d' d', (ćwierćnuty)	<i>dokolusia, dokolusia.</i>
d' c' h a, (półnuty)	<i>Tańcowała</i>
c' g g c' g g g, (ćwierćnuty)	<i>ranną rosą, ranną rosą.</i>
h a g f, (półnuty)	<i>I tupąta</i>
e e e e e e e, (ćwierćnuty)	<i>nóżką bosą, nóżką bosą.</i>

Ustawienie: koło, w środku „Dorotka”.

Przebieg zabawy:

Na początku zabawy dzieci losują postaci – będą wiejskimi zwierzątkami, a jedno „Dorotką”. Wszyscy śpią w siadzie kucznym lub skrzyżnym siedząc na obwodzie koła. Nauczyciel - „Jeż” - daje sygnał do pobudki grając na bębenku lub na flecie sentencję ósemek i ćwierćnut. Dzieci udają zwierzęta, które kolejno budzą się ze snu. Nauczyciel chodzi po obwodzie koła wtedy te zwierzęta do których podchodzi odzywają się: kotki miauczą, pieski szczekają itd. Dorotka budzi się ze snu. Dzieci – zwierzęta wstają, łapią się za ręce i w takt piosenki (wszyscy śpiewają) poruszają się w rytmie w prawo (należy zwrócić uwagę, że podczas sekwencji ćwierćnut – dzieci mają maszerować, a podczas sekwencji ósemek – poruszać się w podskokach).

Przy zmianie zwrotki dzieci zmieniają kierunek – przy słowach o słońcu maszerują i podskakują podnosząc ręce wysoko do góry, przy kolejnej poruszają się w prawo z rękami na biodrach, następna zwrotka, to kroki do wewnątrz koła i na zewnątrz. Ostatnia zwrotka dzieci „układają się do snu”.

Dorotka (R. Trześniowski, Zabawy i gry ruchowe, Warszawa 1987).

*Ta Dorotka, ta maluśka, ta maluśka,
Tańcowała dokoluśka, dokoluśka.
Tańcowała i w południe, i w południe,
Kiedy słońko grzało cudnie, grzało cudnie.*

*Ta Dorotka, ta maluśka, ta maluśka,
Tańcowała dokoluśka, dokoluśka.
Tańcowała wieczorami, wieczorami,
Kiedy słońko za lasami, za górami.
Ta Dorotka, ta maluśka, ta maluśka,
Tańcowała dokoluśka, dokoluśka.*

*Chodzi język koło płota, koło płota,
Cicho bo już śpi Dorotka, śpi Dorotka.*

*Wraz z nią zasnął wór jej cały, dwór jej cały,
Nie śpi tylko język mały, język mały.
A ty dziecko nastaw uszko, nastaw uszko,
gdzie ten jeż, co tupał nóżką, tupał nóżką.*

7. Podsumowanie dnia i samoocena – Rozmowa z dziećmi na temat przebiegu minionego dnia. Dzieci zgłaszają problemy powstałe w czasie zajęć, zgłaszają zagadnienia, których nie rozumieją, i o których chciałyby się dowiedzieć więcej. Uczniowie starają się dokonać samooceny stopnia osiągniętych wiadomości i umiejętności.

Zajęcia komputerowe

Bezpieczne włączanie i wyłączenie komputera. Programy do pisania. Próba napisania pozdrowień do kolegi z wakacji w programie Word. Wydrukowanie dokumentu. Staranne przepisanie pozdrowień do zeszytu.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Tor przeszkód z elementami znanych gier i zabaw ruchowych i dydaktycznych.
2. Gry i zabawy ogólnorozwojowe (ze szczególnym uwzględnieniem gier i zabaw doskonalących orientację w przestrzeni).
3. Gry i zabawy z realizacją wartości muzycznych.

II. BLOK TEMATYCZNY: LETNIE WSPOMNIENIA

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z życiem dzieci w innych krajach;
- wyjaśnienie, że trzeba bezinteresownie pomagać innym;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- kształcenie spostrzegawczości.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, wyznacza część wspólną zbiorów, rozumie pojęcie liczby porządkowej, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe;
- umie wykonać z plastikowej butelki łódź – rozumie co znaczy słowo: recycling;
- potrafi zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o różnych krajobrazach Polski;
- umie ułożyć wyrazy w kolejności alfabetycznej;
- wie co to są wyrazy dźwiękonaśladowcze i środki poetyckie;

- wykonuje ilustrację do wiersza;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- poznaje zasady gier i zabaw przestrzega ich;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- poprawia ruchomość stawową i koordynację ruchową poprzez świadome ćwiczenia fizyczne;
- samodzielnie umie wyszukać informację w mediach, przeczytać ją i zinterpretować.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, tekst wiersza Wandy Chotomskiej „Alfabet”, notatka biograficzna o pisarce, portret Wandy Chotomskiej, ruchomy alfabet, tekst wiersza „Limba” Kazimierza Przerwy – Tetmajera.

Narzędzia i materiały:

karty, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, kolorowe pętle z włóczki, kolorowe figury geometryczne – różne wielkości (kilka figur o nieznanach dzieciom kształtach, plastelina, podkładki z tektury, duże brytyle A1, farby, pędzle.

Dzień pierwszy: Wakacyjne pamiątki

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci – rozmowy indywidualne z uczniami, przygotowanie do zajęć.
2. Wspólne oglądanie zdjęć na tablicy interaktywnej, przedstawiających różne miejsca na ziemi, w których ludzie spędzają wakacje – rozmowa na temat krajobrazów, które znajdują się w tych miejscach. Rozmowa z dziećmi na temat miejsc odwiedzanych podczas wakacji przez dzieci i ich rodziców – krajobrazy: morski, pojezierza, nizina, wyżyna, góry.
3. Gromadzenie słownictwa na temat widzianych krajobrazów. Zapisanie wyrazów na tablicy przez wyznaczone dzieci. Omówienie trudności ortograficznych występujących w zapisanych wyrazach.
4. Rodzaje zdań – omówienie występujących w języku polskim rodzajów zdań: zdania oznajmujące, zdania wykrzyknikowe, zdania pytające, zdania rozkazujące.

Budowanie różnych rodzajów zdań, z wykorzystaniem zgromadzonego słownictwa. Zapis zdań ze słuchu do zeszytów.

5. Rozmowa z uczniami na temat środków transportu lądowego. Pokaz na tablicy interaktywnej zdjęć lub filmów przedstawiających środki transportu lądowego. Podział środków transportu lądowego na dawne i współczesne. (źródło Youtube, wyszukiwarka Google - grafika).
6. Klasyfikowanie przedmiotów, praca na zbiorach. Grupowanie środków transportu lądowego na dawne i współczesne, szynowe i drogowe, miejskie i wiejskie. Wyodrębnianie części wspólnej zbiorów.
7. Nauka piosenki „**Piosenka o literkach**” - nauka alfabetu.
(Źródło - http://paniasia.wrzuta.pl/audio/aeVwnXffobT/piosenka_o_literkach)
8. Gry i zabawy z koźłowaniem (na podstawie: „Gry i zabawy w nauczaniu piłki koszykowej” Kozłowski Stanisław).

„Berek z koźłowaniem”

Liczba uczestników: dowolna.

Boisko: ograniczone.

Przybory: piłki do koszykówki, lub na początek piłki do siatkówki w liczbie ćwiczących.

Organizacja i przebieg: Wszyscy koźlują piłkę, berek goniąc, pozostali uciekając. Osoba złapana przez berka staje się berkiem. Podnosząc i trzymając przez 2s. do góry rękę informuje o tym pozostałych uczestników zabawy.

Uwagi. Berek może złapać tylko wtedy gdy w momencie dotknięcie uciekającego koźluje piłkę.

Uczestnika zabawy uważa się za złapanego, gdy uciekając zgubi piłkę którą koźlował.

Odmiana :

Złapany przez berka odpada z zabawy. Zwycięża ten, kto jako ostatni nie zostanie złapany.

W nagrodę staje się berkiem i rozpoczyna zabawę od początku.

„Wartownik”

Liczba uczestników : dowolna.

Boisko : z wyznaczoną linią startu i mety.

Przybory : piłki do koszykówki.

Organizacja i przebieg : Wszyscy uczestnicy zabawy ustawieni na linii startu koźlują piłkę. Wartownik bez piłki odwrócony tyłem stoi na linii mety. Dzieci koźlując piłkę starają się dostać za linię mety. Gdy wartownik odwraca głowę wszyscy koźlują w miejscu. Kto nie zatrzymał się, temu wartownik nakazuje cofnąć się na linię startu. Wartownikiem zostaje to dziecko które pierwsze przekroczyło linię mety.

Uwagi : Można nakazać dzieciom koźlować wyłącznie słabszą ręką w celu poprawy sprawności koźlowania.

„Murarz i cegły”

Liczba uczestników: dowolna.

Boisko: minimum 18x9m, z zaznaczonymi liniami końcowymi i środkową.

Przybory: piłki do koszykówki.

Organizacja i przebieg : Wszystkie dzieci z piłkami stoją na linii końcowej .Murarz bez piłki na linii środkowej boiska. Na sygnał prowadzącego dzieci koźlują na drugą stronę boiska .Zadaniem murarza jest w prawidłowy sposób wybić piłkę koźlującym. Komu murarz wybije piłkę, ten staje na linii środkowej w rzędzie.

Uwagi: Obrońca porusza się krokiem dostawnym i w prawidłowy sposób wybija piłki w czasie koźlowania nie wolno chwytać piłki jeśli dziecko nie może przekoźlować na drugą stronę boiska prowadzący zaczyna odliczanie (do pięciu) .Jeżeli po tym czasie nie przekoźlowało, uważa się za złapanego.

„Kto nie ma piłki”

Liczba uczestników: dowolna.

Boisko : ograniczone.

Przybory: piłki do koszykówki.

Organizacja i przebieg .Każdy z dzieci ma piłkę z wyjątkiem jednego. Posiadający kozłują piłki w różnych kierunkach. Na sygnał prowadzącego wszyscy kładą na podłogę swoją piłkę i zabierają inną. Osoba która nie ma piłki przegrywa i wykonuje dodatkowe zadanie np. wyskok.

Uwagi: Nie wolno po sygnale prowadzącego ponownie zabrać swojej piłki. Nie wolno umawiać się w parach co do wymiany piłek. Można nakazać kozłowania tylko słabszą ręką w celu poprawienia jej sprawności.

9. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.

Dzień drugi: Szum morskich fal ...

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci – przygotowanie materiałów do zajęć, indywidualne rozmowy z uczniami, indywidualne rozwiązywanie problemów.
2. Rozmowa z dziećmi na temat krajobrazu morskiego – www.youtube.com/watch?v=C1v80q5tmXM .
3. Kolejność liter w alfabecie – przypomnienie i dalsza nauka słów „Piosenki o literkach”.
4. Opracowanie wiersza Wandy Chotomskiej „**Alfabet**”.

Wczoraj do domu mojego wszedł

cały alfabet od a do z:

a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, ł, m, n, o, p, r, s, t, u, w, y, z.

Każda litera zrobiła dyg,

a potem wszystkie od razu w krzyk:

- Jesteśmy bardzo ważne osoby,

więc nam koniecznie dorób ozdoby!

Co miałam robić? Długopis wzięłam

i przystąpiłam prędko do dzieła.

O, proszę bardzo, ozdoby są

śmieszne ogonki ma ę i q,

pochyłe kreski – ć,ń, ó, ś, ź,

a kropki i, jak również ż.

Potem litery zrobiły dyg

i z mego domu wybiegły w mig:

a, q, b, c, ć, d, e, ę, f, g, h, i, j, k, l, ł, m, n,ń, o, ó, p, r, s, ś, t, u, w, y, z, ź, ż.

- Wysłuchanie czytanego przez nauczyciela utworu.

- Opowiadanie treści wiersza przez dzieci.

- Powtórne czytanie wiersza przez nauczyciela – wizualizacja liter za pomocą ruchomego alfabetu przez dzieci.

- Wyszukiwanie wyrazów rozpoczynających się pokazywanymi przez dzieci literami.

5. Pokaz portretu Wandy Chotomskiej i pogadanka o pisarce:

Wanda Chotomska – to poetka, dziennikarka, współautorka czasopism dziecięcych, autorka wielu książek dla dzieci, audycji radiowych i telewizyjnych, scenariuszy do filmów krótkometrażowych i sztuk teatralnych. Jest laureatką wielu konkursów literackich i Damą Orderu Uśmiechu.

W swoich utworach kontynuuje najlepsze tradycje Tuwima i Brzechwy. Główną rolę w jej utworach gra zabawa słowem, trawestacja przysłów, konkretne ujmowanie przeniósni, nieoczekiwane i pełne fantazji skojarzenia. W klimacie życzliwości i zrozumienia potrzeb dziecka pisarka podaje informacje o otaczającym świecie, podkreśla wagę przyjaźni, kształtuje kulturę uczuć i obyczaje.

W 2003 roku otrzymała Nagrodę Prezydenta RP Sztuka Młodym. Jej książka Drzewo z czerwonym żaglem została wpisana na Listę Honorową IBBY. W roku 2003 otrzymała medal Polskiej Sekcji IBBY za całokształt twórczości.

Źródło - <http://www.wyd-literatura.com.pl/autor/wanda-chotomska.html>

6. Wystawa książek napisanych przez pisarkę.
7. Wykonanie ilustracji do wiersza dowolną techniką, z zachowaniem prawidłowej kolejności liter w alfabecie.
8. Wystawka prac.
9. Układanie wyrazów w kolejności alfabetycznej. Zapis wyrazów w zeszyte.
10. Podstawowe figury geometryczne – ćwiczenia manipulacyjne a tablicy interaktywnej <http://www.scholaris.pl/resources/run/id/4955>, <http://www.scholaris.pl/resources/run/id/50568> – karty pracy dla dzieci do wydrukowania.
11. Zabawy i gry ruchowe, rozwijające gibkość:
 - Rozgrzewka
 - Ćwiczenia rozciągające
 - Ćwiczenia lekkoatletyczne – bieg z przeszkodami
 - Skłony w różnych pozycjach
 - Gry i zabawy orientacyjno – porządkowe.
12. Rysowanie figur geometrycznych w programie PAINT.
13. Podsumowanie zajęć, samoocena pracy przez dzieci.

Dzień trzeci i czwarty: Jeziora i rzeki – zajęcia w terenie

(jeżeli w okolicy jest jezioro, staw lub rzeka zajęcia prowadzimy w terenie).

Przebieg zajęć:

1. Powitanie uczniów – rozmowy indywidualne, przygotowanie materiałów i przyborów do zajęć.
2. Czytanie ze zrozumieniem – wyszukiwanie w Internecie informacji o cechach charakterystycznych środowiska wodnego (jeziora i rzeki).
3. Utrwalenie pojęć: głoska, spółgłoska, sylaba. Zbieranie słownictwa związanego tematycznie ze zbiornikami wodnymi. Zapis na tablicy. Wybór kilku wyrazów, budowa różnego rodzaju zdań o zbiornikach wodnych. Zapis zdań w zeszyte i odczytanie ich.
4. Wykonanie łodzi z butelki po napoju.
5. Rozmowa z uczniami na temat bezpieczeństwa podczas przebywania nad wodą.
6. Wycieczka nad rzekę, jezioro lub staw znajdujące się w najbliższej okolicy.
7. Wspólne redagowanie kilkudzaniowej wypowiedzi pisemnej na temat wyglądu zbiorników wodnych, roślinności i zwierząt tam zamieszkujących. Pokaz dna rzeki i jeziora – stawu – Źródło: YouTube – filmy kręcone podwodną kamerą.

8. Omówienie różnych rodzajów zbiorników wodnych, ze zwróceniem uwagi na podział na zbiorniki sztuczne i naturalne – pokaz zbiorników – google – grafika.
9. Środki transportu wodnego – wspólne oglądanie zdjęć na tablicy interaktywnej.
10. (Dzień 3.) Wyznaczanie części wspólnej zbiorów. Układanie pętli z włóczek wyznaczanie zbiorów figur geometrycznych. Określanie części wspólnej zbiorów. Układanie zadań tekstowych do sytuacji. Zapis treści zadań do zeszytów wraz z rozwiązaniem i odpowiedzią.
11. (Dzień 4.) Utrwalenie liczb porządkowych do 20. Nauka posługiwania się liczbą porządkową: drugi, piąty, pierwszy od dołu, siódmy z prawej. Liczenie na palcach i innych zbiorach zastępczych.
12. Słuchanie szant. Granie na instrumentach perkusyjnych, ćwiczenia w rozpoznawaniu wartości nut. Oglądanie fragmentów „Szanty dla dzieci – Plastusiowy chórek” - Źródło – YouTube.
13. Zabawy i gry ruchowe rozwijające szybkość. Nauka ustawień, gry i zabawy porządkowe - „Burza na morzu”, „Powódź”.

Dzień piąty: Wędrówki po górach

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci w klasie, rozmowy z dziećmi, omówienie tematu dnia, przygotowanie do zajęć.
2. Oglądanie obrazów na google – grafika o tematyce górskiej.
3. Wyrazy dźwiękonaśladowcze i środki poetyckie - wyjaśnienie pojęć (środek poetycki – to wyrazy lub zbiory kilku wyrazów, które za pomocą „malowniczych” słów określają stan rzeczywisty naszego świata, np. srebrzyste szczyty gór, tęskne wycie wiatru, zielona sukienka zbocza, u stóp gór...). Próba opisanie obrazów przedstawiających góry za pomocą środków poetyckich. Zapis ich a tablicy. Układanie z nimi zdań.
4. Wyrazy dźwiękonaśladowcze - karaoke dla dzieci: „Stary Donald farmę miał” - z wokalem – źródło – YouTube. Wypisanie nazw zwierząt, które znajdowały się na farmie Starego Donalda, zapisanie nazw na tablicy, przecinek przy wyliczaniu.
5. Rym jako środek poetycki – słuchanie wiersza Kazimierza Przerwy – Tetmajera „Limba”

*Samotna limba szumi
na zboczu stromem,
u stóp jej czarna przepaść
zastana złomem.*

*Wkoło się piętrzy granit
zimny, ponury,
ponad nią wicher ciemne
przegania chmury.*

*W krąg otoczona taką
pustką okrutną,
samotna limba szumi
bezdennie smutno...*

6. Omówienie środków poetyckich występujących w wierszu.
7. Mierzenie odcinków ich kreślenie i porównywanie. Zabawy z linijką. Rysowanie za pomocą linijki i ołówka pejzażu górskiego. Zakreślenie w nim kilku odcinków różnymi kolorami. Mierzenie ich i porównywanie. Układanie zadań tekstowych do ilustracji. Rozwiązywanie zadań tekstowych.

8. Lepienie z plasteliny – „Moja góra”.
9. Zabawy i gry ruchowe rozwijające zwinność: Bieg wahadłowy, bieg z przeszkodami, bieg po przekątnej, przejście przez szarfę, ubieramy się a czas... itp.
10. Rozmowa z dziećmi na temat minionego dnia. Dzieci dokonują samooceny swoich działań.
11. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.

Dzień szósty: Piękna nasza Polska cała...

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowa na temat tematu dnia, rozmowy indywidualne, przygotowanie do zajęć. Nauka na pamięć pierwszej zwrotki piosenki „Piękna nasza Polska cała...” - wysłuchanie na YouTube pieśni Wincentego Pola - autor Marek Dyzma.
2. Wybranie i zapisanie przez dzieci na tablicy wyrazów określających nazwy ludzi, zwierząt, roślin i rzeczy. Wprowadzenie definicji rzeczownika. Nauka rymowanki:

**Kto? Co? O rzeczownik pytaj,
Stasio, pies, ryba i płyta.**

 Wyszukiwanie innych nazw będących rzeczownikami, można w tym celu wykorzystać teledysk do wysłuchanej pieśni.
3. Pisownia nazw własnych wielką literą – nazwy imion, rzek, gór, miast, wsi, nazwy państw piszemy wielkimi literami. Wykonanie w grupach plakatów na tematy: RZECZOWIKI oraz PISOWIA WYRAZÓW WIELKĄ LITERĄ. Ekspozycja plakatów w sali. <http://www.math.us.edu.pl/prace/2004/lubeca/dyktanda.html> – dyktanda on line.
4. Praca z mapą – krajobrazy – kolory na mapie. Powtórzenie wiadomości o krajobrazach występujących w Polsce. Zaznaczenie na mapach konturowych Polski (na podstawie mapy fizycznej) kolorowymi kredkami zakresu występujących w Polsce krajobrazów.
5. Środki transportu powietrznego – omówienie środków transportu powietrznego. Pokaz – google – grafika pojazdów powietrznych.
6. Nauka wykonania samolotu techniką origami.
7. Figury geometryczne: czworokąt, wielokąt. Pokaz wymienionych figur geometrycznych, analiza ich budowy. Wyszukiwanie w najbliższym otoczeniu czworokątów i wielokątów.
8. Ćwiczenia ruchowe kształtujące wytrzymałość.

Przykłady zabaw:

„Rzucany berek”

Przybory i urządzenia: woreczki, przestrzeń wielkości połowy boiska do siatkówki.

Uczestnicy: dowolna liczba zawodników.

Przebieg zabawy:

Poprzez losowanie wyznacza się „berka”, który z woreczkiem ustawia się w pewnej odległości od reszty zawodników. Pozostali gracze rozstawiają się po wolnej przestrzeni przyjmując pozycję siadu prostego lub podporu tyłem. Na sygnał prowadzącego „berek” stojąc w miejscu stara się trafić w dowolnego zawodnika. Zawodnik może zostać zбитy jeśli znajduje się w siadzie prostym. Jeśli przyjmuje pozycję podporu tyłem, wtedy „berek” nie może go zbić. Kto nie wykona podporu tyłem i zostanie trafiony – zmienia „berka” Kiedy „berek” nie trafi nikogo, zawodnicy grają mecz piłką, podając ją między sobą uderzając ją nogami i poruszając się w podporze tyłem. „Berek” musi wtedy zdobyć piłkę, aby ponownie wykonać rzut woreczkiem z miejsca chwytu.

Zabawa trwa od 5-8 minut. wygrywają ci, którym udało się nie być „berkami”.

Uwagi: Jeśli zbyt długo nie zmienia się „berek”, prowadzący powinien wytypować kolejnego.

„Taczki”

Przybory i urządzenia – przestrzeń wielkości boiska do siatkówki.

Przebieg zabawy ruchowej:

Zawodnicy ustawiają się parami. Na sygnał prowadzącego dwóch zawodników tworzy „taczkę” (jedna osoba podpira się rękami, druga trzyma ją za nogi). W takiej postaci zawodnicy poruszają się po sali. Po ok. 2 minutach dochodzi do zmiany ról. Para, która najdłużej „jedzie taczka” zdobywa punkty.

Uwagi: Pary w drużynach powinno się dobierać o podobnych warunkach fizycznych. Można modyfikować odległość między linią startu, a linią półmetka jeśli przeprowadzimy „wyścigi taczek”.

Dzień siódmy: Powtórzenie wiadomości oraz utrwalenie nabytych umiejętności

Przebieg zajęć:

1. Dyktando.

Propozycja tekstu dyktanda:

Kasia i Kacper byli nad morzem u wujka. Nasze morze nazywa się Bałtyk. Wujek Kasi i Kacpra nazywa się Tadeusz Mewa i jest marynarzem. Pływa na statku o imieniu „Szybki”. Niedługo wypływa w rejs do Brazylii. Brazylia to kraj w Ameryce Południowej.

2. Gry i zabawy ogólnorozwojowe.

„Pisana sztafeta”

Liczba uczestników – dowolna, ale parzysta, brakującego zawodnika wśród dzieci uzupełnia nauczyciel.

Miejsce zabawy – dowolne, z wyznaczonymi dwoma liniami równoległymi – startu i mety w odległości 15 – 30 kroków od siebie.

Przybory – markery i kartony A3.

Ustawienie – dwa rzędy uczestników na linii startu.

Przebieg zabawy :

Nauczyciel podaje dwóm pierwszym zawodnikom wyrazy, które stanowią początek zdania – zawodnicy biegną i zapisują wyrazy na kartonach znajdujących się na mecie. Wracają z markerem do drużyny. Następni zawodnicy mają za zadanie do wyrazu, który już jest dopisać swoje wyrazy, ale tak aby powstało logiczne zdanie. Wygrywa ta drużyna, która szybciej i bardziej prawidłowo napisze swoje zdanie.

„Gdzie jest Kasia?” (wg pomysłu „Mały geniusz”)

Nauczyciel przedstawia uczniom planszę z siedmioma narysowanymi osobami. Według wskazówek podawanych przez nauczyciela należy odgadnąć, którą z osób narysowanych na planszy jest Kasia.

– Kasia ma brązowe oczy.

– Ma niebieskie rybaczki.

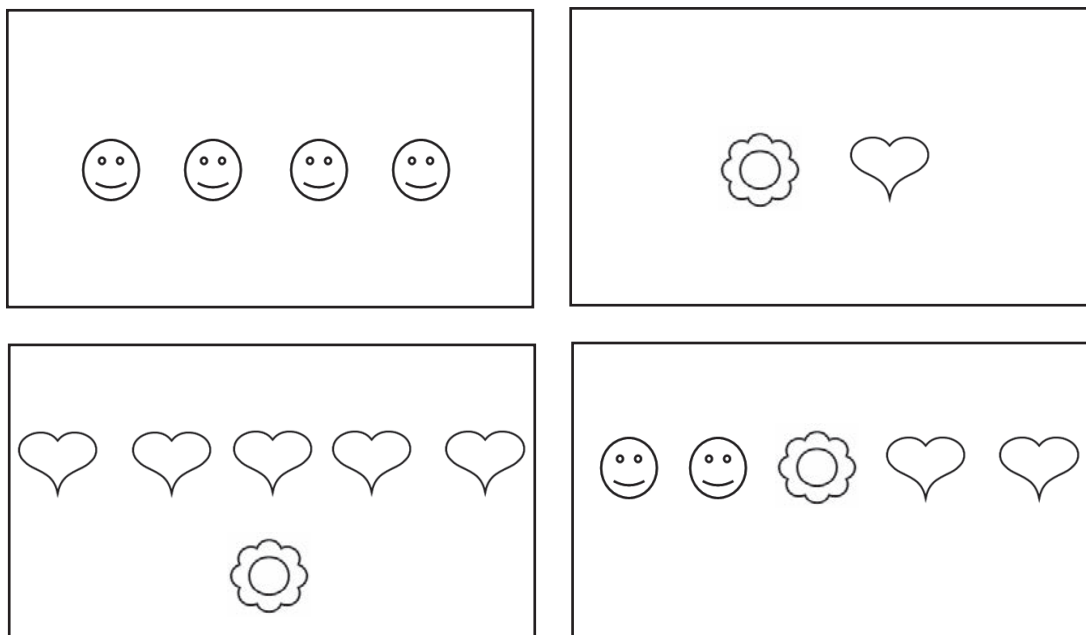
– Nie ma chustki na szyi.

– Jest wysoka.

„Równości na start” (wg pomysłu „Mały geniusz”)

Przyjrzyjcie się czterem ramkom, w których znajdują się różne figury. Trzy ramki mają taką samą wartość. Trzeba znaleźć ramkę o innej wartości. Pamiętajcie, że:

- buzia ma wartość – 2
- serce ma wartość – 1
- kwiatek ma wartość – 3

3. Sprawdzian wiadomości i umiejętności.

Zajęcia komputerowe

1. Rysowanie figur geometrycznych w programie PAINT.
2. Wyszukiwanie w Internecie informacji na określony temat.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy ruchowe z kozłowaniem.
2. Zabawy i gry ruchowe rozwijające gibkość.
3. Zabawy i gry ruchowe rozwijające szybkość. Nauka ustawień, gry i zabawy porządkowe.
4. Zabawy i gry ruchowe rozwijające zwinność: bieg wahadłowy, bieg z przeszkodami, bieg po przekątnej itp.
5. Ćwiczenia ruchowe kształtujące wytrzymałość.

III. BLOK TEMATYCZNY: BĄDŹMY BEZPIECZNI

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z aspektami bezpiecznego życia na co dzień;
- wyjaśnienie, że trzeba bezinteresownie pomagać innym;

- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- doskonalenie umiejętności liczenia;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- kształcenie spostrzegawczości.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, wyznacza część wspólną zbiorów, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe;
- potrafi wykonać z plastikowej butelki łódź – rozumie co znaczy słowo: recycling;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o różnych krajobrazach Polski;
- umie ułożyć wyrazy w kolejności alfabetycznej;
- wie co to są wyrazy dźwiękonaśladowcze i środki poetyckie;
- wykonuje ilustrację do wiersza;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- poznaje zasady gier i zabaw przestrzega ich;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- poprawia ruchomość stawową i koordynację ruchową poprzez świadome ćwiczenia fizyczne;
- samodzielnie umie wyszukać informację w mediach, przeczytać ją i zinterpretować.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach.
- praktyczne: zadań, ćwiczeń

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, tekst „Jestem bezpieczny”, film „Ja pana nie znam”

Narzędzia i materiały:

karty, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, kolorowe pętle z włóczki, kolorowe figury geometryczne – różne wielkości (kilka figur o nieznanym dzieciom kształtach, plastelina, podkładki z tektury,

Dzień pierwszy: Jestem bezpieczny w szkole. Spotkanie z policjantem.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci w klasie, rozmowy indywidualne. Przygotowanie do spotkania z policjantem.
2. Pogadanka – rozmowa z policjantem o bezpieczeństwie dzieci w szkole, w domu i podczas drogi do szkoły.
Czytanie ciche ze zrozumieniem przez dzieci tekstu „**Jestem bezpieczny**” (plansza z tekstem zawieszona na tablicy).
Dzisiaj środa. Kasia i Kacper są już w szkole. Mają lekcje od godziny 8.00. Najpierw język angielski z Panią Bożeną. Potem trzy godziny z Panią Żanetą, ich wychowawczynią. Na koniec gimnastyka korekcyjna z Panem Błażem. Dzieci lubią te zajęcia, ćwiczą na nich na różnokolorowych drążkach.
Kasia i Kacper po pierwszej godzinie biorą kanapki i idą powoli na stołówkę na śniadanie. Nagle od tyłu coś ze straszliwą siłą uderza dzieci w plecy. Kanapki i picie wypadają im z rąk. Kacper ledwo łąpie równowagę, Kasia upada na podłogę, tłukąc sobie kolana. Co to? Dzieci z przestachem oglądają się za siebie. To Jasiek z III „b”, szkolny żartowniś. Ładne mi żarty, Kasia jest cała we łzach, kolana bolą ją straszliwie. Jasiek tłumaczy się Pani, która ma dyżur na korytarzu. Jednak żadne tłumaczenia nie spowodują, że kolana Kasi przestaną ją boleć. Jasiek zachował się bardzo źle. Powinien to zrozumieć. Tak robić nie wolno!
3. Nauczyciel poleca uczniom wyszukać w tekście wyrazy z „ż”, które dzieci zapisują do zeszytu. Czytanie na głos wyrazów. Układanie z nimi zdań oznajmujących, pytających i rozkazujących. Głośne czytanie zdań przez chętne dzieci.
4. Rozmowa nauczyciela z uczniami na temat bezpieczeństwa dzieci na przerwie, i o tym jak należy zachowywać się na stołówce i na świetlicy.
5. Poznajemy pojęcie savoir vivre, czyli zasad kulturalnego zachowania się w każdej sytuacji.
6. Układanie zadań matematycznych z treścią na podstawie ilustracji. Liczenie w zakresie 20.
7. Mini Koszykówka – nauka rzutów. Rzut zza głowy, rzut z dołu, rzut z wysoko.
8. Rozmowa z dziećmi na temat odbytych zajęć – samoocena pracy przez uczniów.
9. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.

Dzień drugi: Jestem bezpieczny w domu

Przebieg zajęć:

1. Powitanie uczniów. Przygotowanie do zajęć. Oglądanie filmiku pt. „Ja pana nie znam” o postępowaniu w sytuacji spotkania nieznanego, który chce wejść do naszego domu w czasie gdy nie ma rodziców lub chce nas np. podwieźć swoim samochodem lub poczęstować czymś słodkim. Rozmowa z uczniami na temat obejrzanego nagrania.
2. Nauka wiersza pt. „**Niezajomy**” Beaty Sokołowskiej-Kosik.
*Gdy zostałem w domu sam,
okropną przygodę miałem,
opowiem o tym dziś wam,
tak bardzo, bardzo się bałem.*
*Do drzwi zapukał ktoś,
mówiąc, że moja mama
dała mu dla mnie coś,*

co sama dać mi chciała.

*Nie mogła jednak wyjść z biura,
tak mi powiedział ten ktoś,
bo byłaby awantura,
i szef miałby dziś na nią złość.*

*Myślałem tylko przez chwilę,
nie będę otwierał drzwi!
I nawet jeśli się myślę,
najwyżej mama nagada mi.*

*Mama nie nakrzyczała,
nagrodę dała wręcz mi.
Nie otwieraj synku – mówiła
nieznajomemu nigdy drzwi.*

3. Czytanie wiersza po cichu, głośno. Każde dziecko czyta jedną zwrotkę. Zakrywamy niektóre wyrazy – czytamy tekst z lukami lub obrazkami.
4. Doskonalenie orientacji w przestrzeni – rozróżnianie kierunków: prawy, lewy, góra, dół.

Zabawa „Pociąg”

Wspólnie z uczniami ustalamy kolejne stacje oznaczając je na przykład za pomocą krzeseł albo przyrządów gimnastycznych, nadajemy im nazwy. Następnie budujemy pociągi, wybieramy zawiadowcę. Zawiadowca kieruje ruchem poszczególnych pociągów za pomocą następujących poleceń: Pociąg Adasia jedzie w lewo. Pociąg Amelki jedzie w prawo, itp.

Zabawa „Graficzne dyktando”

Podczas zabawy nauczyciel posługuje się określeniami: w prawo, w lewo, w górę, w dół.

Uczniowie rysują elementy zgodnie z poleceniami prowadzącego, uzupełniając rysunek z uwzględnieniem pojęć opisujących lokalizację w przestrzeni. Można po kilku poleceniach podać swój rysunek koledze obok, wziąć zaś inny rysunek i rysować nadal. Rozpoznawanie figur geometrycznych.

5. Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu liczb do 20. Ćwiczenia pamięciowe w liczeniu.
6. Mini Koszykówka – nauka kozłowania.
Każdy uczeń bierze piłkę do koszykówki lub siatkówki, staje w rozsypce i wykonuje rozgrzewkę wg poleceń i pokazu nauczyciela:
 - krążenia piłką wokół głowy;
 - krążenia piłką wokół bioder;
 - krążenia piłką wokół kolan;
 - toczenie piłki po podłodze wokół stóp ze złączonymi nogami;
 - przekładanie piłki z ręki do ręki na wysokości kolan;
 - przerzucanie piłki z jednej ręki do drugiej nad głową
- kozłowanie piłki prawą ręką, a następnie lewą ręką do wysokości pasa, a na sygnał, do wysokości kolan.
7. Pożegnanie, samoocena pracy przez uczniów.

Dzień trzeci: Jestem bezpieczny w drodze do szkoły

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci, rozmowy indywidualne, rozwiązywanie problemów dzieci. Przygotowanie do zajęć.

2. Oglądanie historyjki obrazkowej i dobieranie do jej poszczególnych części odpowiednich podpisów z rozsypanki zdaniowej. Opowiadanie historyjek.

1. *Mama wiezie Kacpra i Kasię do szkoły.*

Dzieci siadają z tyłu samochodu na podłódkach, zapinają pasy.

Mama jedzie powoli i uważnie.

Dzieci rozpinają pasy dopiero, gdy samochód stanie na parkingu.

Po wyjściu z samochodu przechodzą przez parking powoli i uważnie.

2. *Kacper i Kasia sami idą do szkoły.*

Dzieci ubierają się odpowiednio do pogody.

Idą po chodniku, który jest obok drogi.

Gdyby nie było chodnika powinni iść po lewej stronie drogi.

Kasia i Kacper nie drażnią psów, które mijają.

Przy przechodzeniu przez jezdnię rozglądają się uważnie.

3. *Kasia i Kacper skończyli lekcje, zaraz będą wracać do domu.*

Przez jezdnię przechodzą tylko w miejscu wyznaczonym – na pasach.

Przy przechodzeniu przez jezdnię rozglądają się uważnie.

Gdy zatrzymuje się nieznany samochód i obcy mężczyzna chce ich podwieźć, uciekają szybko, głośno krzyżąc.

Dzieci nie przyjmują prezentów i słodyczy od nieznanomych.

3. Pisownia wyrazów z „u” i „ó”. Strona internetowa pisupisu.pl – ćwiczenia ortograficzne on line do wykorzystania na tablicy interaktywnej i podczas zajęć komputerowych.

4. Rozpoznajemy znaki drogowe.

Pokaz znaków drogowych na tablicy interaktywnej. Układanie nazw z rozsypanki i wpisywanie ich na tablicy interaktywnej pod znakami..

5. Mierzenie odcinków różnymi sposobami. Mierzenie odcinków za pomocą kroków, tasiemki, ręki, linijki, metra krawieckiego, miarki budowlanej. Zaznaczanie długości odcinków na osi liczbowej i porównywanie ich.

6. Rozwiązywanie zadań związanych z mierzeniem odcinków.

Zadanie 1:

Mama kupiła Zosi dwie czerwone wstążki do kucyków. Każda wstążka miała 1 metr. Ile długości miały obie wstążki razem.

Zadanie 2:

Ołówek Michała ma 20 cm, a ołówek Kasi jest o 5 cm krótszy. Ile centymetrów ma ołówek Kasi?

7. Mini Koszykówka – nauka podań i chwytów piłki.

Pokaz i objaśnienie wykonania następujących podań: podania oburącz sprzed klatki piersiowej, oburącz sprzed klatki piersiowej kozłem oraz chwytu piłki oburącz.

Siad rozkroczny w dwójkach naprzeciw siebie, odległość 2/3 m. Podania i chyty sprzed klatki piersiowej.

Leżenie przodem naprzeciw siebie – odległość 3 m. Łokcie nie dotykają podłóży. Podania piłki oburącz sprzed klatki piersiowej.

Podanie oburącz z kozłem piłki drugiemu ćwiczącemu.

Gra „Do pięciu podań”

Uczestników dzielimy na dwie drużyny po 5 osób. Zadaniem zawodników jest wykonanie pięciu kolejnych podań między zawodnikami.

8. Samoocena pracy przez dzieci w bieżącym dniu.

Zajęcia komputerowe

Ćwiczenia ortograficzne on line (pisupisu.pl i in.)

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Mini koszykówka – nauka rzutów (rzut zza głowy, rzut z dołu, rzut z wysokoku).
2. Mini koszykówka – nauka kozłowania.
3. Mini koszykówka – nauka podań i chwytów piłki.

IV. BLOK TEMATYCZNY: JESIEŃ, JESIEŃ, JESIEŃ...**Cele ogólne:**

- zapoznanie uczniów z charakterystycznymi zwiastunami jesieni;
- wyjaśnienie, że trzeba bezinteresownie pomagać innym;
- doskonalenie umiejętności czytania prostych tekstów;
- doskonalenie umiejętności liczenia, rozwiązywania zadań z treścią;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- kształcenie spostrzegawczości.

Cele operacyjne**Uczeń:**

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, umie wykonywać obliczenia wagowe, mierzyć odcinki, rozumie pojęcie liczby porządkowej, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe;
- zna pisownię wyrazów z trudnościami ortograficznymi;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- poznaje zasady gier i zabaw przestrzega ich;
- potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi;
- poprawia ruchomość stawową i koordynację ruchową poprzez świadome ćwiczenia fizyczne;
- zna zasady mini gier sportowych;
- samodzielnie umie wyszukać informację w mediach, przeczytać ją i zinterpretować.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;

- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa; zajęcia w terenie;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, owoce i warzywa, noże deseczki do krojenia, komplet naczyń ze sztućcami (mogą być plastikowe, fartuszki, papierowy ręcznik, tartki, nożyki, piłki do kosza i siatkówki, zdjęcia drzew i krzewów owocowych, wiersz o jesieni (do wyboru), np. Zofia Dąbrowska „Pani Jesień”,

Narzędzia i materiały:

karty, kredki, flamastry, kleje, nożyczki, bibuła karbowana fioletowa, brązowa i dwa odcienie zielonego, wata,

Dzień pierwszy: Jesienny czas

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci, rozmowy indywidualne i przygotowanie do zajęć.
Dzieci z przygotowanych materiałów wykonują jesienne listki, którymi ozdabiają salę.
2. Słuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza „Pani Jesień” Zofii Dąbrowskiej. Rozmowa z dziećmi na temat jego treści. Znajdowanie fragmentów, w których mowa jest o zwiastunach jesieni. Wypisanie zwiastunów na tablicy. Zredagowanie notatki o jesieni i zapisanie jej do zeszytu. Pisanie ze słuchu. Sprawdzenie pracy przez nauczyciela. Czytanie wiersza Pani Jesień na głos przez chętne dzieci, ze zwróceniem szczególnej uwagi na modulację głosu, tempo czytania.

„Pani Jesień”

*Przeszedł sobie dawno
śliczny, złoty wrzesień...
Teraz nam październik
Dała pani jesień...*

*Słonko takie śpiące,
Coraz później wstaje,
Ptaszki odlatują,
hen, w dalekie kraje.*

*W cieniu, pod drzewami
Cicho śpią kasztany,
każdy błyszczy pięknie,
niby malowany.*

*Lecą liście z drzewa
różnokolorowe,*

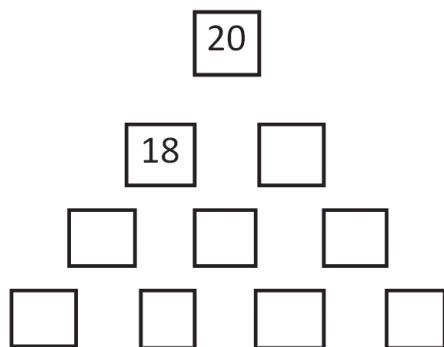
*te są żółto-złote,
a tamte - brązowe.*

*Jeszcze niby ciepło,
Słońko świeci, grzeje...
aż tu nagle skądś
wichrzysko zawieje.*

*Chmur wielkich deszczowych
nazbiera, napędzi...
tak się pan listopad
nauwija wszędzie.*

3. Zabawy matematyczne – zadania tekstowe - obliczenia na konkretach.

MATEMATYCZNE PIRAMIDY

Możemy zbudować wiele piramid, o wielu poziomach. Możemy wykonywać na nich różne działania, np. zaczynając od najwyższego poziomu schodzimy niżej zapisując liczby o 2 mniejsze.

Możemy dodawać, odejmować, możemy wykorzystywać liczby do budowania treści zadań matematycznych.

JESIENNE CHMURKI

Możemy uzupełniać brakujące liczby na chmurkach, możemy tworzyć ciągi liczb, np. co 3 liczby, co 2 liczby. Pomiędzy tymi ciągami umieszczamy chmurkę z piorunem. Dzieci muszą odgadnąć zasadę matematyczną.

4. Prezentacja warzyw i owoców jesiennych. Przygotowanie sałatki warzywnej lub owocowej – rozmowa na temat konieczności spożywania przez dzieci zdrowych produktów. Przypomnienie i przestrzeżenie zasad savoir vivre przy stole.
5. Kozłowanie – gry i zabawy sportowe.
6. Rozmowa z dziećmi na temat zagadnień poruszanych na zajęciach, samoocena pracy przez dzieci.
7. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.

Dzień drugi: Ostatnie prace w sadzie, polu i ogrodzie

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci w klasie, indywidualne rozmowy z dziećmi, przedstawienie tematu zajęć, wysłuchanie „**Opowiadania o trzech braciach**” Beaty Sokołowskiej-Kosik.

Jesień tego roku była piękna. Wietrzyk wiejący wśród listków wprost nie mógł się nadziwić tylu cudnych kolorów, które niczym mieniący się dywan pokrywały ziemię mięciutkim kobiercem. Wiewiórki i zajączki jak oszalałe turlały się ze śmiechem po listkowym puchu. Nagle, nastawiły szybciotko uszka, to od strony wsi wędrowało ku nim trzech ludzi. Zwierzątka czmychnęły w cień lasu, a na jego skraju właśnie rośło najpiękniejsze drzewo, jakie ktokolwiek mógł widzieć. Był to prastary, tysiącletni dąb. Właśnie pod jego powykręcanyymi w serpentynki konarami usiadło troje wędrowców, a byli to, musicie wiedzieć, trzej bracia: Sad, Ogród i Pole.

– Jaką piękną Jesień mamy tego roku. – odezwał się Sad.

– Tak, tak. – przytaknęli mu dwaj jego bracia.

– Piękną i kolorową – dorzucił Sad, a bracia wesoło pokiwali głowami.

Bracia ułożyli się wygodnie na kołderce z liści, psotny wietrzyk delikatnie muskał ich rumiane twarze, a zwierzątka, które wcześniej uciekły do lasu, z ciekawością wyglądały spod krzaczków.

– Jak przyjemnie jest sobie odpocząć po ciężkiej pracy – westchnął Ogród – tyle dzisiaj razy musiałem się schylić, aby zebrać plony, które hodowałem przez całe lato, aż rozbolały mnie plecy. Dorodna marchewka, biała pierzasta pietruszka, rubinowe buraczki. Mniemam, będą z nich zdrowe i smaczne surówki dla dzieci.

– Nie wszystkie dzieci chcą jeść warzywa – odezwał się Sad z zadumą, szybko siadając pod drzewem.

– Nie wszystkie, nie wszystkie – zawtórował mu Pole. – Moich ziemniaczków też nie wszystkie dzieciaki chcą spróbować.

– Co oprócz ziemniaków zebrałeś w swoim królestwie – zapytał brata Sad.

– O, plon tego roku był bardzo bogaty – odpowiedział zadowolony Pole. – Zboża wszelkie, z których ziaren w młynie zrobi się mąkę, a potem z niej piekarze upieką pyszny, rumiany chleb i okrągłe bułeczki dla dzieci. Buraki cukrowe, z których w cukrowni robi się cukier, kukurydzę żółtą, którą dodawać będą ludzie do sałatek...

– Czeka, czeka – zaśmiał się Sad. – Posłuchajcie co ja zebrałem. Pełne kosze czerwonych jabłuszek, brzuchate gruszki, fioletowe śliwki, dorodne kiście wspaniałych winogron.

– A nie wspomnisz o porzeczkach, agrestach...? – wpadł mu w słowo Ogród

– A nie wspomnę, bo to były owoce letnie, nie jesienne. Już dawno zrobiłem z nich soki i dżemy – zaśmiał się serdecznie Sad.

– Tyle skarbów przyniosła nam Jesień, trzeba je dobrze wykorzystać – powiedział Ogród – mam jeszcze kapustę, kalafiora, brokuły, pory i selery. Ach, tyle bogactwa, tyle witamin, aż ślinka leci na sam widok moich warzyw.

– Słuchajcie, zrobimy dzieciom w szkole niespodziankę, zaniemy im trochę naszych skarbów, niech same przekonają się jakie są wspaniałe i zdrowe – zawołał Pole, zrywając się na równe nogi. Bracia podążyli jego śladem i już wszyscy trzej biegli szybko ku szkole, w której uczyły się dzieci.

Pod drzewo przykicały zajączki i przybiegły wiewiórki, które zza krzewów przysłuchiwały się rozmowie braci. Nagle wśród liści coś zabłyśnięło pomarańczowym blaskiem. Zajączki pokicały szybciotko w to miejsce. To była wielka dorodna marchewka, ooooo... chyba Ogród zgubił ją i nie zauważył tego. Zające postanowiły spróbo-

wać, czy faktycznie jest taka pyszna, jak zachwalał ją jeden z braci.

- Mmmmmm....mmmmmmm - mlaskaty z zadowoleniem zwierzaki - marchew była doprawdy WSPANIAŁA!!!!

2. Rozpoznawanie na podstawie tekstu drzew i krzewów owocowych, warzyw ogrodowych, plonów polnych. Oglądanie z komentowaniem zdjęć i obrazów z przeglądarki google – grafika. Przyporządkowywanie znanym figurom geometrycznym kształtów warzyw i owoców. Układanie z kolorowych figur straganu targowego z warzywami i owocami.
3. Wykonanie w wymiarze 3D Kiści winogron – płaskorzeźba. Sposób wykonania: na podłożu z tekturki naklejamy zwinięte w ruloniki z brązowej bibuły karbowanej gałązki, w wybranym miejscu naklejamy wykonane z waty kuleczki, obciągnięte fioletową bibułą karbowaną w formie kiści winogron. Listki to wypełnione watą, obciągnięte dwoma odcieniami zielonej bibuły i uformowane odpowiednio kształty.
4. Rozmowa z dziećmi, połączona z pokazem prawdziwych narzędzi potrzebnych do pracy w ogrodzie. Pokaz obrazów przedstawiających narzędzia i maszyny rolne i wykorzystywane w sadzie. Pokaz obrazów przedstawiających dawne maszyny rolnicze.
5. Dodawanie i odejmowanie wielu liczb- ćwiczenia w liczeniu. Rozwiązywanie zadań tekstowych.
Przykładowe zadania:
Zadanie 1:
Tata zebrał w sadzie 3 skrzynki jabłek, 4 skrzynki gruszek i 2 skrzynki winogron. Ile razem skrzynek z owocami ma teraz tata?
Zadanie 2:
Babcia zebrała w ogrodzie 20 kg buraków. 5 kg dała mamie Stasi, 3 kg dała mamie Tomka, a 2 kg sąsiadce. Ile kilogramów buraków zostało babci?
6. Nauka rzutów – gry i zabawy zespołowe. Gra w „Dwa ognie”. Gra w „Skutego”. Rozmowa z dziećmi na temat konieczności przestrzegania zasad zdrowej rywalizacji oraz bezpieczeństwa podczas grania w gry zespołowe.
7. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.

Dzień trzeci: Zdrowo się odżywiamy

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci, rozmowy indywidualne, przygotowanie do zajęć.
2. Nauka piosenki „**Urodziny marchewki**” (autor słów i kompozytor nieznani) – płyta MAC edukacja. Rozpoznawanie tempa ćwierćnutowego.
3. Walory odżywcze warzyw i owoców - wykonanie PIRAMIDY ŻYWIENIOWEJ techniką kolażu – praca zespołowa (wycinanie z folderów reklamowych i umieszczanie na odpowiednim poziomie obrazków określonych produktów spożywczych). Ekspozycja plakatu w klasie.
4. Rozmowa z dziećmi o konieczności spożywania produktów z różnych grup, zwłaszcza przez dzieci, które są w okresie dorastania. Zwrócenie uwagi, że różne produkty dostarczają organizmowi różnych składników potrzebnych do prawidłowego rozwoju. Uzupełnienie piramidy o najniższy poziom, podstawę (bardzo często dodawany w aktualnych prezentacjach piramidy żywieniowej), na którym przedstawione są różne formy aktywności człowieka.
5. Kulturalne spożywanie posiłków – przypomnienie podstawowych zasad savoir Viru obowiązujących przy stole. Przypomnienie sposobu nakrywania stołu np. do obiadu.

6. Wysłuchanie wiersza pt. „Tadek Niejadek...” Beaty Sokołowskiej-Kosik

*Był sobie kiedyś Tadek Niejadek,
Tadek, który miał osiem latek.
Ale rodzice płakali wręcz,
Tadziu, już mamy więcej nie dręcz.*

*Tadzio to mądry i miły chłopiec,
lecz od jedzenia pragnie wciąż uciec.
Ani ziemniaczków, ani kotleta,
„Be” są owoce, wstrętne warzywa.*

*Za to ciasteczka, „Pycha, mniam, mniam”,
za ciastka wszystko chce oddać sam.
I cukiereczki i guma do żucia,
do innych potraw nie ma uczucia.*

*Lecz co się dzieje pewnego dnia?
Tadzio przypadłość dziwną dziś ma.
Nie ma nic siły, nie ma nic chęci,
żeby w zabawie młynka zakręcić.*

*Słaby jest, serce nierówno bije,
„ciśnienie leci na łeb na szyję”,
i do doktora Tadziu iść trzeba,
woła dziś tata pomocy z nieba.*

*Doktor opukał, przebadał chłopca,
na jego twarzy wykwiła troska.
Droga rodzino, mam dziś złe wieści,
horror opowiem o takiej treści.*

*Wszystkie choroby Tadzia są stąd,
że on do owoców wciąż ma wstręt,
że Tadzio mięsa nie je i warzyw,
dlatego też za dużo waży.*

*I choć jest duży jak na swój wiek,
to słaby z niego wciąż bywa człek.
Bo dziecko musi po trochu jeść wszystko,
nie ciastka, słodczy pchać w siebie tylko.*

*Pamiętaj o tym drogi kolego,
gdy jeszcze nic ci nie dolega,
jedz wszystko po trochu, słodczy najmniej,
i piękny wygląd zawsze chcieć miej.*

7. Rozmowa na temat treści wiersza, skutków spożywania niezdrowych pokarmów.

8. Lepienie warzyw z plasteliny. Wystawka prac.

9. Rozwiązywanie, układanie, przekształcanie zadań z treścią. Liczenie w zakresie 20 – przemienność dodawania.

Przykłady zadań:

Zadanie 1:

Mama przygotowała do obiadu surówkę z trzech warzyw: marchewki, chrzanu i selera. Dodała jeszcze sól

i majonez. Z ilu składników składa się surówka zrobiona przez mamę?

Zadanie 2:

Mama do przygotowania surówki wykorzystowała 5 składników. Dwa z nich to przyprawy, reszta to warzywa. Ile warzyw wykorzystowała do zrobienia surówki mama?

10. Siatkówka – nauka odbić sposobem oburącz górnym – mini gry zespołowe.
11. Samoocena pracy dzieci.

Dzień czwarty: Zwierzęta w polu i ogrodzie

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Przygotowanie wystawki ze zdjęć i obrazków przedstawiających postacie zwierząt spotykanych w polu, ogrodzie i sadzie (zając, dzik, kret, ślimak, biedronka, jeż, żaba, pszczoły, osy, szpaki; propozycja do wykorzystania: <http://www.scholaris.pl/resources/run/id/72878>).
2. Dobieranie podpisów do obrazków
3. Wyszukiwanie w Internecie zdjęć, rysunków i obrazów zwierząt żyjących na polach i w ogrodach, czytanie informacji o wyszukanych zwierzętach.
4. Kolorowanie rysunków konturowych przedstawiających zwierzęta.
5. Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu liczb.
6. Gry i zabawy z elementami skoków (wg propozycji Romana Trześniowskiego)

„Skoki wróbelka”

Liczba uczestników – dowolna.

Boisko – według uznania.

Ustawienie – luźna gromada.

Przebieg zabawy: Dzieci podskakują obunóż jak wróbelki i przesuwiają się z miejsca na miejsce w dowolnym kierunku. Po kilku podskokach wykonują kilka zwykłych kroków i tak na zmianę pewną ilość razy.

Odmiana: Wróbelki stają w szeregu i wybiegają podskokami obunóż na wskazaną odległość. Wracają na miejsce zwykłym krokiem.

„Piłka parzy”

Liczba uczestników – dowolna.

Boisko – dowolne, równe.

Ustawienie: luźna gromada.

Przebieg zabawy: Prowadzący trzyma piłkę, która „parzy”. Dzieci biegną do prowadzącego, który rzuca im pod nogi piłkę. Dzieci przeskakują ją w biegu, omijają, aby jej nie dotknąć, aby nie sparzyła – to dziecko odpada z gry. Można wykorzystać kilka małych piłeczek z basenu z piłkami.

7. Samoocena dokonana przez uczniów.

Dzień piąty: Jesień, jesień, jesień...

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci, rozmowy indywidualne, przygotowanie do zajęć.

2. Dzieci otrzymują tekst z lukami:

Jest jesień. Ptaki odleciały do ciepłych krajów. Rośliny zmieniły barwę liści na złotą i czerwoną. Niedługo liście opadną na ziemię. Z każdym dniem robi się coraz chłodniej i częściej pada deszcz. Dni stają się coraz krótsze. (źródło: edux.pl)

Jest jesień. Ptaki do ciepłych krajów. Rośliny zmieniły liści na złotą i czerwoną. Niedługo liście na ziemię. Z każdym dniem robi się coraz i częściej pada Dni stają się coraz

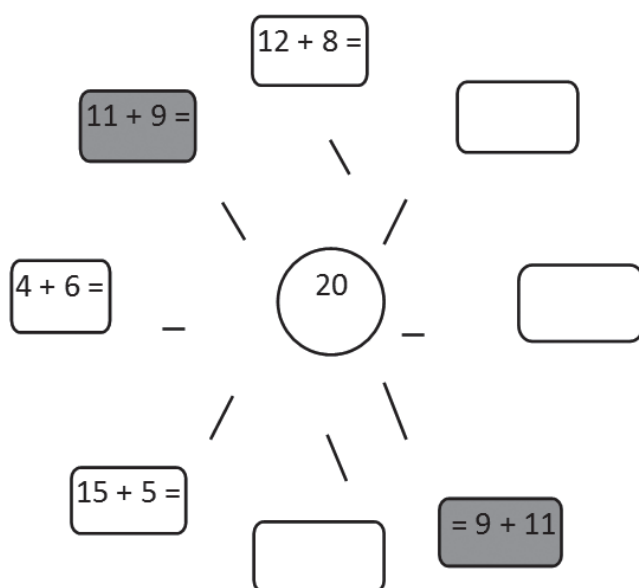
3. Przepisanie tekstu do zeszytu.

4. Rozmowa na temat zdrowego odżywiania się. Wykonanie zdrowych kanapek.

5. Pojęcie kilograma – waga i ważenie. Rozmowa na temat różnego rodzaju wag współczesnych i dawnych. Pokaz ilustracji i zdjęć przedstawiających różne rodzaje wag.

6. Czytanie przepisów na soki. Ważenie owoców i warzyw. Przygotowanie soku z owoców i warzyw za pomocą sokowirówki. Omówienie działania sokowirówki. Bezpieczeństwo pracy (tylko z dorosłym) podczas robienia soków. Wspólne śniadanie, przypomnienie zasad zachowania się przy stole. Sprzątanie i mycie naczyń.

7. Przemienność dodawania – ćwiczenia.

Omówienie zasady przemienności dodawania: $4 + 5 = 9$, $5 + 4 = 9$. **Dodawanie jest przemienne wtedy, gdy możemy zamienić w działaniu miejsce składników, a suma (wynik) pozostanie bez zmian.**

Dzieci podają przykłady przemienności dodawania, dokonują zapisu na tablicy i w zeszytach.

8. Siatkówka – nauka odbić sposobem oburącz dolnym – mini gry zespołowe.

Prowadzący staje z piłką w kole. Pokazuje w jaki sposób dzieci mają odbijać piłkę oburącz sposobem dolnym. Podaje kolejnym dzieciom piłkę od dołu, dzieci odbijają ją do prowadzącego.

- Odbijanie piłki oburącz sposobem dolnym od ściany.
- Odbijanie piłki samodzielnie, do góry.

9. Samoocena pracy przez dzieci.

10. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.

Zajęcia komputerowe

Wyszukiwanie w Internecie obrazów dla: Zwierzęta w polu i ogrodzie oraz informacji na temat znalezionych zwierząt.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Doskonalenie umiejętności rzutów – gry i zabawy zespołowe (np. „Dwa ognie”). Określanie zasad bezpieczeństwa podczas zespołowych gier i zabaw z piłką.
2. Mini gry zespołowe – siatkówka. Nauka odbić sposobem oburącz górnym.
3. Mini gry zespołowe – siatkówka. Nauka odbić sposobem oburącz dolnym.
4. Gry i zabawy ruchowe z elementami skoków.

V. BLOK TEMATYCZNY: KAŻDA PRACA JEST POTRZEBNA

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z różnymi zawodami;
- zrozumienie konieczności pracy;
- doskonalenie umiejętności czytania;
- doskonalenie umiejętności liczenia;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie pamięci i uwagi;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie sprawności fizycznej;
- budowanie u dzieci pozytywnego obrazu samego siebie i szkoły, jako przyjaznego środowiska.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe;
- rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych;
- czyta teksty, opowiadania, listy;
- recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane;
- pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość;
- posługuje się komputerem jako narzędziem pracy;

- prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer,

Narzędzia i materiały:

markery, kartki brystolu,

Dzień pierwszy: Ważne zawody

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci, przygotowanie do zajęć. Pokolorowanie obrazków przedstawiających ludzi wykonujących różne zawody : policjant, strażak, lekarz, nauczycielka, weterynarz, malarz pokojowy, artysta malarz, mechanik, dentysta, kierowca, piosenkarka, pianista, informatyk, rolnik, sportowiec, marynarz, rybak, kucharz, piekarz, krawiec, szewc, stolarz, murarz itp. Każde dziecko otrzymuje inną kolorowankę.
2. Po wykonaniu pracy zawieszamy kolorowanki na tablicy, dobieramy i przyklepamy obok nich właściwe nazwy zawodów (znalezione wśród wyrazów rozłożonych na stoliku).
3. Rozmowa z dziećmi na temat wystawki, specyfiki poszczególnych zawodów oraz hierarchii ich ważności. Zwrócenie szczególnej uwagi na zawody, których dzieci nie znały.
4. Czytanie głośne (bez przygotowania) wiersza „Fryzjerka” (autor nieznan)

Co to za zawód kochani?

Strzyże i czesze od rana.

Tak to jest pani fryzjerka,

ciężko pracuje ta fajna dama.

Ma szczotki, grzebienie, suszarki,

wałki, lokówki i folie,

zawija, kręci, prostuje,

bardzo się przy tym stresuje.

Bo czasem trwała nie wyjdzie,

albo się splączą pasemka,

a każda pani, co wyjdzie,

chce być i modna, i piękna.

5. Pokaz obrazków prezentujących osoby wykonujące rzadkie (inne) lub stare zawody: dekarz, rymarz, bednarz, masarz, ogrodnik, cyrkowiec, treser psów itp.
6. Indywidualny wybór przez dzieci nazw pięciu zawodów. Ułożenie z nimi zdań i zapisanie ich w zeszy- cie. Kontrola wykonania pracy przez nauczyciela.
7. Rozwiązywanie zadań z liczbą niewiadomą (ukrytą). Treść zadań i „przypomnienie” uczniowie zapi- sują do zeszytów.

Zadanie 1:

Basia znalazła 13 kasztanów. Dała Kasi kilka kasztanów. Basi zostało 7 kasztanów. Ile kasztanów dostała Kasia?

Rozwiązanie:.....

Odpowiedź:.....

Zadanie 2:

Magda kupiła bibułę za kilka zł i dała pani sklepowej 10 zł. Dostała 7 zł reszty.

Oblicz, ile kosztowała bibuła?

Rozwiązanie:.....

Odpowiedź:.....

Zadanie 3:

W autobusie jechało 16 pasażerów. Na przystanku wsiadło kilku pasażerów.

Teraz w autobusie jest 20 pasażerów. Ile osób wsiadło na przystanku do autobusu?

Rozwiązanie:.....

Odpowiedź:.....

Zadanie 4:

Suma dwu liczb równa się 16. Jeden ze składników tej sumy to liczba 6.

Oblicz drugi składnik.

PRZYPOMNIENIE: SUMA JEST TO WYNIK DODAWANIA.

Rozwiązanie:.....

Odpowiedź:.....

8. Siatkówka – doskonalenie odbić sposobem dolnym i górnym – mini gry zespołowe.

CHARAKTERYSTYKA GRY – Źródło: <http://www.akademiasiatkowki.com.pl/>

Mini siatkówka jest grą zespołową, rozgrywaną pomiędzy dwoma zespołami. W zależności od ka- tegorii rozgrywkowej mogą to być rozgrywki 2 x 2, 3 x 3 lub 4 x 4. Jest najprostszą i najłatwiejszą

formą piłki siatkowej, przystosowaną do możliwości fizycznych i mentalnych dzieci od 7 do 12 lat. Piłkę można odbijać dowolną częścią ciała. Celem gry jest umieszczenie piłki w polu gry drużyny przeciwnej i zapobieżenie dotknięcia przez piłkę własnego pola gry. Piłkę przebija się przez siatkę zawieszoną na różnej wysokości w zależności od kategorii rozgrywkowej płci. Zespół ma prawo do trzykrotnego odbicia piłki (dodatkowe odbicie przy bloku) w celu przebicia jej na stronę przeciwnika. Zawodnik danego zespołu nie może odbić piłki kolejno dwa razy (za wyjątkiem bloku). Gra toczy się do momentu upadku piłki na podłoże lub skierowaniu jej na zewnątrz pola gry czy też do momentu, gdy zespół nie zdoła przebić piłki na stronę przeciwną w prawidłowy sposób.

PLAC DO GRY

Plac do gry składa się z boiska do gry i wolnej przestrzeni.

1. Powierzchnia boiska jest płaska, pozioma i jednolita.
2. Powierzchnia boiska nie może stwarzać niebezpieczeństwa odniesienia obrażeń przez zawodników uczestniczących w grze. Zabrania się gry na powierzchniach szorstkich lub śliskich.
3. Zawody Mini siatkówki mogą odbywać się zarówno w halach sportowych jak i na powietrzu. Spadek boiska na powietrzu nie może wynosić 5 mm na 1 metr.
4. Wszystkie linie mają szerokość 5 cm. Muszą być koloru jasnego kontrastującego z podłożem i innymi liniami.
5. Dwie linie boczne i dwie linie końcowe ograniczające boisko są wykreślone wewnątrz boiska.
6. Linia środkowa – oś linii środkowej dzieli boisko na dwa równe pola gry. Oś linii środkowej boiska znajduje się pod siatką pomiędzy liniami bocznymi boiska.
7. Pole zagrywki znajduje się za linią końcową boiska. Pole zagrywki ograniczone jest po bokach przez dwie 15 cm linie, prostopadłe do linii końcowych boiska i odległe od niej o 20 cm.
8. Głębokość pola zagrywki uzależniona jest od rozmiaru wolnej strefy.

WYMIARY BOISK

Wymiary boisk są takie same zarówno dla dziewcząt jak i dla chłopców:

DWÓJKI 2 x 2 ROZMIAR: 5 m x 4 m

TRÓJKI 3 x 3 ROZMIAR: 7 m x 4,5 m

CZWÓRKI 4 x 4 ROZMIAR: 7 m x 7 m

WYSOKOŚĆ SIATKI

DZIEWCZYNKI, CHŁOPCY

DWÓJKI 2 x 2 200 cm x 200 cm

TRÓJKI 3 x 3 210 cm 210 cm

CZWÓRKI 4 x 4 215 cm 230 cm

LICZBA ZAWODNIKÓW

REZERWOWI (chłopcy i dziewczynki)

DWÓJKI 2 x 2 (2 zawodników + 1 rezerwowi)

TRÓJKI 3 x 3 (3 zawodników + 1 rezerwowi)

CZWÓRKI 4 x 4 (4 zawodników + 2 rezerwowych)

SYSTEM GRY

Mecz toczy w formie jednego seta do 25 punktów przy zachowaniu różnicy 2 punktów (np. 25:23),
W „Czwórkach” 4x4 - zawodnik zagrywający jest zawodnikiem linii obrony. Zawodnik linii obrony nie może przebijać na stronę przeciwnika piłki znajdującej się powyżej górnej krawędzi siatki,

W „Trójkach” 3x3 – zawodnik zagrywający jest zawodnikiem linii obrony. Zawodnik linii obrony nie może przebijać na stronę przeciwnika piłki znajdującej się powyżej górnej krawędzi siatki,

W „Dwójkach” 2x2 – dowolność pozycji, w „Dwójkach” 2x2 istnieje możliwość wykonania zagrywki sposobem oburącz górnym,

Obowiązuje kolejność zagrywki,

Zawodnik rezerwowy może wejść na boisko tylko jeden raz w secie na miejsce zawodnika z ustawienia początkowego i może być zmieniony tylko przez tego samego zawodnika, którego zmienił.

9. Omówienie zasad gry w mini siatkówkę z uczniami. Pokaz gry na filmie - źródło:YouTube
10. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.
11. Dokonanie samooceny pracy na lekcji przez dzieci.

Dzień drugi: Zawody naszych rodziców

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci, rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć. Sprawdzenie pracy domowej (część matematyczna – zadanie 16). Sprawdzenie umiejętności czytania przez dzieci opowiadania pt. „Moja mama gospodyni...” Analiza tekstu opowiadania ukierunkowana pytaniami nauczyciela.
2. Rozmowa na temat zawodów wykonywanych przez rodziców i hierarchii ich ważności.
3. Pokaz prezentacji multimedialnej „Zawody świata” zakończona prezentacją zawodu ogrodnika.
4. Szersze zapoznanie uczniów z zawodem ogrodnika . Etapy rozwoju rośliny od kwiatu do owocu, od ziarna do dorosłej postaci rośliny.
5. Przygotowanie pod kierunkiem nauczyciela dwóch plasz – plakatów, przedstawiających cykl rozwojowy roślin.
6. Wprawki teatralne – prezentacja zawodu aktora – rozdzielanie ról do przedstawienia z okazji Dnia Nauczyciela (dowolna inscenizacja wybrana przez nauczyciela prowadzącego zajęcia). Nauka piosenki pt. „Nauczycielom” (Melodia – źródło : YouTube)

Ref.: *Wyśpiewać dziś chcemy wam życzenia,
z serc naszych płynie dzisiaj pieśń.
Przyjmijcie ją tak, jak ziemia ciepły deszcz
Niech zakwitną bukiety naszych serc.*

1. *Jest taki szczególny jeden dzień,
w którym serca wszystkich biją mocniej,
a oczy wyrazić chcą „dziękuję”
i dłonie są drżące i gorące.*
2. *W tym dniu życzenia łączą się
jak kwiaty w wielobarwny bukiet
i płyną do tych, którzy uczą nas
jak się wspinać na szczyt przeznaczenia*

7. Liczba 0 – ćwiczona w dodawaniu i odejmowaniu. - zadania on line – matzoo.pl – zajęcia matematycznie – komputerowe.
8. Gry i zabawy z użyciem sprzętu gimnastycznego. Skakanie przez skakankę, zabawy z obręczami, ćwiczona z woreczkami i szarfami. Wyścigi zespołowa z przyborami gimnastycznymi.
9. Samoocena działań podczas zajęć przez uczniów.

Dzień trzeci: Kto pracuje w naszej szkole?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci, rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć. Słuchanie wygłoszonego przez nauczyciela wiersza pt. „Kto pracuje w naszej szkole?” Beaty Sokołowskiej – Kosik

Kto pracuje w naszej szkole?

Każde dziecko dobrze wie.

Dzieci uczy i w mozole,

wiedzę w głowę wbija, więc?(dzieci odgadują zawód pracownika szkoły)

Nauczyciel się nazywa,

uczy czytać, liczyć też,

i wuefu i muzyki,

o plastyce wspomni, wiesz?

Lecz nie tylko on jest w szkole,

aby pomoc dzieciom nieść,

W gabinecie, i za stołem

swe królestwo będzie mieć,

Pani, która każde dziecko,

w naszej szkole dobrze zna,

i w pobliżu Dyrektora

swój gabinet zawsze ma. Więc?(dzieci odgadują nazwę zawodu)

Sekretarką się nazywa,

tak to szczerą prawdą ta.

I wy wiecie, bardzo dobrze

wszystkie szkolne sprawy zna.

Kiedy coś się u nas psuje,

Pewien Pan tu zaraz jest,

który w szkole naszej pięknej

zna ciekawych wiele miejsc.

Kiedy zima już nadchodzi,

pan ten w piecu pali nam,

podaj proszę dwa zawody,

które pan ten tutaj ma. Więc? (dzieci odgadują nazwy zawodów)

Pan konserwator jest ciepłą porą,

w pana palacza zamienia się,

kiedy na dworze nadchodzą mrozy,

to właśnie te profesje dwie.

No i przecież Panie trzy,

też *podwójny* zawód mają,
kiedy trzeba, **to gotują**,
kiedy trzeba, **to sprzątają**. *Więc?* (dzieci odgadują nazwy zawodów).
Nasze panie woźne
o czystość w szkole dbają,
fajne szczotki i ściereczki
do pracy posiadają.
Kiedy zaś w **południe**,
zegar głośno bije,
po obiadku dobrym
garnki też **umyją**.

2. Rozmowa z uczniami na temat zawodów wykonywanych przez dorosłych w szkole. Próba odpowiedzi na pytania: Czy „uczeń” to zawód? Czy nauka to praca? Który z zawodów wykonywanych w szkole jest najważniejszy i dlaczego?
3. Dzieci otrzymują egzemplarze tekstu wiersza (jeden na ławkę – załącznik 2). Wyszukują w wierszu wyrazy z „ó” i „u”, wypisują je do zeszytu.
4. Dzieci wybierają po trzy wyrazy z „u” i „ó”, układają z nimi zdania i zapisują w zeszycie. Kontrola pracy przez nauczyciela.
5. Nauka czytania wiersza. Omówienie pisowni wyrazów z „ó” i „u” w języku polskim.

„U” piszemy:

- w zakończeniach rzeczowników: -un, -unek, -uchna, -uszka, -uszek, -uch, -us, -usia.
- w czasownikach zakończonych na: -uj, -ujesz, -uje
- w czasownikach typu: czuć, kuć, kłuć, pruć, snuć, np.: czuje, kuję, kłuję, pruję, snuję.

„Ó” piszemy:

- gdy wymienia się w innych formach tego samego wyrazu lub w innych wyrazach na: o, e, a
- w wyrazach zakończonych na: -ów
- w wyrazach zakończonych na: -ówka **Wyjątki:** skuwka, wsuwka, zasuwka.
- w wyrazach zakończonych na: -ówna
- na początku wyrazów: ósemka, ósmy, ów, ówczesny, ówczynie, ówdzie.

6. Porównywanie różnicowe - zadania tekstowe.

Propozycje zadań:

Zadanie 1:

Marek ma 16 lat, Magda jest od niego o 4 lata młodsza. Ile lat ma Magda?

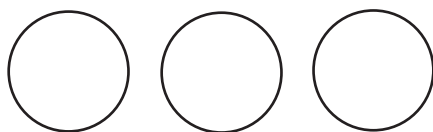
Zadanie 2:

Józek kupił w sklepie samochodzik zapłacił za niego 9 zł. Kacper, taki sam samochodzik kupił na bazarze. Zapłacił za niego 6 zł więcej. Ile kosztował samochodzik Kacpra?

Zadanie 3:

Narysuj o 7 trójkątów więcej.

Narysuj o 2 koła mniej.

7. Nauka słów i melodii piosenki „Nauczycielom” na Dzień Nauczyciela.
8. Nauka gry na flecie prostym. Flet prosty i poprzeczny – pokaz gry na fletach – źródło YouTube.

Rodzaje fletów:

– **flet piccolo** – inne nazwy: pikolo, pikulina – instrument dęty drewniany, poprzeczny. Charakteryzuje się bardzo wysokim i przenikliwym dźwiękiem. W orkiestrze symfonicznej używany wtedy gdy melodii trzeba dodać charakteru trwogi, strachu lub egzotycznych nutek.

– **flet prosty** – dęty instrument muzyczny z grupy drewnianych. To jeden z najprostszych instrumentów muzycznych. Wywodzi się od ludowej fujarki, którą wykonywano z odpowiedniej grubości gałązek drzew. Grając, dmie się w ustnik. Flet prosty jest jednym z najstarszych instrumentów muzycznych.

– **flet poprzeczny (wielki)** – po włosku: Fluato. Wykonywany z metalu, albo drewna. Znajduje szerokie zastosowanie w muzyce symfonicznej, kameralnej, solowej rozrywkowej i jazzowej.

9. Pokaz chwytów na flecie. Nauka gry prostej melodii np. „Wlazł kotek na płotek”.
10. Samoocena pracy przez uczniów. Rozmowy z dziećmi na temat innych sposobów prowadzenia zajęć z poszczególnych edukacji.

Dzień czwarty: Najdziwniejsze zawody świata

Przebieg zajęć:

1. Powitanie uczniów, rozmowy indywidualne, przygotowanie do zajęć. Układanie na podłodze dywaników wyrazowych – z rodzinami wyrazów: zawód, dziwny, świat.
2. Czytanie wiersza pt. „Każdy swą rodzinę ma...” Beaty Sokołowskiej-Kosik

*Każdy swą rodzinę ma,
czy to mały, czy to duży...
Siostry, bracia i kuzyni,
tak, rodzina wszystkim służy.*

*I pamiętaj koleżanko,
i pamiętaj, Ty kolego,
że rodzina zawsze w cenie,
że to przecież coś dobrego.*

*Więc wyrazy pomyślały:
„- Jeśli ludzie są rodzinni,
to dlaczego, proszę państwa,
my musieliśmy być inni?
Trzeba też rodzinę stworzyć,
wtedy mowa polska zyska,
piękne zdania można złożyć,
cudne treści wręcz uzyskać.”*

*Jak myślały, tak zrobiły:
dom, domeczek teraz jest.
Dom ten duży, przeogromny,
- A domeczek? - przecież wiesz.
- To ten mały, maluteńki,
taki dla krasnali prawie.
I wyrazy potworzyły,
no i sprawa jest? Po sprawie!*

*Teraz zdania budujemy,
piękne, długie i treściwe,
krewnych wykorzystujemy,
no i formy ich właściwe.*

*Kiedy pies, a kiedy piesek,
albo nawet i pieseczek,
kiedy zamek czy zamczysko,
no a kiedy dać zameczek?*

*Każdy już rozumie treści,
czy to bajka, czy bajeczka,
wielu fajnych opowieści,
i ciekawie w książki zerka.*

3. Rozmowa z uczniami na temat wyrazów pokrewnych. Wyszukiwanie rodzin wybranych wyrazów. Układanie zdań z wyrazami z jednej rodziny. Zapisanie zdań do zeszytu.

Wyrazy pokrewne – to takie wyrazy, które zostały utworzone od wspólnego wyrazu podstawowego (mają wspólny rdzeń) bezpośrednio lub pośrednio, wszystkie te słowa są sobie bliskie znaczeniowo.

4. Rozmowa z uczniami na temat znanych im zawodów wykonywanych przez ludzi, omówienie pracy, którą wykonują przedstawiciele tych zawodów. Przedstawienie przez nauczyciela listy dziwnych i mało spotykanych zawodów:

- sekserka – osoba zajmująca się segregowaniem kurcząt ze względu na płeć (wyjaśnienie słowa segregacja);
- pucer monet – zajmuje się czyszczeniem monet;
- projektantka sukienek dla lalek Barbi;
- chodnikowy sprzętacz gum do żucia;
- poławiacz peret;
- kucharz na łodzi podwodnej;
- łowca nagród – odszukuje i doprowadza przed sąd ludzi, którzy łamią prawo;
- haker – włamywacz do sieci internetowej;
- groomer – psi fryzjer;
- barista – człowiek znający się na odmianach kawy i sposobach ich parzenia;
- jubiler – człowiek, który wykonuje biżuterię ze szlachetnych metali i kamieni.

Źródło: artykuł „Ciekawe pomysły na pracę - nowe oraz mało znane zawody” Joanny Rozmiarek

5. Porównywanie różnicowe – ćwiczenia w liczeniu.

„Rozmowy liczb” – dzieci „zamieniają” się w liczby i prowadzą pomiędzy sobą rozmowy, np.:

- Jestem liczbą 7, ty jesteś liczbą o 7 większą ode mnie. Jaką jesteś liczbą?
- Suma dwóch liczb wynosi 20 – jedną liczbą jest 16, jaka jest druga liczba?
- Wojtek ma 6 lat, Zenek jest od niego o 5 lat starszy. Siostra ich jest starsza od Zenka o 5 lat. Ile lat ma siostra?
- Od sumy liczb 14 i 2 odejm 5. Jaką liczbę uzyskałeś?
- Od liczby 19 odejm sumę liczb 7 i 8. Jaką liczbę uzyskałeś?
- Do sumy liczb 5 i 5, dodaj sumę liczb 5 i 5. Jaką liczbę uzyskałeś?

Zadania i obliczenia uczniowie zapisują do zeszytów.

6. Ćwiczenia na orientację w przestrzeni. Gry i zabawy zręcznościowe.

7. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.

Dzień piąty: Po co pracujemy? Czy nauka to też praca?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci, rozmowy indywidualne, przygotowanie do zajęć.
2. Omówienie pisowni wyrazów z „ż” wymiennym i niewymiennym (materiały dodatkowe dla nauczyciela – załącznik 3).
3. Dyktando.

Po co pracujemy?

Każdy człowiek powinien pracować. Dzięki pracy nasze życie jest lepsze i ciekawsze. Czy to żeglarz, czy stróż, czy piekarz, czy murarz, nieważne, tak samo są potrzebni. Kto nie pracuje, ten nie ma pieniędzy żeby kupić sobie potrzebne rzeczy. A czy w szkole uczniowie też pracują? Oczywiście. Nauka to bardzo ciężka i pożyteczna praca.

4. Wykonanie plakatów z zasadami pisowni wyrazów z „ż” w formie komiksu (z wykorzystaniem farb, markerów, dużych brystoli) – praca zespołowa.
Sprawdzenie dyktand przez nauczyciela.
5. Wypisanie do zeszytu wyrazów z „ż”. Układanie i zapisywanie zdań – praca samodzielna. Odczytanie zdań przez chętne dzieci – wyjaśnienie pisowni użytych w nich wyrazów z „ż”.
6. Krakowiak , nauka tańca.

Krakowiak to żywy, polski taniec z okolic Krakowa, zaliczany do polskich tańców narodowych, w metrum 2/4 i w charakterystycznym dla krakowiaka, bluesa i jazzu, synkopowanym rytmie.

Nazwa tańca pochodzi z XVII wieku i odnosiła się do grupy tańców posiadających własne, regionalne nazwy: mijany, dreptany, ścigany, skalmierzak, przebiegany i in.

Pokaz tańca – źródło: YouTube , obrazy – grafika Google.

Kroki podstawowe krakowiaka. Cwał w bok, hałubce, krok krzesany – bez muzyki i z muzyką.

7. Rozwiązywanie zadań tekstowych na porównywanie różnicowe - utrwalenie materiału. Układanie

treści zadań na podstawie ilustracji, rozwiązywanie ich i zapis w zeszytcie. Rozwiązywanie zadań tekstowych, praca w zeszytcie i na tablicy – wykonywanie ilustracji do zadań.

8. Ćwiczenia z elementami skoku – gry i zabawy ogólnorozwojowe.

Zajęcia komputerowe

Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu – zadania on line (np. matzoo.pl)

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Mini gry zespołowe – siatkówka. Omówienie zasad gry w mini siatkówkę. Doskonalenie odbić sposobem górnym i dolnym.
2. Gry i zabawy ruchowe z użyciem sprzętu i przyrządów gimnastycznych (skakanek, obręczy, woreczków, szarf).
3. Gry i zabawy ogólnorozwojowe – ćwiczenia z elementami skoku

VI. BLOK TEMATYCZNY: LAS JESIENIĄ

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z różnymi rodzajami lasów;
- zapoznanie uczniów z zawodami, wykonywanymi przez ludzi w lesie;
- doskonalenie umiejętności czytania ;
- doskonalenie umiejętności liczenia
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie pamięci i uwagi;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie sprawności fizycznej;
- budowanie u dzieci pozytywnego obrazu samego siebie i szkoły, jako przyjaznego środowiska.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe;
- umie dokonywać obliczeń zegarowych i potrafi rozpoznawać godziny na zegarze;
- posiada umiejętność określania liczby niewiadomej;
- rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania;
- wie, w jaki sposób postępować zgodnie z ekologią;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych;

- czyta teksty, opowiadania, listy;
- umie prawidłowo budować wypowiedzi ustne;
- zna i prawidłowo stosuje w wypowiedziach pisemnych głoski miękkie;
- recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane;
- pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość;
- posługuje się komputerem jako narzędziem pracy;
- prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, plansze: Warstwy lasu, Rodzaje drzew, albumy przyrodnicze, klasery ze zdjęciami krzewów i drzew spotykanych w lesie, tekst piosenki i nagranie melodii „Jarzębina”, piłki, skakanki, gumy do skakania,

Narzędzia i materiały:

markery, kartki brystolu, plastelina, tekturki, butelka po napoju (mała), korki, klej, gazety, materiały przyrodnicze, kartki A3, taśma przezroczysta, nożyczki.

Dzień pierwszy: Spacerkiem po lesie

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Rozmowy indywidualne i na forum klasy. Przygotowanie do zajęć.
2. Dzieci z przygotowanych przez nauczyciela Puzzli XXL układają na stołach obrazy lasu – praca w grupach. (Ułożone obrazy zostaną również wykorzystane do zajęć w kolejnym dniu.)
3. Poszukiwanie słownictwa do tematu : Las. Zapisanie wyrazów na tablicy. Wspólne budowanie zdań o lesie, na podstawie doświadczeń dzieci i obrazów ułożonych z puzzli. Zapis zdań na tablicy (każda grupa w klasie buduje jedno zdanie) – tworzenie wspólnej notatki. Grupowe i indywidualne odczytywanie (wielokrotne) notatki zapisanej na tablicy.
Zabawa w „Znikające wyrazy” - nauczyciel wyciera kilka wyrazów, dzieci „odgadują” wyrazy, które zniknęły i zapisują je ponownie. Zakrycie tekstu, zapisanie go z pamięci.

Pisanie tekstu z pamięci może stanowić jeden z elementów (początkowy element) sprawdzianu wiadomości i umiejętności uczniów (Sprawdzian wiadomości i umiejętności nr 2).

4. Pokonywanie toru przeszkód – kształtowanie odwagi oraz umiejętności oceny sytuacji.

Zabawa orientacyjno - porządkowa „Ptaszki w gniazdkach”

Dzieci w rozsypane stoją wewnątrz szarfy, trzymając ją na wysokości bioder. Jedno dziecko nie ma obręczy. Wszyscy poruszają się w dowolnym kierunku swobodnie podbiegając. Na sygnał nauczyciela kładą swoje szarfy na podłogę i starają się jak najszybciej zająć inną szarfę, podnosząc ją na wysokość bioder. Osoba pozostająca bez szarfy odchodzi z gry. Zabawę prowadzimy przy muzyce. Uczestnikom zabawy należy często przypominać o bezpiecznym poruszaniu się po sali i

omijaniu innych dzieci.

Wyścigi na torze przeszkód

I konkurencja – dzieci ustawione w dwóch drużynach - bieg, toczenie piłki lekarskiej po ławeczce oraz przeskoki zawrotne przez nią podpierając się na piłce, bieg do mety.

II konkurencja – bieg, przejście równoważne po ławeczce w przód i w tył z dwukrotnym przekładaniem obręczy przez siebie, bieg do linii mety.

III konkurencja – bieg, przejście równoważne po ławeczce z przenoszeniem piłki lekarskiej nad głową z jednej strony ławeczki na drugą, bieg do linii mety.

IV konkurencja – bieg, na przemian - czołganie się na wprost po skośnie ustawionej ławeczce i zjeżdżanie po niej w dół z asekuracją nauczyciela, bieg do linii mety.

Ćwiczenia wyciszające i relaksacyjne.

5. Dokonanie samooceny pracy przez dzieci i podsumowania dnia zajęć.

Dzień drugi: Zwierzęta leśne

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy z uczniami w sali. Przeglądanie przygotowanych przez nauczyciela albumów ze zwierzętami. Wybór zwierząt mieszkających w lesie.
2. Wycinanie i kolorowanie sylwetek zwierząt leśnych. Naklejanie ich w formie D3 na przygotowane dzień wcześniej obrazy lasu ułożone z Puzzli.
3. Układanie i zapisywanie w zeszytach zdań o leśnych zwierzętach (pisanie ze słuchu).
4. Pisanie w programie WORD nazw zwierząt leśnych w różnych kolorach – opanowanie pracy z edytorem kolorów.
5. Ćwiczenia w liczeniu różnymi sposobami w zakresie 20 – zabawy matematyczne.
 - Zabawa w sklep – kupowanie z liczeniem i wydawaniem reszty – produkty mają ceny nie przekraczające progu dziesiętkowego.
 - Dodawanie jednakowych składników.
 - Dopełnianie do 10 w dodawaniu i odejmowaniu.
 - Praca z liczmanami.
 - Zadania z równoważeniem – np. zabawa „Magiczna małpka” – na łapkach małpki zawieszają się cyfry w taki sposób, aby jej łapki pozostały w równowadze.
 - Porównywanie zbiorów i liczb.

6. Nauka piosenki: „**Idzie lasem Pani Jesień**”, „**Jarzębina**” (słowa A. Chodorowska, muzyka A. Markiewicz) - granie akompaniamentu na instrumentach perkusyjnych.

*Już lato odeszło i kwiaty przekwitły
A jeszcze coś w słońcu się mieni
To w polu i w lesie czerwienia się spójrzcie
Korale, korale jesieni*

*Idzie lasem Pani jesień
Jarzębinę w koszu niesie
Daj koralu nam troszeczkę
Nawleczemy na niteczkę*

*Włożymy korale, korale czerwone
I biegać będziemy po lesie
Będziemy śpiewali piosenkę jesienną
Niech echo daleko ją niesie*

*Idzie lasem Pani jesień
Jarzębinę w koszu niesie
Daj koralu nam troszeczkę
Nawleczemy na niteczkę*

7. Wykonanie kiści jarzębiny z plasteliny na kartonie.
8. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami gimnastyki. Ćwiczenia z przyborami gimnastycznymi.
9. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień trzeci: Drzewa i krzewy w jesiennej szacie

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci w klasie. Rozmowy indywidualne, wspólne śpiewanie piosenki „Jarzębina”. Wyklaskiwanie rytmu piosenki.
2. Czytanie tekstu „**W lesie**” Beaty Sokołowskiej – Kosik z podziałem na role (załącznik 4).
 - W czwartek idziemy na wycieczkę do lasu - zapowiedziała Pani na koniec dnia w szkole. - Proszę przygotować sobie więcej kanapek i picia. Proszę zabrać też notes i dwa ołówki. Będziemy robić obserwacje i notatki.
 - Hurra, hurra! - zawołał Filip - szykuje się wspaniały dzień.
 - Będziemy biegać, bawić się, grać w gumę i piłkę ... - wołała, podskakując Marylka.
 - I zrobimy piknik ... wspaniała zabawa ... - popiskiwał mały Karolek.
 - No dzieciaczki, szybciutko, do widzenia, do domku - śmiała się serdecznie Pani - i zapraszam jutro rano.
Dzieci szybciutko spakowały plecaki, posprzątały klasę i wyszły do szatni. Pani zabrała swoje rzeczy, dziennik i poszła do pokoju nauczycielskiego.
 - Na drugi dzień wszystkie dzieci stawiły się punktualnie w szkole. Pani sprawdziła obecność, przedstawiła plan wycieczki i poinformowała dzieci, że będą dziś prowadziły obserwację roślin, które znajdują w lesie.
 - A skąd będziemy wiedzieli jakie to rośliny? - zapytał rezolutnie Maciek
 - Super pytanie - uśmiechnęła się Pani. - Każdy z was dostanie klaser ze zdjęciami leśnych roślin. To będzie taka wasza przyrodnicza ściągawka. Popatrzcie. - Pani rozdała dzieciom klasery ze zdjęciami.

- Aaaa, - zawołała Monika – teraz będziemy mogli rozpoznać w lesie różne krzewy i drzewa.
Dzieci grzecznie ustawili się parami i pomaszzerowały koło Pani, chodnikiem aż do polnej drogi, gdzie Pani pozwoliła iść uczniom w luźnej gromadzie. Gdy grupa zbliżyła się do lasu, dzieci wyciągnęły swoje notesiki, zaczęły obserwować las i wyszukiwać zamieszczone na zdjęciach w klaserze rośliny.
- Po ciężkiej pracy, trzeba odpocząć – powiedziała Pani, gdy zbliżyli się do zalanej słońcem, jesiennym polany. – Tu rozłożymy się z piknikiem. Można zjeść, napić się, pobawić, tylko należy o czymś pamiętać.
- Proszę Pani, proszę Pani – Małgosia machała ręką – nie wolno samemu wchodzić w las. - Pani kiwnęła głową.
- Nie można też śmiecić, papierki po kanapkach i butelki po picu musimy zabrać ze sobą – odpowiedział Wacek. - Pani z uśmiechem ogarnęła wzrokiem swoje dzieci, wiedziała, że dzisiejszy dzień bardzo się udał. Wszyscy byli zadowoleni z wycieczki.
3. Rozmowa z uczniami o tym, jakie krzewy i drzewa można spotkać w lesie. Rozdanie przez nauczyciela przygotowanych klaserów ze zdjęciami pospolitych roślin leśnych. Dzieci starają się rozpoznawać drzewa i krzewy, które znają. Rozmowa na temat charakterystycznych cech poszczególnych drzew i krzewów.
4. Wyszukiwanie rozpoznanych roślin w Google – grafika – praca z tablicą interaktywną.
5. Liczenie bez przekroczenia progu dziesiątkowego – ćwiczenia doskonalące.
- Zabawy w matematyczne :” **Skacząca piłka**” – dzieci stają na obwodzie koła, nauczyciel z piłką plażową w kole. Wypowiada działania na dodawanie i odejmowanie liczb do 20 bez przekroczenia progu, rzuca do wybranego dziecka piłkę, a ono ma dać odpowiedź.
 - Rozpoznawanie prawdziwych pieniędzy za pomocą dotyku, bez udziału wzroku.
 - Dodawanie jednakowych składników.
 - Dopełnianie do 10 w dodawaniu i odejmowaniu.
 - Praca z liczmanami.
 - Zadania z równoważeniem – np. zabawa Magiczna małpka – na łapkach małpki zawieszają się cyfry w taki sposób, aby jej łapki pozostały w równowadze.
 - Porównywanie zbiorów i liczb.
6. Gry i zabawy przy muzyce – elementy aerobiku.
7. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień czwarty: Ekologia w lesie. Wycieczka do lasu – zajęcia w plenerze.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne. Przygotowanie do zajęć. Dzieci dostają kartki z programem wycieczki do lasu i regulaminem wycieczki (jedna kartka na parę). Dzieci wspólnie, po cichu czytają program i regulamin. Analiza poszczególnych punktów instrukcji.
Praca nad prawidłowym tworzeniem poprawnych wypowiedzi ustnych. Uczniowie wypowiadają się na temat programu i instrukcji. Zabierają kanapki i picie do plecaków i wychodzą na zbiórkę.
2. Zbiórka przed klasą.

WYCIECZKA DO LASU

Określenie czasu wyjścia na wycieczkę. Obserwacja drzew i krzewów w lesie. Wykonanie rysunków – obserwacja pogody i przyrody. Zbieranie materiału przyrodniczego. Rozmowa na temat ochrony przy-

rody. Rozdanie dzieciom rękawic ochronnych, zebranie śmieci w miejscu docelowym wycieczki (*zebrane śmieci można zostawić u sołtysa*).

3. Gry i zabawy na świeżym powietrzu. Gry i zabawy skoczne – guma do skakania i skakanki, gry i zabawy rzutne.
4. Rozmowa na temat zawodów jakie wykonują ludzie pracujący w lesie:
 - drwal - to człowiek pracujący w leśnictwie, który ścina drzewa i dostarcza drewno np. dla przemysłu budowlanego i papierniczego;
 - leśniczy, leśnik - praca leśniczego polega przede wszystkim na chronieniu lasu. Leśniczy stara się, żeby las przetrwał jak najdłużej, tak aby następne pokolenia mogły czerpać z niego korzyści. Co więcej, leśnik zabezpiecza las przed niszczycielską działalnością człowieka. Wyznacza miejsca i ścieżki, z których może korzystać człowiek. Kolejnym zadaniem leśniczego jest hodowla i ochrona lasu pod względem przyrodniczym, troska o wszystkie rośliny i zwierzęta mieszkające w lesie. Leśniczy powinien zdawać sobie sprawę, że działania, jakie podejmuje, w lesie będą miały skutki przez najbliższe tysiąc lat.
 - dendrolog – lekarz drzew
5. Zakończenie wycieczki. Nauczyciel razem z dziećmi ustala godzinę zakończenia wycieczki. Obliczamy czas trwania wycieczki. Powrót do szkoły.
6. Rozpoznawanie godzin na zegarze. Obliczenia zegarowe (można zorganizować spotkanie z zegarmistrzem).
7. Recyklingowy ludzik – wykonania leśnego ludzika z butelki po napoju (małej), korków i gazet.
8. Rozmowy z dziećmi: wrażenia z wycieczki oraz samoocena zachowania i pracy uczniów.

Dzień piąty: Rodzaje lasów

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne i na forum klasy. Przygotowanie przez dzieci (w parach) prezentacji dokonanych w lesie obserwacji, po uprzednim przygotowaniu ekspozycji w formie karty do albumu przyrodniczego. Ocena pracy dzieci.
2. Spółgłoski miękkie – uzupełnianie tekstu z lukami.

Przypomnienie pisowni zmiękczeń:

Przez „i” zmiękczamy przed samogłoskami, np. siano, ciocia, ciele

Przez kreskę zmiękczamy:

– **przed spółgłoską, np. Baśka, źrebię, ćma**

– **na końcu wyrazu, np. koń, słoń, nić - w liczbie pojedynczej, koni, słoni, nici - w liczbie mnogiej.**

3. Dzieci przepisują tekst z tablicy do zeszytu, uzupełniając luki.

W le...e było bardzo ...ekawie. Obserwowali... my drzewa, krzewy, a tak naprawdę, to całą przyrodę. W dniu wy...eczki była ...liczna pogoda: ...ebo błękitne, sło...ce ...eplutko grzało. Po pracy zorganizowali...my pik...k na pięknej pola...e, na której jednak mu...eli...my najpierw posprząta..., po...eważ ...eodpowiedział... ludzie pozostawili tam góry ...mieci. Nasza Pa... dała nam rękawiczki ochronne, ...mieci zebrali...my do worków. Pan Sołtys obiecał je zabra.... O przyrodę przecież trzeba dba... . Po pik...ku bawili...my ...ę wspól...e. Dzie... był bardzo udany.
4. Zwrócenie uwagi dzieci na występowanie w przyrodzie dwóch rodzajów drzew: liściastych i iglastych. Omówienie budowy drzew: budowy pnia, kształtu korony, sposobu rozmieszczenia gałęzi.

Zwrócenie uwagi, że las, w którym są drzewa zrzucające liście na zimę to – las liściasty. Las z przewagą drzew iglastych, zwanych też szpilkowymi - to las iglasty, zwany również borem.

5. Praca z wyszukiwarką Google. Wyszukiwanie wyjaśnienia definicji: las. Kopiuj - wklej nauka przenoszenia fragmentów tekstu do programu Open Oficce lub Word. Wyszukiwanie obrazów dla haseł: las liściasty, las iglasty. Oglądanie zdjęć.

6. Określanie liczby niewiadomej : kilka, kilkanaście, kilkakrotnie, trochę, więcej itp.

Nauka na pamięć rymowanki matematycznej:

Kiedy, ktoś pyta, „mały znak X”,

co to oznacza? Ileś, czy nic?

Pan X z rączkami, nóżkami dwoma,

to także liczba, lecz niewiadoma.

Uświadomienie uczniom istoty liczby niewiadomej. Zastąpienie niewiadomej liczby pustą kratką/ okienkiem.

7. Obliczanie zapisanych na tablicy działań. Przepisanie ich do zeszytu.

$$7 + \square = 10 \quad 20 - \square = 12 \quad \square + 7 = 17 \quad \square - 5 = 4$$

Układanie zadania z treścią do wybranej formuły. Zapis treści zadania w zeszycie. Obliczenia zapisujemy na tablicy i w zeszycie.

8. Gry i zabawy umysłowe.

Zabawa na koncentrację uwagi: (pomysł: www.edukarium.pl)

Rozdajemy dzieciom po jednej kartce papieru i ołówku. Wyjaśniamy, że ćwiczenie wymaga uważnego słuchania oraz dokładnego wykonywania poleceń. Ćwiczenie polegać będzie na wydaniu krótkiego polecenia, po którym chwilę trzeba odczekać i dopiero podać następne. Wyraźnie trzeba dzieciom uświadomić, iż żadne polecenie nie będzie dwukrotnie powtarzane, a więc dzieci powinny zachować ciszę i koncentrację.

Przykładowe polecenia:

Napisz swoje imię w ostatniej linii na dole kartki, zaczynając od jej lewej strony.

W pierwszej górnej linii od góry wypisz kolejno cyfry od 1 do 9.

Otocz kółkiem cyfrę 5 i podkreśl cyfrę 8.

W prawym górnym rogu kartki narysuj trzy kwadraty.

Złóż kartkę na połowę.

Teraz otwórz kartkę i znów złóż ją na pół, tylko w drugą stronę, tak aby powstały dwie przecinające się linie.

Narysuj kółeczko w tym miejscu kartki, gdzie przecinają się zrobione przez siebie zgięcia kartek.

Narysuj serce wokół tego narysowanego kółeczka.

Narysuj pierwszą literę swojego nazwiska z prawej strony twojego imienia.

Na drugiej stronie kartki napisz „zadanie wykonane” i oddaj mi swoją kartkę.

Poziom trudności poleceń dostosowujemy do wieku dzieci.

Ćwiczenia baryczne – ważenie (porównywanie wagi) przedmiotów w dłoniach.

Odnajdywanie kubeczków (plastikowe kubeczki z solą lub piaskiem) o takiej samej wadze .

Chętnemu dziecku zawiązujemy oczy i prowadzimy je w dowolne miejsce w sali (na dworze). Dajemy dziecku dowolną ilość czasu na zbadanie tego miejsca rękoma. Jeśli dziecko jest już gotowe, prowadzimy je z powrotem do punktu wyjścia i odwiązujemy oczy.

Zadaniem dziecka jest wskazać miejsce, które badało.

9. Praca domowa: Naucz się czytać tekst o lesie, zapisany w zeszycie.
10. Samoocena pracy przez dzieci.

Zajęcia komputerowe

1. Pisanie w programie WORD (np. nazw zwierząt mieszkających w lesie). Opanowanie pracy z edytorem kolorów.
2. Praca z wyszukiwarką Google – wyszukiwanie obrazów i informacji na określony temat (np. las). Kopiuj – wklej – nauka przenoszenia fragmentów tekstu do programu Open Oficce lub Word.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami gimnastyki. Ćwiczenia z przyborami gimnastycznymi.
2. Gry i zabawy ruchowe przy muzyce – elementy aerobiku.
3. Gry i zabawy ruchowe na świeżym powietrzu – gry i zabawy skoczne i rzutne.
Pokonywanie toru przeszkód – kształtowanie odwagi oraz szybkiej oceny sytuacji.

VII. BLOK TEMATYCZNY: LUBIMY KOLORY JESIENI

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z różnymi wierszami o tematyce jesiennej;
- zapoznanie uczniów ze zmianami w jesiennej pogodzie;
- nauka czytania prognozy pogody;
- zapoznanie dzieci z prawami i obowiązkami uczniów w szkole;
- doskonalenie umiejętności czytania ;
- doskonalenie umiejętności liczenia
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie pamięci i uwagi;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie sprawności fizycznej;
- budowanie u dzieci pozytywnego obrazu samego siebie i szkoły, jako przyjaznego środowiska.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe;
- umie pisać liczebniki;
- rozumie pojęcie przemienności dodawania;

- rozumie pojęcie słowa: para;
- potrafi łączyć wiele liczb w działaniu;
- rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania;
- zna składniki pogody, potrafi ją określić;
- rozumie konieczność okazywania szacunku wszystkim pracownikom szkoły;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych;
- czyta teksty, wie co to jest wywiad;
- umie prawidłowo budować wypowiedzi ustne;
- zna i prawidłowo stosuje w wypowiedziach pisemnych głoski miękkie;
- recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane;
- pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość;
- posługuje się komputerem jako narzędziem pracy;
- prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, zdjęcia i obrazy przedstawiające jesienną przyrodę i pogodę, przykładowe prognozy pogody, wierszyki o jesieni (autorzy nieznani), materiały internetowe.

Narzędzia i materiały:

farby, kartony A3, pędzle, pojemniki na wodę, materiały ochronne, markery, kredki, kolorowa bibuła karbowana, wata, kolorowe nici, pastele olejne

Dzień pierwszy: Jesienne wiersze

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne. Przygotowanie do zajęć. Oglądanie ilustracji i obrazów przedstawiających jesiennie krajobrazy.

2. Nauczyciel rozdaje dzieciom wiersze o jesieni (praca w parach). Dzieci mają za zadanie przeczytać wiersze i przygotować ich prezentację na forum klasy, zwracając szczególną uwagę na intonację głosu i znaki przestankowe podczas czytania.

Przykładowe wiersze do wykorzystania:

Październik

*Jaskółeczki nie czekały
na jesieni przyjście.
Lecieć chciałyby za nimi
kolorowe liście.
Lecz tymczasem pozostają
w wyłóconym lesie
aby pięknie wyglądała
złota polska jesień.
Choć to jesień, świerk czy sosna
nie ma złotych igieł,
i choć ptaki odleciały
rażno ćwierka szczygieł.
Dziobie ziarnka suchych ostów,
barwami się mieni,
jakby sobie nic nie robił
z tej całej jesieni.*

Wrzesień

*Mija ciepłe lato,
wkrótce przyjdzie jesień,
zbudził się o świcie,
niepokojny wrzesień.

Tyle pracy w koło
czy wykonać zdołam?
Najpierw pootwieram
drzwi we wszystkich szkołach.

Przyjdą do szkół dzieci
calutką gromadką
o słonecznym lecie będą opowiadać.*

Kolorowa jesień

*Dzikię wino na ganeczku
liściem się rumieni,
drży w powietrzu babie lato
w jesieni, w jesieni!

Jarzębiny, krzaki głogu
stoją też w czerwieni,
w sznur koralii przystrojone
w jesieni, w jesieni!*

Z drzew spadają złote liście,
aż się w oczach mieni,
tyle złota i koralu
w jesieni, w jesieni!

Jesień

Rano mgła świat przykrywa,
a w południe wiatr się zrywa.
Wieje wietrzyk wju, wju, wju,
aż brakuje wszystkim tchu.

Z drzew spadają złote liście
to już jesień oczywiście.
Lecą liście szu, szu, szu,
w całym świecie pełno dżdżu.

Chmury rozsiewają deszcze
z parasolką chodzą świerszcze.
Pada deszczyk kap, kap, kap,
smutny ten jesienny świat.

Liście

Klon ma złote liście,
świecą się ogniście.
Jesion ma brązowe,
zgubił ich połowę.

Dęby się czerwienią,
pół na pół z zielenią.
Olcha żółto – siwa,
wiatr jej liście zrywa.

Mieszają je z innymi,
pędzi het, po ziemi,
Z najładniejszych liści,
cały las oczyści.

3. Prezentacja utworów przez dzieci.

4. Malowanie krajobrazów jesiennych farbami. Wystawka prac.

5. Piszemy liczebniki.

Nauczyciel pokazuje dzieciom na tablicy zapis liczebników słowami. Dzieci przepisują zapisy do zeszytu.

6. Gry i zabawy ruchowe z piłką w siadzie: (źródło: www.edukarium.pl)

- „Werbelek” czyli kożłowanie każdym palcem oddzielnie.
- Podnoszenie nóg w siadzie i przekładania piłki pod kolanami.
- Odbijanie piłki o ziemię pięścią, kantem dłoni, wierzchem, stroną wewnętrzną.

- Napinanie palców na piłce.
 - Turlanie piłki po brzuchu i po plecach.
 - Toczenie piłki z brzucha na nogi.
 - Toczenie wokół ciała.
 - Kręcenie piłki po podłożu z ręki do ręki.
 - Toczenie piłki z ręki do ręki.
 - Przekładanie piłki wokół tułowia i głowy.
7. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień drugi: Święto edukacji

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Przygotowanie do zajęć i przedstawienia dla pracowników szkoły. Ćwiczenie śpiewu piosenki „Nauczycielom”.
2. Wystawienie przedstawienia dla wszystkich pracowników szkoły.
3. Układanie notatki z przebiegu uroczystości zapisanie jej na tablicy. Przepisanie notatki do zeszytu. Rozmowa z dziećmi na temat specyfiki pracy nauczyciela i innych pracowników szkoły. Omówienie na podstawie Statutu szkoły praw i obowiązków pracowników szkoły i uczniów. Sporządzenie Klasowego Kodeksu Zachowania, ustalenie poszczególnych jego zapisów razem z komentarzem, np. :
PODCZAS PRZERW PO KORYTARZACH CHODZIMY POWOLI, PONIEWAŻ GDY BEDZIEMY BIEGAĆ, TO
 (Podział uczniów na grupy, każda grupa otrzymuje jeden lub dwa zapisy z Kodeksu, uzupełnia je, zapisuje na ozdobnych kartach, umieszcza na tablicy klasowej.) Po wykonaniu zadania przedstawiciele grup objaśniają sformułowany przez grupę komentarz.
4. Rozmowa na temat nagród i kar stosowanych w klasie, ich potrzebie i zasadności.
5. Zabawy matematyczne – para.
 - W pary łączymy dzieci, których imiona zaczynają się na taką samą literę (przyjmujemy zasadę kolejności alfabetycznej, gdy więcej niż dwoje dzieci ma imiona zaczynające się taką samą literą). Taniec przy muzyce, dzieci tańczą w parach, gdy muzyka milknie należy znaleźć sobie innego partnera, takiego, u którego w nazwisku znajduje się na taka sama litera jak ta, która jest na początku imienia poszukującego np.: Kacper - Zakrzewski. Muzyka milknie, dzieci wracają do swoich, imiennych par. Można tworzyć różne konfiguracje par.
 - Na tablicy interaktywnej nauczyciel przygotowuje rysunki, zdjęcia – obrazy owoców – uczniowie, dobierają owoce w pary.
 - Zajęcia w plenerze – wyprawa do supermarketu – dzieci otrzymują pieniądze i karteczki z nazwami owoców, które mają kupić (kupowanie, obliczenia związane z kupowaniem, układanie treści zadań). Po odejściu od kas dzieci, które mają takie same owoce dobierają się parami. Owoce można wykorzystać do sporządzenia sałatki owocowej.
 - Dobieranie figur geometrycznych, układanie ich w pary.
6. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami równowagi.
7. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.
8. Samoocena pracy dzieci podczas zajęć.

Dzień trzeci: Obserwacja pogody

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci, rozmowy indywidualne. Przygotowanie do zajęć. Dzieci wycinają z przygotowanych gazet prognozy pogody.
2. Spacer w okolicach szkoły – zajęcia w plenerze. Obserwacja pogody (spacer powinien odbyć się niezależnie od pogody; jeśli będzie padał deszcz, dzieci powinny rozumieć i pamiętać o konieczności dobrania odpowiedniego ubioru, wzięciu parasoli lub płaszczy przeciwdeszczowych.)
3. Nauczyciel przedstawia dzieciom, na tablicy interaktywnej przykładową prognozę pogody. (źródło: wyszukiwarka Google, YOU TUBE). Omówienie (przypomnienie) poszczególnych znaków, określających składniki pogody, zachmurzenie, wiatr, temperaturę.
4. Odczytywanie prognoz pogody, które dzieci wycięły z gazet. Przygotowanie przykładowej prognozy z bieżącego lub poprzedniego dnia. Opracowanie graficzne, przez zespoły wyznaczone przez nauczyciela, prognoz wg opisanych na kartkach cech i prezentacja ich na forum klasy.
5. Wspólne oglądanie zdjęć, przedstawiających różne strefy klimatyczne – próba przedstawienia prognozy pogody.
6. Przemienność dodawania – ćwiczenia w liczeniu.

Dzieci z bibuły karbowanej, waty i kolorowych nici wykonują po 20 modeli małych cukierków dla każdego ucznia (ćwiczenia manualne oraz koordynacji wzrokowo – ruchowej)

Korzystając z tak przygotowanych pomocy uczniowie dokonują operacji na konkretach:

Tomek dostał od cioci 2 cukierki, a od wujka 3 cukierki. Ile cukierków ma Tomek?

Dzieci przedstawiają na ławkach sytuację z zadania. Obraz pozostaje.

Klara, siostra Tomka dostała od cioci 3 cukierki, a od wujka 2 cukierki. Ile cukierków ma Klara?

Dzieci układają model zadania.

Porównują oba ułożenia cukierków, wyciągają wnioski i omawiają je.

Nauczyciel wykonuje pokaz: na tablicy interaktywnej są dwie buzie: Tomka i Klary – nauczyciel „karmi” cukierkami obie buzie – w konkluzji każde z dzieci ma po 5 cukierków.

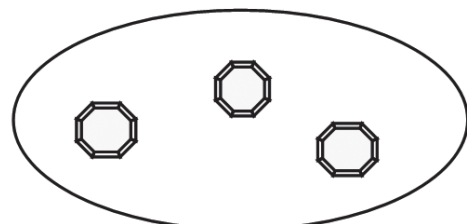
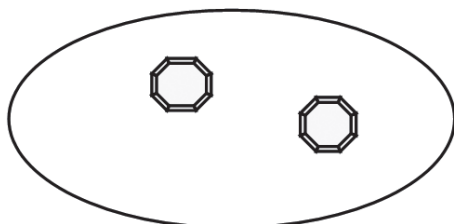
Dzieci wykonują po cztery małe talerzyki z papieru kolorowego – jasne odcienie (odrysowują od szablonu koła i wycinają je) – układają na talerzykach cukierki według poleceń nauczyciela. Dwa talerzyki należą do Tomka, a dwa do Klary.

Ułóż na pierwszym talerzyku Tomka 2 cukierki, a na drugim 3 cukierki. Powiedz ile cukierków ma Tomek. Nie wolno ci połączyć cukierków razem. Wyobraź sobie je na jednym talerzyku (operacja – wyobrażenie)

Następnie dzieci układają cukierki Klary – porównują wyniki.

Rozumowanie w oparciu o czynności umysłowe:

Ile to jest, dwa dodać trzy – napisz działanie w zeszyte i oblicz. Wykonaj schemat rysunku.

A ile to jest trzy dodać dwa – napisz działanie i oblicz wynik. Wykonaj schemat rysunku (podobnie jak wyżej).

Wyjaśnienie dzieciom, po co jest nam potrzebne prawo przemienności dodawania.

Przemienność działań stosujemy zawsze, gdy zmiana kolejności ułatwia nam obliczenia, np. zamiast dodawać liczby tak: $1+2+3+4+5+6+7+8+9$, dodajemy tak: $1+9+2+8+3+7+4+6+5$, bo łatwo obliczyć, że to $10+10+10+10+5$, czyli razem: 45.

Ćwiczenia w liczeniu: dodawanie i odejmowanie wielu liczb: zastosowanie przemienności w dodawaniu. Zapis działań na tablicy i w zeszytach.

7. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami biegu.
8. Samoocena pracy przez uczniów.

Dzień czwarty: Jesienne zmiany w przyrodzie

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne i grupowe. Wspólne oglądanie różnych wywiadów – źródło: You Tube – hasło: wywiad o przyrodzie.
2. Wyjaśnienie dzieciom: Co to jest wywiad? (źródło: Wikipedia) – **Wywiad** to rozmowa pomiędzy dwiema osobami, lub prowadzącym i grupą osób, podczas której osoba przeprowadzająca wywiad zadaje pytania w celu uzyskania pewnych informacji, dotyczących na przykład jakiegoś ważnego wydarzenia.
3. Ułożenie przykładowych pytań do wywiadu: Jesienne zmiany w przyrodzie – ich zapis na tablicy.
 - Dzień dobry.
 - Proszę powiedzieć jak się Pani nazywa i czym się zajmuje.
 - Dlaczego zajmuje się Pani przyrodą?
 - Jaką porę roku najbardziej Pani lubi i dlaczego?
 - Skąd możemy wiedzieć, że zaczyna się jesień?
 - Co to są zwiastuny pory roku? itp.
4. Przepisanie w programie Word pytań do wywiadu z Panią Przyrodą. Opcja – DRUKOWANIE – nauka drukowania dokumentu.
5. Wywiad z Panią Przyrodą – w rolę Pani Przyrody wciela się nauczyciel (może być w przebraniu – będzie to dodatkowa atrakcja dla dzieci) – każda grupa przeprowadza wywiad z Panią Przyrodą - zapisywanie odpowiedzi, przygotowanie notatki do Kroniki klasowej.
6. Dodawanie, odejmowanie. Nauka prawidłowego łączenia wielu liczb w działaniu. Praktyczne zastosowanie przemienności dodawania. Uczniowie wykonują działania na tablicy i w zeszytach. Układanie treści zadań do wybranych przykładów, przekształcanie treści zadań po zastosowaniu przemienności dodawania.
7. Działanie podane przez nauczyciela: Np. $3 + 5 + 7 + 5 =$
Ułożenie treści zadania, np.: Kasia, Tomek, Zosia i Waldek zrywali w sadzie owoce. Kasia zerwała 3 jabłka, Tomek 5 gruszek, Zosia 7 śliwek węgierek i Waldek 5 śliwek renklod. Ile owoców miały razem dzieci?
Przekształcenie treści zadania z zastosowaniem przemienności dodawania: Kasia, Tomek, Zosia i Waldek zrywali w sadzie owoce. Kasia zerwała 3 jabłka, Zosia 7 śliwek węgierek, Tomek 5 gruszek, Waldek 5 renklod. Ile dzieci miały razem owoców?

8. Portret Pani Jesieni – rysowanie pastelami olejnymi na formacie A3 – omówienie palety barw jesiennych. Wystawka prac.
9. Samoocena pracy dokonana przez dzieci.

Zajęcia komputerowe

Doskonalenie umiejętności pisania w programie WORD (np. zapisanie pytań do wywiadu z Panią Przyrodą). Opcja: DRUKOWANIE – nauka drukowania dokumentów.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy ruchowe z piłką w siadzie (www.edukarium.pl).
2. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami równowagi.
3. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami biegu.

VIII. BLOK TEMATYCZNY: SZKOLNY SAVOIR VIVRE

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów ze znaczeniem francuskiego zwrotu savoir vivre ;
- wyjaśnienie dzieciom, że nasze zdrowie zależy od ich postępowania;
- przypomnienie dzieciom praw i obowiązków uczniów w szkole;
- doskonalenie umiejętności czytania ;
- doskonalenie umiejętności liczenia;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie pamięci i uwagi;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie sprawności fizycznej;
- budowanie u dzieci pozytywnego obrazu samego siebie i szkoły, jako przyjaznego środowiska.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe;
- umie dodawać i odejmować liczby do 20 z przekroczeniem progu dziesiętkowego;
- rozumie pojęcie dyscypliny w szkole;
- wie w jaki sposób hałas wpływa na nasze zdrowie;
- rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania;
- rozumie konieczność szanowania rówieśników;
- rozumie konieczność okazywania szacunku wszystkim pracownikom szkoły;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;

- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych;
- czyta teksty, wie co to jest wywiad;
- umie prawidłowo budować wypowiedzi ustne;
- zna i prawidłowo stosuje w wypowiedziach pisemnych głoski miękkie;
- recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane;
- pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość;
- posługuje się komputerem jako narzędziem pracy;
- prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, karty z wypisanymi nagannymi zachowaniami dzieci w szkole, tekst opowiadania "Powitanie, pożegnanie", liczman, patyczki, oś liczbowa, guziki, które wkładamy np. do pudełek lub woreczków, klocki Cuisenaire'a, tabliczki tekturowe z kołeczkami, drzewka, tekst „Ostatni mazur”, melodia mazura,

Narzędzia i materiały:

kartony A3, kredki, miękkie ołówki do rysowania,

Dzień pierwszy: Czy dyscyplina to straszna rzecz?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne i zbiorowe.
2. Nauczyciel rozdaje grupom koperty, w których są „Mapy skarbów”, czyli informacje o drodze do schowanych listów. Nauczyciel zwraca uwagę na to, żeby grupy nie przeszkadzały sobie nawzajem podczas poszukiwań. Dzieci przeszukują salę. Każda grupa, która znalazła list siada na dywanie na wyznaczonym polu w swoim gronie. Gdy wszystkie grupy odnajdą listy, nauczyciel rozmawia z dziećmi na temat zasad ruchu drogowego i ich przestrzegania. Dalsza rozmowa z dziećmi ma na celu wykazanie, że nieprzestrzeganie zasad ruchu drogowego doprowadza do wypadków i tragedii. Sytuację związaną z ruchem drogowym nauczyciel odnosi do rzeczywistości szkolnej i zachowania dzieci w szkole.

3. Dzieci otrzymują polecenie otwarcia listów i przeczytania wiadomości na głos: KRZYCZYMY, NIE SŁUCHAMY POLECEŃ, ROZMAWIAMY NA ZAJĘCIACH, BIEGAMY NA PRZERWACH, BRZYDKO MÓWIMY, BIJEMY KOLEGÓW, NIE ODRABIAMY PRAC DOMOWYCH, itp.
4. Rozmowa z uczniami, na podbudowie wcześniejszych zajęć, o poprawnym zachowywaniu się w szkole. Próba odpowiedzi na pytanie: Dlaczego niektórzy zachowują się źle? Czy dyscyplina to straszna rzecz?
5. Opracowanie w grupach haseł promujących pozytywne zachowania w szkole, odwrotne, do znalezionych określić złych zachowań. Zapisanie pozytywnych haseł na drugiej stronie kartek i przyczepienie ich do tablicy.
6. Ustne przygotowanie notatki nt. Dobre zachowanie w szkole (nauczyciel notuje). Zapisanie przez uczniów ze słuchu notatki do zeszytu. Sprawdzenie pracy z komentowaniem. Poprawienie błędów.
7. Ćwiczenia w odejmowaniu liczb – rozwiązywanie zadań tekstowych.
Zapis działań na tablicy i w zeszycie. Obliczenia pamięciowe. Ilustrowanie odwrotności odejmowania względem dodawania na grafach matematycznych. Układanie zadań tekstowych do wybranych grafów.
8. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami skoku.
9. Samoocena pracy przez dzieci w danym dniu.

Dzień drugi: Dlaczego tak głośno? – rozmowy o naszym zdrowiu

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne. Przygotowanie do zajęć. Wyjście na świeże powietrze. Prezentacja przez nauczyciela przenośnej syreny strażackiej, megafonu. Jeżeli nauczyciel ma możliwość zdobycia urządzenia do pomiaru hałasu, powinien w ciągu całego dnia pracy dokonywać pomiaru poziomu hałasu.
2. Rozmowa z uczniami na temat innych „hałaśliwych” przedmiotów i urządzeń. Prezentacja na tablicy multimedialnej: startującego samolotu, wystrzałów z broni, petard i fajerwerków, szkolnego korytarza podczas przerwy, itp. (źródło – You Tube).
3. Odgrywanie scenek dramatycznych na podstawie scenariuszy przedstawionych przez nauczyciela – „Na pasie startowym”, „Do wypadku”, „Na strzelnicy”, „Przerwa w szkole”, „Sylwester”, „W dyskotecę” itp. Chodzi o wykazanie, że hałas w zasięgu którego się znajdujemy jest dla nas bardzo uciążliwy, wręcz niebezpieczny.
4. Dobieranie par: rzeczownik i przymiotnik – budowa zdań z parami wyrazów nt. sytuacji związanych z hałasem. Zapisanie zdań na tablicy. Głośne ich czytanie przez wielu wybranych uczniów. Zapisanie zdań do zeszytu z pamięci.
5. Rozmowa z dziećmi na temat zdrowego trybu życia. Zwrócenie uwagi na szkodliwość hałasu, włącznie z utratą słuchu. Zwrócenie dzieciom uwagi na to, aby niezbyt głośno i nie za często słuchały muzyki przez słuchawki.
6. Rozwiązywanie zadań tekstowych. Zapis treści zadań ze słuchu do zeszytu. Rozwiązanie wykonujemy najpierw w zeszycie, następnie w celu sprawdzenia poprawności wykonania, na tablicy.

Przykładowe zadania:

Zadanie 1:

W sadzie rośło 15 jabłoni. pięć z nich były już chorych i sadownik postanowił je usunąć. Dwie jabłonie złamał nocny wichur. Ile jabłoni zostało w sadzie? Rozwiązanie zadania przedstaw na grafie

Zadanie 2:

Dzieci kupiły 20 porcji lodów na niedzielę. Schowały je do zamrażalnika. Wieczorem do taty przyszli koledzy, aby wspólnie obejrzeć transmisję meczu. Podczas oglądania pierwszej połowy zjedli cztery porcje, a podczas drugiej połowy meczu zjedli jeszcze cztery porcje lodów. Ile porcji lodów zostało dzieciom?

7. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.
8. Gry i zabawy na świeżym powietrzu z elementami rzutu i chwytu. „Dwa ognie”
9. Samoocena pracy uczniów w klasie.

Dzień trzeci: Powitanie, pożegnanie!**Przebieg zajęć:**

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z uczniami. Wystuchanie czytanego przez nauczyciela opowiadania pt. „**Powitanie, pożegnanie!**” Beaty Sokołowskiej – Kosik - część I.

Był piękny, jesienny dzień. Magda rano wstała wyspana, zjadła zrobione przez swojego dziadka śniadanie i ochoczo powędrowała do szkoły. Wychodząc z domu, nawet nie pożegnała się ze zdziwionym dziadkiem.

- No cóż - dziadek tylko wzruszył ramionami.- Może po prostu zapomniała - pomyślał.

1. Droga Magdy do szkoły była krótka, ponieważ szkoła znajdowała się na tym samym osiedlu, na którym mieszkała. Co i raz można było spotkać wędrujące na lekcje dzieci. Wzdłuż chodnika prowadzącego prosto do wejścia do szkoły rosły nieduże krzaki. Magda nagle usłyszała cichy płacz. Spojrzała przed siebie. Niedaleko przed nią, na chodniku siedziała mała dziewczynka i trzymała się za kostkę u nogi cicho popiskując. Magda zdziwiona popatrzyła na małą i szerokim łukiem ominęła ją, nawet nie pytając co jej się stało. Budynek był tuż, tuż. Wiele małych dzieci z I klasy chodziło już samodzielnie do szkoły. Magda w biegu odwróciła do tyłu głowę i zobaczyła, że do dziewczynki siedzącej na chodniku podbiegła grupa dzieci z jej klasy. Nagle usłyszała dzwonek. Pędem pognęła przed siebie, musiała jeszcze w szatni zdjąć jesienny skafander i nowiutkie buty. Magda, gdy się przebrała, biegiem pokonała schody i wpadła do klasy nie odzywając się do zdziwionej Pani nawet jednym słowem. Szybko usiadła do ławki i wyjęła przybory.

Pani podniosła wysoko brwi spoglądając na dziewczynkę.

- Tak - powiedziała - dzisiaj porozmawiamy sobie chyba o powitaniach i pożegnaniach. Powiedzcie dzieci w jakich sytuacjach mówimy: cześć, dzień dobry, dobry wieczór, do widzenia, do zobaczenia.

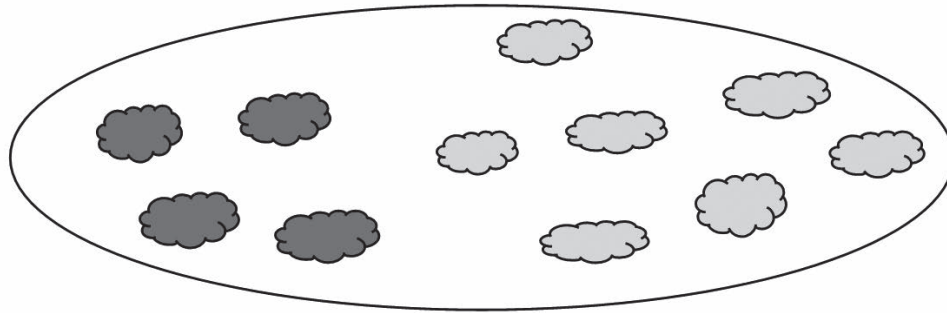
Dzieci chętnie podnosiły rączki do odpowiedzi. Tylko Magda siedziała naburmuszona w ławce, nic, a nic się nie odzywając.

2. Rozmowa z dziećmi na temat treści opowiadania. Uczniowie swoimi odpowiedziami uzupełniają tekst w kwestii używania powitań i pożegnań. Oceniają postępowanie Magdy. Wskazują jak powinna się zachować.
3. Dzieci otrzymują część I opowiadania na kartkach (załącznik 5), wklejają ją do zeszytu i czytają po cichu. Wyszukują w opowiadaniu 10 przymiotników i wypisują je na tablicy.
4. Określanie rodzaju wybranych przymiotników.
5. Wyszukiwanie w książkach znajdujących się w bibliotece klasowej innych przymiotników, odczytywanie ich na głos i określanie ich rodzaju.
6. Zapis przymiotników wypisanych na tablicy do zeszytu – zapis w zeszycie ich rodzaju.
7. Dopełnianie do 10 i 20. Wykonywanie ćwiczeń na konkretach przy użyciu różnorodnych środków dydaktycznych takich jak: liczmany, patyczki, osłobowa, guziki, które wkładamy np. do pudełek lub woreczków, klocki Cuisenaire’a, tabliczki tekturowe z kołeczkami, drzewka.

Ćwiczenia mające na celu osiągnięcie przez uczniów umiejętności określania rzędów jedności i dziesiątek w liczbie dwucyfrowej.

Metody bezpośrednie:

- bez rozkładania danych na składniki np. $4 + 7 =$;
- dobieranie przedmiotów o odpowiedniej liczebności i łączenie ich w zbiory:

- szukanie wyniku na osi liczbowej, odliczamy jednostki, albo wyszukujemy miejsce liczby 4 na osi i dodajemy pozostałą liczbę jednostkowo:

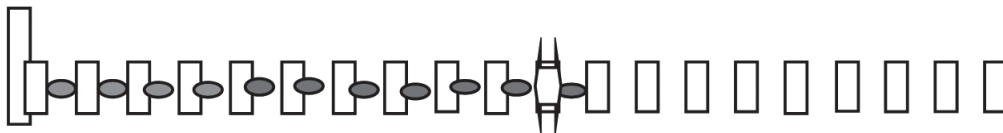

Sumę możemy przedstawić za pomocą kolorowych klocków, budując barwne dywaniki;

Za każdym razem przedstawiamy również działanie odwrotne – odejmowanie.

Metody pośrednie zwane kalkulatoryjnymi:

- dopełnianie do 10 – można działać na patyczkach, jak również na tekturowych paskach z dziesięcioma, czy dwudziestoma pustymi kwadracikami:

Należy pamiętać, aby do tych ćwiczeń dobierać liczby nieparzyste!

- odejmowanie, podobnie: od 11 patyczków odejmujemy 1 i jeszcze 6, np.:

$$11 - 7 = (11 - 1) - 6 = 10 - 6 = 4$$

- z użyciem drugiego działania, zawsze wtedy w działaniu powinna pojawić się liczba 10, np.

$$4 + 7 = 4 + 10 - 3 = 14 - 3 = 11$$

$$\begin{array}{r} \diagdown \\ \dots\dots\dots \\ 7 \end{array}$$

- metoda kasjerów, czyli wydawania reszty, zabawa w sklep.

8. Ćwiczeni ruchowe na ławeczkach

9. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień czwarty: Jestem miły dla kolegów i koleżanek ...

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy z dziećmi. Przygotowanie do zajęć. Przypomnienie dzieciom znaczenia francuskiego zwrotu: *savoir vivre*.

Savoir-vivre (fr. *savoir* - wiedzieć, *vivre* - żyć; „znajomość życia”), czyli ogłada, dobre maniery, *bon-ton*, konwenans towarzyski, znajomość obowiązujących zwyczajów, form towarzyskich i reguł grzeczności obowiązujących w danej grupie. (źródło – Wikipedia)

Wyrażenie *savoir-vivre* pochodzi z języka francuskiego i jest złożeniem dwóch czasowników. *Savoir* znaczy wiedzieć, za to *vivre* znaczy po prostu żyć. Stąd *savoir-vivre* przetłumaczyć można jako sztuka życia. Wzięte razem, tworzą popularny splot słów, który można rozumieć przede wszystkim, jako znajomość obyczajów i form towarzyskich, reguł grzeczności, a interpretując je, także jako umiejętność postępowania w życiu i radzenia sobie w różnych trudnych sytuacjach.

Zasady *savoir-vivre*'u dotyczą przede wszystkim kilku głównych dziedzin życia:

- nakrywania, podawania do stołu i jedzenia oraz picia,
 - wyglądu, prezencji (np. postawy, higieny) i właściwego ubioru,
- form towarzyskich (np. w miejscu pracy, w rodzinie, na przyjęciach),
- komunikacji (także telefonicznej i internetowej),
 - zachowania się w szczególnych sytuacjach.

Savoir-vivre jest uwarunkowany regionalnie i kulturowo, a więc znacząco różni się od siebie w zależności od regionu świata. Znajomość jego zasad jest jednym z wyznaczników kultury osobistej człowieka.

2. Rozmowa z uczniami (po omówieniu szczegółów *savoir vivru*) o tym jakich zasad dobrego wychowania przestrzega się u nich w domu, które zasady znają, a które są im obce. Rozmowa na temat : Jak należy zachowywać się wobec kolegów i koleżanek?
3. Wykonanie portretu z natury kolegi lub koleżanki miękkim ołówkiem do rysowania. Wystawka prac.
4. Próba odpowiedzi na pytanie: Czy zasady *savoir vivru* to pewnego rodzaju dyscyplina? Zapis odpowiedzi na tablicy. Staranne przepisanie do zeszytu.
5. Wyszukiwanie przymiotników, określających cechy człowieka dobrze i źle wychowanego. Przymiotniki opisujące cechy charakteru. Wypisanie ich na kartkach. Pogrupowanie kart poprzez zawieszenie ich na tablicy w odpowiednich miejscach. Określenie (ustne) rodzaju każdego z przymiotników.
6. Rozwiązywanie zadań tekstowych – dopełnianie do pełnych dziesiątek.

Przykładowe zadania:

Zadanie 1:

Marcel dostał w prezencie na urodziny 7 samochodzików osobowych i 8 małych ciężarówek. Ile razem Marcel ma aut?

Zadanie 2:

Mama wysłała Kasię do sklepu po zakupy. Dała jej 20 zł. Kasia kupiła masło za 3 zł, kiełbaski za 7 zł i lizaka za 1 zł. Ile reszty zostało Kasi?

7. Praca domowa: Nauczyć się pięknie czytać część I opowiadania „Powitania, pożegnania”

Dzień piąty: Pomagam innym

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Wysłuchanie II części opowiadania pt. „Powitanie, pożegnanie”

Kiedy już wszyscy, wszystko sobie o powitaniach i pożegnaniach wyjaśnili, Pani poleciła dzieciom narysować obrazek, przedstawiający to, w jaki sposób one mogą pomóc innym w potrzebie. Przed przystąpieniem do pracy rozmawiano jeszcze w klasie o tym, kto wymaga pomocy innych. Zenek postanowił narysować jak pomaga babci nosić zakupy, a Karina, Eryk i Franek powiedzieli, że narysują jak pomagają dziewczynce, która dziś rano wyróciła się idąc do szkoły. Dzieci zabrały się do rysowania. Pani przechadzała się po klasie obserwując ich pracę. Nagle zauważyła, że tylko Magda nic nie robi. Jej kartka była czysta. Pani po cichu podeszła do dziewczynki i kucnęła obok niej, zauważyła że pociąga ona cichutko noskiem.

- Co się dzieje Madziu - zapytała. - Dlaczego nic nie rysujesz?

Z oczu dziecka popłynęły strumienie łez.

- Bo, bo, bo, buuuuuuu...- Magda rozplakała się na dobre.

Pani szybko przytuliła dziewczynkę i obtarła kapiące na czystą kartkę łzy.

- Cicho, spokojnie - szeptała głaszcząc głowę dziecka, a ono powoli się uspakajało.

- Bo, bo ja nie pomogłam tej małej dziewczynce przed szkołą, bo ja nie mówię dzień dobry i do widzenia, bo ja chyba jestem niedobra - głos dziewczynki łamał się niebezpiecznie. - Pani jeszcze mocniej ją przytuliła.

- Nie Madziu, to nie znaczy, że jesteś niedobra, po prostu nikt nie powiedział ci jak należy postępować. Dlatego między innymi chodzimy do szkoły, aby dowiedzieć się rzeczy, o których nie mamy pojęcia.

Magda powoli uspokoiła się. Długo jeszcze rozmawiała ze swoją Panią. Tego dnia nie zrobiła rysunku, ale na drugi dzień przyniosła piękny obrazek. Na tym obrazku narysowała siebie i dziadzia, jak pomaga mu robić śniadanie.

Pani z uśmiechem przyjęła pracę. Madzia wspięła się na paluszki.

- Proszę Pani, proszę Pani - szepnęła nauczycielce do ucha.- Ja już będę zawsze pamiętała, że trzeba mówić do widzenia i dzień dobry. Naprawdę! Obiecuję!

2. Rozmowa z dziećmi na temat konieczności niesienia pomocy innym ludziom. Wyjaśnienie istoty wolontariatu. Podjęcie decyzji w sprawie organizacji zbiórki darów dla dzieci z zaprzyjaźnionego Domu Dziecka.
3. Przygotowanie ogłoszeń o akcji charytatywnej, zbiórce darów organizowanej przez dzieci z klasy II. Redagowanie i pisanie ogłoszeń, umieszczanie obrazów w programie Word – nauka czynności: kopiuj – wklej.
4. Głośne czytanie I części opowiadania „Powitanie, pożegnanie”. Konkurs czytania. (Wyjaśnienie zasad konkursu i sposobu oceniania czytania.) Zgłoszenia chętnych uczniów. Ocena dzieci, rozdanie dyplomów i nagród.
5. Improwizacje taneczne w rytmie mazura.

Mazur – polski taniec narodowy w żywym tempie i metrum 3/4 lub 3/8.

Nazwa tańca pochodzi od regionu Mazowsze, w którym od dawna na wsi tańczono na wiejskich zabawach mazurki. W postaci stylizowanej występuje pod nazwą mazurek. Jest wesołym, dynamicznym tańcem, który często tańczony był na szlacheckich dworach. Mężczyzna prowadzący w Mazurze to wodzirej.

Popularność mazura wśród tańców salonowych przypada na wiek XIX. Od XIX w. popularny na dworach szlacheckich. Był znany i tańczony w całej Europie. We Francji przyjął się w zmienionej wersji pod nazwą mazurka, wymawianej jako rodzaj żeński. W zależności od wielkości sali mazura tańczy się z odpowiednim zestawem figur, o nazwach: okrężna, namiotowa, tańcuchowa, arkadowa.

Źródło - Wikipedia

- Pokaz tańca – You Tube – hasło: mazur.
- Omówienie podstawowych kroków mazura. Próba tańczenia w takt mazura.

- Nauka słów „Ostatniego mazura”, autor: : Ludwik Ksawery Łubieński

„Ostatni mazur”

Jeszcze jeden mazur dzisiaj

Choć poranek świta,

Czy pozwoli panna Krzysia?

Dzielny ułan pyta.

I nie długo, błaga prosi,

Boć to w polskiej ziemi,

W pierwszą parę ją unosi,

A sto par za niemi.

On jej czule szepcze w uszko

Ostrogami dzwoni,

W pannie tłucze się serduszko

I liczko się ptoni.

Cyt serduszko, nie płoń liczka,

Bo ułan niestały...

O pół mili wre potyczka,

Słychać pierwsze strzały.

Słychać strzały, głos pobudki,

„Dalej na koń, hurra!

„Lube dziewczę, porzuć smutki,

Zatańczym mazura“...

Jeszcze jeden krąg dokoła,

Jeden uścisk bratni,

Trąbka budzi – na koń woła,

Mazur to ostatni!

6. Wprowadzenie odejmowania z przekroczeniem progu dziesiętkowego z wykorzystaniem metod opisanych w dniu czwartym.

Odejmowanie jako działanie odwrotne do dodawania.

7. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 1.

8. Samoocena pracy przez uczniów.

Zajęcia komputerowe

Redagowanie i pisanie ogłoszeń, umieszczanie obrazów w programie WORD, nauka czynności: kopiuj – wklej.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami skoku.
2. Gry i zabawy na świeżym powietrzu z elementami rzutu i skoku. „Dwa ognie”.
3. Ćwiczenia ruchowe na ławeczkach.

IX. BLOK TEMATYCZNY: NADCHODZI LISTOPAD. WSPOMINAMY TYCH CO ODESZLI

Cele ogólne:

- przypomnienie uczniom o potrzebie podtrzymywania tradycji;
- zapoznanie uczniów ze zmianami w pogodzie późną jesienią;
- zapoznanie uczniów z kujawiakiem;
- przypomnienie o konieczności pamięci o zmarłych;
- doskonalenie umiejętności czytania;
- doskonalenie umiejętności liczenia
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie pamięci i uwagi;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie sprawności fizycznej;
- budowanie u dzieci pozytywnego obrazu samego siebie i szkoły, jako przyjaznego środowiska.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe;
- dodaje o odejmuje z przekroczeniem progu dziesiętkowego;
- rozumie co znaczy pojęcia: działania odwrotne;
- zna miejsce rzędów w liczbie dwucyfrowej;
- potrafi łączyć wiele liczb w działaniu;
- rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania;
- zna składniki pogody jesiennej, potrafi ją określić;
- rozumie konieczność ubierania się odpowiednio do panującej pogody;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych;
- czyta sprawnie teksty;
- umie prawidłowo budować wypowiedzi ustne;
- zna i prawidłowo stosuje w wypowiedziach pisemnych głoski miękkie i ortogramy;
- recytuje z pamięci i czyta bez przygotowania krótkie teksty wierszowane;
- pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość;
- posługuje się komputerem jako narzędziem pracy;

- prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach
- praktyczne: zadań, ćwiczeń

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa; zajęcia w terenie;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, zdjęcia i obrazy przedstawiające jesienną przyrodę i pogodę, wiersz K. Różeckiej „Szedł Listopad”, materiały internetowe, piosenka D. Gellner „Jesienny kujawiaczek”, czajnik z wodą, przykrywką,

Narzędzia i materiały:

farby, kartony A3, pędzle, pojemniki na wodę, materiały ochronne, kredki, kolorowa bibuła karbowana, wata, kolorowe nici, koło z drutu,

Dzień pierwszy: Listopad czas powitać

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne. Przygotowanie do zajęć, rozwieszenie w klasie ilustracji, zdjęć, reprodukcji obrazów, ukazujących listopadową pogodę. Omówienie kolorystyki dominującej na zdjęciach i obrazach, nauka posługiwania się pędzlami „na sucho”.
2. Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki z wierszem „Szedł listopad” K. Różeckiej

„Szedł listopad”

Szedł listopad połą drogą

zerwał liście z drzewa.

Pada deszcz, pada deszcz.

A ja sobie śpiewam.

Zimne wiatry wieją polem

idzie deszcz ulewa.

Pada deszcz, pada deszcz.

A ja sobie śpiewam.

Słońce wstaje późnym rankiem,

ziemi nie ogrzewa.

Pada deszcz, pada deszcz.

A ja sobie śpiewam.

3. Inscenizacja treści wiersza.
4. Dzieci po cichu czytają tekst wiersza, wklejają go do zeszytu, następnie, bez komentarza, przygotowują się do malowania. Starają się odtworzyć strofy wiersza za pomocą farb na kartonie. Aby pogłębić odczucia dzieci nauczyciel może wykorzystać nagranie odgłosów ulewy, wiejącego wiatru. Zorganizowanie wystawki prac dzieci.
5. Rozmowa z dziećmi o późnojesiennej pogodzie, możliwości występowania przymrozków i konieczności noszenia odpowiedniego stroju.
6. Głośne czytanie bez przygotowania tekstu wiersza na forum klasy.
7. Grafy i drzewka matematyczne – odejmowanie z przekroczeniem progu dziesiątkowego.
8. Nauka słów i melodii piosenki „Jesienny kujawiaczek” Doroty Gellner

*Jesienny kujawiaczek
na skakance z wiatru skacze,
płaszczyk ma w deszczowych kropkach,
daj mu uśmiech, gdy go spotkasz!*

*Kujawiak, kujawiaczek
la, la, la la, la,
la, la, la la, la.
Kujawiak, kujawiaczek
m - m - m...*

*Jesienny kujawiaczek z rudych liści ma kubraczek,
czasem gwizdże, czasem dzwoni,
bukiet wrzosów trzyma w dłoni.*

Kujawiak, kujawiaczek...

*Jesienny kujawiaczek
czasem w deszczu cicho płacze,
nieraz uśmieje się do słońca
i orzechy z drzewa strąca.*

Kujawiak, kujawiaczek...

9. Podanie dzieciom informacji na temat Kujawiaka, polskiego tańca ludowego.

Kujawiak to polski taniec ludowy, pochodzący z Kujaw. Wywodzi się z kujawskich obrzędów weselnych. Jest tańcem spokojnym w metrum 3/4[1]. Polega na chodzie w rytmie \square wier \square nut na lekko ugiętych nogach. Nastrojowa, liryczna melodia nadaje mu zalotny charakter. Kroki taneczne oparte są głównie na łagodnym chodzie i obrotach, jedynie muzyczne akcenty na koniec frazy podkreślane są przez mocniejsze przytupywania. Podstawowe kroki w kujawiaku to: równy, z dołu, z góry, trójkrok chodzony (w jednym takcie wykonuje się trzy kroki taneczne). Figury Kujawiaka to: śpiący, od się-do się(odсібka), kolebany i 4 kierunki wirowania. (Źródło – Wikipedia)

Pokaz tańca z You Tube na tablicy multimedialnej.

10. Próby zatańczenia kilku kroków podstawowych Kujawiaka.
11. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień drugi: Jesienna szaruga

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy z uczniami, przygotowanie do zajęć.

Czytanie wiersza "Listopad" przez nauczyciela.

*Z nocy na dzień coraz zimniej,
pochmurniej z dnia na dzień,
ogołociał, osierociał
świat w tym listopadzie.
Już na drzewach zgasła resztką
liścianego złota,
złota jesień utonęła
w chlupoczących słołach.
Już zasypia borsuk w borze,
nasionka – pod ziemią.
Nie ćwierkają sennie świerszcze,
w swych kryjówkach drzemią.
Wszystkie barwy gdzieś przepadły
niby kamień w studnię,
by nie spotkać się przypadkiem
z nadchodzącym grudniem.*

2. Rozmowa z dziećmi na temat listopadowej pogody. Próba odpowiedzi na pytania: Co to jest jesienna szaruga? Skąd się bierze deszcz? Jakie mamy rodzaje deszczu?
3. Analiza treści wiersza „Listopad” - „określenie” nastroju późnej jesieni. Zwrócenie uwagi na charakterystyczne cechy pogody listopadowej. Wspólne wyjaśnienie pojęcia „szaruga” odnoszącego się do pogody (*długo utrzymująca się deszczowa pogoda, charakteryzująca się uciążliwymi opadami, chłodem i wiatrem; słoła, plucha.* źródło: sjp.pl)
4. Wspólne oglądanie obrazów dla: „szaruga” - Google – grafika.
5. Wykonanie doświadczenia mającego na celu zobrazowanie uczniom zjawiska deszczu (czajnik z gotującą się wodą, zimna pokrywka). Wyjaśnienie, że w zależności od intensywności opadów i wielkości kropli deszczu ma on swoje odmiany: mżawka – deszcz drobny, ale gęsty i mglisty, kapuśniaczek - lekki, drobny deszcz, ulewa – burza, której towarzyszy duży deszcz bez błyskawic i grzmotów, oberwanie chmur – nagły i bardzo obfity deszcz, nawałnica, szkwał – bardzo duży deszcz z silnym wiatrem. Pokaz na tablicy interaktywnej różnych rodzajów deszczu – (źródło – internet.)
6. Układanie i zapisywanie w zeszycie zdań ułożonych z wykorzystaniem wyrazów określających różne rodzaje deszczu. Głośne czytanie zdań przez dzieci.
7. Układanie treści zadań na podstawie ilustracji – dodawanie i odejmowanie z przekroczeniem progu dziesiątkowego. Podział klasy na grupy. Każda grupa otrzymuje zestaw dwóch ilustracji . Dzieci układają treść zadań w grupach. Następnie na forum klasy każda grupa przedstawia swoje zadanie – wspólnie z klasą rozwiązujemy zadania, zapisując rozwiązanie na tablicy. Grupy wymieniają się zadaniami i zapisują ich treść i rozwiązanie do swoich zeszytów.
8. Gry i zabawy kształtujące równowagę i koordynację ruchową.
9. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 2.
10. Samoocena pracy dokonana przez uczniów.

Dzień trzeci: Święto Zmarłych

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy z dziećmi. Przygotowanie się do zajęć. Wspólne oglądanie – Google – grafika – zdjęć przedstawiających cmentarz w dniu Święta Zmarłych. Rozmowa z dziećmi na temat odchodzenia naszych bliskich i religijnego aspektu tego zdarzenia.
Zwrócenie dzieciom uwagi na tradycje związane z obchodami Święta Zmarłych w Polsce.
2. Słuchanie opowiadania nauczyciela o obchodach Święta Zmarłych w innych krajach (innych kulturach) na świecie. Oglądanie zdjęć i filmów. (Źródło – internet)

JAPONIA - Japońskie święto ku czci dusz zmarłych znane jako Bon, odbywa się, w zależności od regionu, w połowie lipca lub sierpnia. Japończycy wierzą, że duchy zmarłych powracają w tym czasie na Ziemię, aby odwiedzić swoich najbliższych. U progów domów ustawiają latarnie tzw. „mukaebi” co oznacza „ogień powitalne”. Kiedy dusze zmarłych odchodzą, rodziny żegnają je „ogniami pożegnalnymi” tzw. „okuribi”, a niektórzy puszczają na wodę łódeczki z lampionami. W wielu miastach na ulicach i przed świątyniami odbywają się rytualne tańce Bon-Odori. Japończycy budują specjalne ołtarze poświęcone pamięci zmarłych. Dni, w których odbywają się uroczystości, nie są wolne od pracy, ale wielu Japończyków bierze urlop i udaje się w rodzinne strony.

USA - Halloween jest ściśle związane z obchodami Święta Zmarłych, wypada w Wigilię Wszystkich Świętych. Zwyczaj ten łączy tradycje chrześcijańskie z celtyckimi i korzeniami sięga Europy, ale myśląc o nim dzisiaj natychmiast kojarzymy go z USA, gdzie **data 31 października** rzeczywiście stanowi jedną z najważniejszych w kalendarzu. Aby właściwie uczcić ten dzień, Amerykanie wydają kolosalne sumy na kostiumy, dekoracje, świetlne instalacje i zjawiskowe parady - nawet **po 2,5 miliarda dolarów rocznie!** Wbrew obiegowej opinii na temat Halloween w Polsce, zgodnie z którą amerykański zwyczaj lekceważy i wyśmiewa chrześcijańską tradycję obchodów Dnia Zmarłych, w USA przełom października i listopada należy do najbardziej radosnych momentów w roku. Ale do tego, że Halloween nie jest uznawane przez część systemów religijnych na świecie przyczyniły się głównie jego pogańskie korzenie. Dziś zwyczaj ten ma formę zabawy połączonej z bałem przebierańców, choć wszystkie związane z nim praktyki odnoszą się do przesądów na temat duchów i śmierci.

GWATEMALA - 1 listopada o świecie rozpoczyna się odpalanie petard, trzask petard rozrywający powietrze, to znak rozpoczęcia obchodów Święta Zmarłych. Na ulicy pogrążonej jeszcze w nocnych ciemnościach zbierają się mieszkańcy i podążają na cmentarz. Trwa tam już krzątania. Kolorowe groby są czyszczone i odmalowywane, a całe rodziny siedzą przy nich, plotkując, śmiejąc się, wymieniając nowiny i zjadając smakołyki. Co jakiś czas odmawiają krótką modlitwę, okadzając teren dymem z copalu - sosnowej żywicy. Po alejkach przemykają chłopcy sprzedający kolorową watę cukrową, owoce i drobne przekąski. Wszyscy są weseli i zadowoleni. Choć jesteśmy na cmentarzu, nie odczuwa się tu smutku i powagi. Wszyscy są razem, nie trzeba się smucić i płakać, tak uważają Gwatemalczyki. Podekscytowane dzieci biegają wkoło, nie mogąc się doczekać wypuszczenia latawców. Te stoją nieopodal, podparte na drewnianych stojakach, gigantyczne i barwne. Pojawiają się operatorzy gwatemalskiej telewizji - choć barriletes są popularne w wielu miejscach kraju, święto w Sacatepéquez jest najbardziej znane.

MEKSYK - Dla mieszkańców Meksyku zagadnienie śmierci jest częścią życia i często pojawia się w codzienności. Głównym symbolem śmierci, już od czasów prehiszpańskich, jest calavera - czaszka, którą znaleźć można na płaskorzeźbach w dawnych centrach kultu, w kodeksach i na ceramice. Dziś wyrabiana jest z najróżniejszych materiałów: kartonu, papier mache, gipsu, plastiku, cukru, czekolady. Już Aztekowie posiadali

specjalne miejsce kultu czaszek zwane tzompantli, gdzie czaszki ludzkie, ponatykane na długie kije, były umieszczane piętrowo jedne na drugich. Dziś kolorowe czaszki piętrzą się, szczerząc zęby w uśmiechu, na straganach w Dni Świąta Zmarłych.

Kulminacją okresu poświęconego zmarłym są trzy dni: 31 października, 1 i 2 listopada. Daty te są też oficjalnymi datami Świąta Zmarłych w Meksyku, obchodzonego przez większość społeczeństwa. Dzień 31 października jest dniem zmarłych dzieci. Przybywają one do swoich domów o północy 31 października i pozostają tam do następnego dnia, kiedy to ustępują miejsca dorosłym zmarłym. Ci natomiast przybywają 1 listopada i odchodzą 2 listopada, kończąc tym samym długi czas obchodów poświęconych zmarłym.

CYGANIE (ROMOWIE) - Groby poważanych Romów wyróżniają się wśród innych na cmentarzu przepychem i bogactwem. Romów wyróżnia też sposób obchodzenia tego święta. Jest on specyficzny i bardzo interesujący. Miałam możliwość zaobserwowania święta zmarłych u Cyganów. Cyganie spotykają się przy grobach zmarłych całymi rodzinami. Rodzina, którą obserwowałam zaczęła schodzić się w pewnej kolejności, mimo iż wszyscy przyszli razem. Do grobu najpierw podeszli najstarsi Cyganie, później młodsi, aż do najmłodszych, później zaczęły podchodzić do grobu kobiety od najstarszej do najmłodszej, przy grobie nie było dzieci. Najstarszy cygan wyciągnął pół litra wódki, odkręcił kapsel i skropił wódką grób wypowiadając po cygańsku pewne słowa. Mnie te słowa skojarzyły się ze słowami: „niech mu ziemia lekka będzie”. Następnie wyjął kieliszek nalał do pełna, wypił i podał następnej osobie, kieliszek krążył wśród wszystkich, aż każdy przynajmniej raz wypił. Następnie jeden z Cyganów wyjął garść papierosów i położył na pomniku, a następnie podniósł jednego i go zapalił zaciągając się dymem. Wtedy wszyscy wyciągnęli papierosy i zaczęli palić. Po paleniu, jeden z Cyganów sięgnął do stojącego obok wózka i wyciągnął reklamówkę, a z niej jedzenie. Było tam pieczone mięso, kiełbasa i chleb, ogórki i jeszcze jakieś inne produkty. Nastraszy z Cyganów wziął kawałek chleba i mięsa i położył je na grobie. W tym momencie wszyscy Cyganie podeszli do wózka i zaczęli wyciągać znicze, kwiaty, jedzenie i wódkę. Znicze zapalono na grobie, ułożono kwiaty i zaczęła się regularna biesiada. Jedzono i pito do woli, śmiano się przy tym i żartowano. Większość słów padało po cygańsku, ale mówiono też trochę po polsku, a z tych nielicznych słów zrozumiałam, że Cyganie wspominali różne wesołe sytuacje z życia zmarłego: „a pamiętasz jak on wtedy...”. Cyganie byli bardzo gościnni i częstowali wódką i jedzeniem ludzi przy sąsiednich grobach, ale Ci z trwogą odmawiali. Jedna babcia nawet głośno na nich złorzeczyła, że profanują groby i piją na nich alkohol. Ale to nie była profanacja tylko cygańska tradycja.

3. Utrwalenie pisowni wyrazów z „h”. Ćwiczenia ortograficzne według pomysłu: **Agnieszki Elżbiety Garstki – modyfikacja: Beata Sokołowska – Kosik. Uwaga! Konieczne jest wyjaśnienie dzieciom znaczenia niektórych wyrazów (materiały dodatkowe dla nauczyciela - załącznik 6).**

Ćwiczenie 1.

Wypisz z wierszyka wyrazy z „h”:

Kłopotliwe samo h

Dość szczególną skłonność ma;

Lubi hałaśliwe słowa:

Huk, harmider, hałasować,

heca, hurmem, hej, hop, hura,

hola, horda, hejnał, hulać,

hasać, halo, hop, wataha...

W tych wypadkach się nie wahaj!

Lecz pamiętaj, są wyjątki – cha, cha,

Ćwiczenie 2.

Uzupełnij tabelę wyrazami: hałas, huk, harmider, halo, heca, hop, hura, hej,

Wyrazy jednosylabowe	Wyrazy dwusylabowe	Wyrazy trzysylabowe

Ćwiczenie 3.

Zapisz wyrazy od najkrótszego do najdłuższego : huk, harmider, hałas, haft, hejnał, harcerz, hulajnoga;

4. Ćwiczenia w liczeniu - dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 z przekroczeniem progu dziesiętkowego. Ćwiczenia w liczeniu pamięciowych – dodawanie takich samych składników:

$7 + 7 =$, $6 + 6 = 12$ itp.

5. Sprawdzian wiadomości i umiejętności uczniów.

Propozycja tekstu dyktanda, źródło: edux.pl):

Hania i Helenka mają hobby. Jest nim hafciarstwo. Oprócz tego hodują rośliny. Niedawno wyhodowały pachnącego hiacynta. Dziewczynki lubią też chodzić na koncerty do filharmonii. Hania umie grać na harfie, a Helenka na harmonii. Jeśli stworzą duet, będzie z tego wielki hałas.

6. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 2.

7. Samoocena swojej pracy przez dzieci.

Dzień czwarty: Czcimy pamięć tych co odeszli

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy z uczniami. Rozdanie dzieciom kartek z programem wyjścia/ wyjazdu na cmentarz, mającym się odbyć następnego dnia i wklejenie tej informacji do zeszytu do korespondencji.
2. Ćwiczenia w czytaniu ze zrozumieniem. Według pomysłu - <http://an14anna.republika.pl/> (materiały dodatkowe dla nauczyciela - załącznik 7).

Opowiadanie (początkowo bez tytułu)

– *Masz ładny piórnik – powiedział Adam.*

– *Jest nowy, dostałem go od babci. Babcia bardzo mnie kocha i często kupuje mi drobne prezenty – odpowiedziałem. Adaś posmutniał*

– *Ja już nie mam babci – powiedział.*

Następnego dnia nie mogłem doczekać się, żeby przekazać koledze dobrą wiadomość. Był to list od mojej babci. „Adasiu, zapraszam Cię na ciasteczka domowej roboty. W moim sercu jest dużo miejsca, a Ty jesteś przecież przyjacielem mojego wnuka. Pozdrawiam – babcia Teresa.” Po południu zajadaliśmy razem maślane ciasteczka, a Adam był naprawdę szczęśliwy.

- 1) Wybierz i wpisz prawidłowy tytuł opowiadania:

– *Wizyta babci Tereski.*

– *Nowy piórnik Adama.*

– *Wielkie serce babci.*

2) Ponumeruj kolejność wydarzeń.

Wyznanie Adasia.

Wspólny podwieczorek.

Przekazanie zaproszenia.

Prezent od babci.

3) Oceń, czy zdanie jest prawdziwe (P), czy fałszywe (F). Napisz czerwoną kredką odpowiednią literę przy każdym zdaniu.

Adam dostał nowy piórnik.

Piórnik był podarunkiem od babci.

List okazał się zaproszeniem.

Chłopcy piekli z babcią ciasteczka.

4) Podkreśl w zdaniach z ćwiczenia 3 wszystkie czasowniki. Zapisz je z przeczeniem „nie”

Uzupełnij zdanie: „**Nie**” z czasownikami piszemy

5) Napisz odpowiedzi na pytania.

Kto opowiada tę historię?

Jaką osobą jest babcia Tereska?

3. Wykonanie w programie POINT projektu stroika na grób Nieznanego Żołnierza.

4. Wykonanie stroika z bibuły karbowanej i drutu według wcześniejszego projektu.

5. Odwrotność dodawania względem odejmowania – ćwiczenia. Zapis działań na tablicy i w zeszytcie do matematyki.

6. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 2.

7. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień piąty: Pamięć o poległych nieznanym żołnierzach jest żywa wśród nas. Zajęcia w plenerze.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne. Przypomnienie sposobu zachowania się podczas wyjścia poza szkołę i bytności na cmentarzu. Zbiórka, zabranie przyniesionych przez dzieci stroików i zniczy.

2. WIZYTA NA MIEJSCOWYM CMENARZU.

Odwiedzenie żołnierskich grobów, uprzątniecie ich, ozdobienie stroikami, zapalenie zniczy.

Wyjście na cmentarz można również wykorzystać do odwiedzenia rodzimej parafii – po wcześniejszym uzgodnieniu – i poprosić księdza Proboszcza lub Wikarego o parę słów wyjaśnienia, odnośnie Święta Zmarłych i Zaduszek. W niektórych starych kościołach istnieją w podziemiach katakumby, które również można zwiedzać.

3. Przypomnienie dzieciom, że podczas wizyty z rodzicami na grobach naszych bliskim należy zadbać również o groby, o których nikt już nie pamięta.

4. Powrót do szkoły. Podsumowanie dnia. Samoocena zachowania i działań podejmowanych przez dzieci.

Zajęcia komputerowe

Wykonanie w programie POINT projektu stroika z przeznaczeniem na Grób Nieznanego Żołnierza.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy kształtujące równowagę i koordynację ruchową.
2. Gry i zabawy ze śpiewem.
3. Zabawy i gry na czworakach.

X. BLOK TEMATYCZNY: OJCZYZNO MA...

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z symbolami narodowymi;
- doskonalenie umiejętności czytania ;
- doskonalenie umiejętności liczenia
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie pamięci i uwagi;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie sprawności fizycznej;
- budowanie u dzieci pozytywnego obrazu samego siebie i szkoły, jako przyjaznego środowiska.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe, rozumie istotę porównywania różnicowego;
- umie mierzyć długość i szerokość;
- wie co to jest legenda;
- rozumie konieczność poznania historii naszego kraju;
- zna nazwy państw, z którymi graniczy Polska;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych;
- umie celnie rzucać na odległość;
- czyta teksty, opowiadania, listy;
- recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane;
- pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość;
- poprawnie pisze wyrazy z „h” i „ch”;
- posługuje się komputerem jako narzędziem pracy;

- prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, szablon przedstawiający połowę ciała orła – bez dziobu, tekst „Legendy o Czechu, Lechu i Rusie”, obrazy przedstawiające kolejne ważne wydarzenia w legendzie,

Narzędzia i materiały:

ołówki, kartki brystolu, blok rysunkowy, tekturka, nożyczki, przybory do malowania, farby plakatowe, klej, markery, linijka, bibuła karbowana czerwona i biała.

Dzień pierwszy: „Legendy polskie” W. Chotomska „Legenda o Czechu, Lechu i Rusie”

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć – dzieci na polecenie nauczyciela zawieszają na tablicy obrazy przedstawiające kolejne wydarzenia w legendzie. Kolejność zawieszania obrazów jest przypadkowa.
2. Słuchanie czytanej przez nauczyciela legendy. Rozmowa na temat treści legendy. Ustawienie w odpowiedniej kolejności, zgodnie z następującymi po sobie wydarzeniami obrazów na tablicy. Podział dzieci na tyle grup, ile jest obrazów. Każda grupa przygotowuje podpis do obrazu. Zawieszenie podpisów pod obrazami. Przepisanie kolejnych wydarzeń do zeszytów.
3. Wykonanie godła Polski. Dzieci w biblioteczce klasowej wyszukują książki, w których można znaleźć wizerunek orła. Analizują wygląd ptaka. Dzieci otrzymują połówkę szablonu orła. Odrysowują ją na złożonej kartce białego papieru. Wycinają. Po rozłożeniu wg wskazówek nauczyciela samodzielnie przygotowują zakrzywiony dziób, który przyklejają z jednej strony głowy ptaka (*nauczyciel informuje uczniów o tym, że zakrzywione dzioby mają ptaki drapieżne, które żywią się mięsem*). Uczniowie dorysowują szczegóły na konturze orła czarnym lub szarym flamastrem, następnie nakleją orły na tekturki pomalowane na czerwono. Godła można umieścić na konarach sylwety wielkiego drzewa. Wystawka prac dzieci.
4. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 różnymi sposobami.
Ćwiczenie rachunku pamięciowego (*uczniowie powinni posiadać patyczki*).
 - Nauczyciel podaje przykłady, uczniowie układają tyle patyczków ile wynosi wynik działania.
 - Nauczyciel zawiesza na tablicy karteczki z liczbami – uczniowie podchodzą dodają lub odejmują

taką liczbę, aby dopełnić działanie do 10. Działania uczniowie zapisują do zeszytów.

– Nauczyciel rysuje na tablicy oś liczbową do 20 – tu – przedstawia uczniom treść zadania – uczniowie kolorowymi kredami zaznaczają jego rozwiązanie. Do zeszytu można wpisać pytanie, rozwiązanie i odpowiedź kolejnych zadań.

Przykładowe zadania:

Zadanie 1:

Lech wybrał się na polowanie. W kołczanie miał 17 strzał. Na polowaniu wykorzystał 8 strzał. Ile strzał mu zostało?

Zadanie 2:

Na brzegu wielkiego boru rosły dwa stare, rozłożyste dęby. Na gałęziach jednego z nich usiadło 8 orłów, a na gałęziach drugiego 9 orłów. Ile orłów siedziało na obydwu drzewach?

– Pod kierunkiem nauczyciela uczniowie zapisują na tablicy działania z zeszytu w formie grafów.

5. Gry i zabawy zręcznościowe.

- Nauka rzutów do celu stałego – woreczkami, piłkami tenisowymi, piłkami palantowymi.
- Nauka rzutów do celu ruchomego (nauczyciel ciągnie na sznurku pudełko lub duży plastikowy kosz).
- Rzuty do współwiczającego będącego w ruchu.
- Podrzuty piłki, woreczka do chwytu zza pleców, ze stopy.
- Rzuty dwoma przyborami naraz.
- Nauka żonglerki chusteczkami z szyfonu, nauka żonglerki piłeczkami.

6. Samoocena pracy przez uczniów.

Dzień drugi: Polska, moja Ojczyzna – symbole narodowe. Miejsce Polski na mapach świata.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowane do zajęć – rozwieszenie map: świata, Europy, Polski, rozstawienie globusów, rozwieszenie flagi Polski i Unii Europejskiej.
2. Słuchanie hymnu polskiego. Zwrócenie uwagi na postawę ciała. Przypomnienie i analiza treści słów hymnu.
3. Przypomnienie wiadomości na temat powstania hymnu. Odnalezienie informacji na powyższy temat w internecie (źródło - Wikipedia), sporządzenie notatki na brudno (objętość tekstu od 10 do 15 zdań) - praca w parach.
4. Rozmowa na temat innych symboli narodowych: godła i flagi Polski.

Każdy kraj posiada własne godło, flagę i hymn.

Hymn jest to uroczysta pieśń pochwalna lub świąteczna, pierwotnie sławiąca bóstwo, później także bohaterów i ich czyny oraz wielkie idee. Hymn narodowy czyli państwowy jest pieśnią patriotyczną o zasięgu ogólnokrajowym, stanowiąca odbicie i uzewnętrznienie poczucia wspólnoty i odrębności narodowej, wyrażająca uczucia zbiorowe wobec symboli, tradycji i instytucji danego narodu.

Polski hymn narodowy to „Mazurek Dąbrowskiego”. Słowa zostały napisane przez dyplomatę i poetę Józefa Wybickiego w Reggio (Włochy) między 16 a 19 lipca 1797 r. dla uświetnienia uroczystości pożegnania odchodzących z miasta legionistów.

Generał J.H. Dąbrowski wydał odezwę do rodaków, by przybywali do Włoszech i tam pod jego dowództwem służyli u boku Napoleona, który pomoże im odzyskać utraconą ojczyznę. W szeregach Legionów stanęło około 7 tysięcy żołnierzy, głównie osób przebywających na emigracji oraz wojskowych, którzy dostali się do niewoli francuskiej, a wcześniej zmuszeni byli do walczenia w armii austriackiej.

W obecności gen. Jana Henryka Dąbrowskiego została w tym czasie po raz pierwszy odśpiewana (prawdopodobnie przez autora) na przyjętą melodię ludową (autorstwo muzyki długo mylnie przypisywano Michałowi Kleofasowi Ogińskiemu). Marsz był dostosowany do melodii ludowego mazura podlaskiego, gdzie przyjął się natychmiast dzięki trafnemu połączeniu pierwiastków profetycznych z elementami pobudki żołnierskiej.

„Mazurek Dąbrowskiego” szybko znalazł się w kraju i był znany we wszystkich trzech zaborach. Przyswoił się szybko dzięki prostej formie i łatwej do zapamiętania melodii. Utwór uzyskał taki rozgłos, gdyż odwoływał się do bliskich każdemu Polakowi wydarzeń takich jak: powrót Czarnieckiego, sukcesy Bonapartego, powstanie kościuszkowskie, zwycięstwo kosynierów pod Racławicami. Bardzo ważną rolę odegrał słowa: „Jeszcze Polska nie umarła, Kiedy my żyjemy.” Testowa świadomość Polakom, że mimo utraty bytu państwowego ojczyzna istnieje, w sercach narodu. Były one także motywem do działania wielu Polaków w późniejszym okresie.

Jako oficjalny hymn „Mazurek Dąbrowskiego” został zatwierdzony w 1927 roku przez Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, ale taką rolę pełnił znacznie wcześniej. Po II wojnie światowej jako hymn narodowy został oficjalnie zatwierdzony dopiero w 1976 roku. Przyczyną tego było niezadowolenie z treści pieśni ówczesnych władz.

Muzeum Hymnu Narodowego znajduje się w Będominie w domu rodzinnym Józefa Wybickiego.
 Źródło: www.cogito.univ.gda.pl, www.onet.pl

Flaga Rzeczypospolitej Polskiej (Flaga Polski) – jest jednym z symboli państwowych Rzeczypospolitej Polskiej.

Według ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych jest nią prostokątny płat tkaniny o barwach Rzeczypospolitej Polskiej i proporcji 5:8, umieszczony na maszcie. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy, za flagę Polski uważany jest wariant z godłem Polski, umieszczonym pośrodku białego pasa.

Barwy Rzeczypospolitej Polskiej stanowią składniki flagi państwowej Rzeczypospolitej Polskiej. Ustawa stanowi, że barwami Rzeczypospolitej Polskiej są kolory biały i czerwony, ułożone w dwóch poziomych, równoległych pasach tej samej szerokości, z których górny jest koloru białego, a dolny koloru czerwonego.

Od 2004 roku 2 maja jest w Polsce oficjalnie obchodzony jako Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej.

Barwy flagi złożone z dwóch poziomych pasów: białego oraz czerwonego są odwzorowaniem kolorystyki godła państwowego, który stanowi orzeł biały na czerwonym polu. Zgodnie z zasadami heraldyki pas górny reprezentuje białego orła, a dolny czerwone pole tarczy herbowej. Kolory te według symboliki używanej w heraldyce mają następujące znaczenie:

- koloru białego używa się w heraldyce jako reprezentację srebra; oznacza on także wodę, a w zakresie wartości duchowych czystość i niepokalanie,
- kolor czerwony jest symbolem ognia i krwi, a z cnót oznacza odwagę i waleczność.

Źródło - Wikipedia

5. Wspólne ułożenie notatki o godle Polski, fladze Polski i historii powstania hymnu polskiego na podstawie zapisków w brudnopisach dzieci, informacji nauczyciela. Zapis notatki ze słuchu do zeszytu. Zwrócenie uwagi na pisownię wyrazów z „h” - historia, hymn, herb. Układanie z tymi wyrazami zdań i zapis ich na tablicy i w zeszytach.
6. Moje miejsce urodzenia, moja miejscowość, mój kraj. Rozmowa z uczniami na temat ich miejsca urodzenia i miejscowości w której mieszkają. Przypomnienie pełnej nazwy naszego kraju – RZECZPOSPOLITA POLSKA. Próby wskazywania na mapach i globusie naszego kraju i miejscowości gdzie uro-

dziły się i mieszkają dzieci. Przypomnienie, co oznaczają poszczególne kolory na mapach fizycznych.

7. Rozwiązywanie zadań tekstowych – obliczenia pieniężne. Rachunek pamięciowy – dodawanie i odejmowanie w zakresie 20.

Przykładowe zadania: (treść zadań uczniowie mogą wklejać do zeszytu lub mogą zapisywać tylko pytanie, mogą je też sami układać)

Zadanie 1:

Tomek pojechał na wycieczkę do Gniezna, pierwszej stolicy Polski. Podczas wycieczki widział bardzo wiele ciekawych rzeczy i kupił kilka pamiątek. Kupił małą sylwetkę orła w koronie na głowie za 9 zł, album ze zdjęciami z Gniezna za 8 zł. Ile zostało mu reszty z 20 zł, które miał?

Zadanie 2:

Klasa Pauliny przygotowywała z okazji Święta Niepodległości rozetki z bibuły karbowanej w barwach narodowych. Dziewczynki zrobiły 20 rozetek, a chłopcy o 10 mniej. Ile rozetek zrobiły dzieci razem?

Zadanie 3:

Na głównej ulicy miasta, z okazji święta narodowego wywieszono flagi. Po jednej stronie ulicy było ich 7, a po drugiej 9. Ile flag wywieszono?

Zadanie 3:

Ułóżcie treść zadania z pytaniem do ilustracji: 20 dzieci stoi, 12 z nich ma rozetki, pozostali nie mają ich. Sprawdzenie pracy przez nauczyciela. Rozwiązanie zadania.

8. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 2.

9. Gry i zabawy z elementami ruchu przy muzyce.

Ćwiczenia rozgrzewające.

Zabawa z apaszkami i szarfami – akompaniament „Jesień” Antonio Vivaldiego – źródło: You Tube. Przed rozpoczęciem zabawy warto pokazać dzieciom prezentację o jesieni.

Nauczyciel rozdaje dzieciom apaszki i szarfy. Dzieci, które dostały po dwie apaszki, zamieniają się w tańczące przy muzyce motyle. Dzieci z szarfami, zamieniają się w liście spadające z drzew.

Nauczyciel zachęca uczniów, aby stojąc, oddawały ruchem ciała charakter muzyki Vivaldiego. Prosi też, aby w tańcu motyle omijały liście, natomiast podczas przerwy w muzyce, motyle tańczą razem w parze z wybranym listkiem.

Zabawę powtarzamy – dzieci w parach wymieniają się rekwizytami i zamieniają rolami.

„Szara cisza za oknami”

Akompaniament - piosenka do marszu, biegu, podskoków np. „Szedł Listopad” http://www.edumuz.pl/articles.php?article_id=10572

Podczas akompaniamentu dzieci poruszają się po sali. Zatrzymanie muzyki, to sygnał do odegrania deszczu, (np. szeleszczenie gazet). Po zakończeniu zabawy należy z dziećmi powtórzyć odgłosy deszczu, wiatru, wichury głośno i cicho.

Zabawa muzyczna „Dwie głowy”

Stoją w środku głowy dwie, głowy dwie, głowy dwie.

Czy też dziś spotkają się, tego nie wie nikt.

Dzieci ustawione w kole. Tańczą i śpiewają (muzyka dowolna) idąc dokoła przy muzyce. W środku para dzieci, między głowami trzymają listek papierowy. Gdy podczas tańca uda im się utrzymać listek, otrzymują brawa od innych. Do środka wchodzi następna para.

10. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień trzeci: Co kraj, to obyczaj

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z dziećmi. Przygotowanie do zajęć. Wykonanie rozetek z białej i czerwonej bibuły karbowanej. Na kółku z kartonu uczniowie naklejają udrapowany czerwony pasek bibuły, w środku białe kółko.

2. Wyjaśnienie uczniom: Co to jest święto narodowe?

Święto państwowe, święto narodowe jest to dzień, albo pewien okres czasu związany z ważnym wydarzeniem w historii jakiegoś państwa.

Rozmowa na temat świąt narodowych, obchodzonych w innych państwach Unii Europejskiej. Prezentacja multimedialna – źródło: internet [PPT]5.Święta narodowe w wybranych krajach Unii Europejskiej

3. Wyjaśnienie uczniom na czym polega specyfika obchodzenia świąt narodowych (wywieszanie flag, składanie wiązanek kwiatów w miejscach pamięci narodowej, przemówienia polityków, itp.).
4. Wyjaśnienie w jaki sposób obchodzone są święta narodowe w innych państwach?

FRANCJA - 14 lipca z okazji Dnia Bastylli (Rewolucja Francuska) odbywają się parady wojskowe, pokazy lotnicze, pikniki, a wieczorem pokazy sztucznych ogni;

WIELKA BRYTANIA - 8 czerwca obchodzi się oficjalnie urodziny królowej ELŻBIETY II, która w tym dniu przejeżdża kareta ulicami Londynu. Na jej cześć wiwatują tłumy, większość z obecnych stara się obdarować jej wysokość kwiatami. Jeśli królowa nie czuje się zbyt dobrze, nie wyjeżdża kareta na ulice stolicy, tylko pozdrawia tłum z balkonu swej siedziby. Następnie poddani jej Królewskiej Mości udają się do pubów, by dalej świętować ten uroczysty dzień.

DANIA - 5 czerwca Święto Konstytucji, partie polityczne organizują spotkania z wyborcami, np. w parkach, co często przekształca się w festyny z udziałem całych rodzin.

IRLANDIA – 17 marca Dzień Świętego Patryka – patrona Irlandii. https://www.youtube.com/watch?v=JsT07_rsEnc

SZWECJA – 6 czerwca Dzień Flagi.

5. Wyjaśnienie dzieciom, że w większości państw, nie tylko w Europie ale na całym świecie, świętem narodowym jest **ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI**. Tak dzieje się również w Polsce.

*Polska utraciła niepodległość w 1772 r. w wyniku pierwszego rozbioru czyli zagarnięcia naszych ziem przez trzy wielkie państwa – mocarstwa Prusy, Rosję i Austro – Węgry. Nasz kraj na długie 123 lata zniknął z mapy Europy. Dopiero wybuch I wojny światowej w 1914 r. i kłótnia mocarstw zaborczych dała Polakom szansę na odzyskanie niepodległości. **11 listopada 1918 r.** wielki dowódca, marszałek Józef Piłsudski objął władzę w odradzającym się państwie polskim, ale więcej o tym wydarzeniu będziemy mówić już niedługo.*

6. Ćwiczenia kaligraficzne. Pisownia wyrazów z ortogramem „ch” wymiennym na „sz”.

Uczniowie otrzymują tekst, który wklejają do zeszytów. Nauczyciel przypomina dzieciom (pokaz) wzory znanych im liter i ich najtrudniejsze połączenia. Rozmowa na temat błędów w prawidłowym odtwarzaniu liter przez uczniów.

Zadaniem dzieci jest ćwiczenie pisania najpierw całych liter według zasady ciągłości pisania – dziecko wybiera sobie z tekstu dwa dowolne wyrazy, rozpisuje je na poszczególne litery i ćwiczy pisanie.

Mała mucha latała wokół lampy głośno bzycząc. Dziadek nadstawił ucho „Czy to jakiś duch? - pomyślał – przecież mamy już listopad. O tej porze trochę jest spokoju, bo muchy dawno poszły spać pod dach.” Mała mucha tylko pokiwała skrzydełkami i siadła na okruchu chleba, który został na stole po kolacji, gdyż była bardzo głodna. Mucha faktycznie już spała snem zimowym, ale kilka dni listopada było tak ciepłych, że blacha na dachu, pod którym siedziała mucha nagrzała się mocno i właśnie to ciepło ją obudziło.

Wyrazy z „ch” wymiennym na „sz” do ćwiczeń ortograficznych.

mucha - muszka
ucho - uszko
ruchomy - ruszać
puch - puszek
okruchy - kruszyć
dach - daszek
duchy - duszek
blacha - blaszka
trochę - troszkę
piechota - pieszo
słuchać - słyszeć
cicho - ciszej
mech - meszek
sucho - susza
strach - straszyc
groch - groszek

7. Praca domowa: należy starannie przepisać tekst o musze w zeszycie, ze zwróceniem szczególnej uwagi na prawidłowy kształt liter i poprawne połączenia między nimi.
8. O tyle więcej, o tyle mniej – rozwiązywanie zadań tekstowych na porównywanie różnicowe.

Przypomnienie dzieciom istoty porównywania różnicowego: o tyle więcej – dodajemy liczbę, o tyle mniej – odejmujemy.

Układanie treści zadań do podanych przykładów na dodawanie i odejmowanie w zakresie 20.

Przykłady:

Zadanie 1:

Dzieci otrzymują działanie: $6 + 7 =$, mają ułożyć do tego działania treść zadania z zastosowaniem porównywania różnicowego.

Zadanie 2:

Magda narysowała 6 zielonych much, a Krysia narysowała o 7 więcej zielonych much niż Magda. Ile much narysowała Krysia?

9. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień czwarty: Nasi sąsiedzi

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy z dziećmi, przygotowanie do zajęć. Podział dzieci na zespoły. Każdy zespół otrzymuje do pokolorowania fragment mapy Europy wraz z instrukcją, jakich kolorów należy

użyć. Po wykonaniu pracy dzieci mają za zadanie połączyć fragmenty mapy na tablicy i odszukać podobną mapę wśród tych, które znajdują się w klasie (mapa polityczna Polski wraz z państwami przygranicznymi). Odpowiednie opisanie mapy markerami.

2. Dzieci otrzymują małe mapki konturowe, kolorują je według wzoru z tablicy, podpisują nazwy państw. Wklejają do zeszytu.
3. Głośne czytanie (przez chętne dzieci) wiersza pt. „Sąsiedzi...” Beaty Sokołowskiej - Kosik

*Nie tylko sąsiad ten, co za ścianą,
w bloku wysokim koło nas mieszka.
Sąsiad to także ten, co ma domek,
za płotem, gdzie prowadzi mała ścieżka.*

*Sąsiad to także kolega z ławki,
czy z tej mojej, czy obok mnie,
sąsiad to także ten na siedzeniu,
gdy autobusem jedzie się.*

*Wielu sąsiadów można mieć,
ale nie wiecie chyba, że
Sąsiadem nazwać można kogoś,
kto bardzo daleko przecież jest.*

*Właśnie, kochani wymienię kilka
nazw państw, tych znanych, a może nie.
Pomyślcie trochę i mi powiedzcie,
dlaczego Sąsiadami nazywamy je.*

*Niemcy, Słowacja i Ukraina,
Z Republik Czechy są tutaj też,
A, i Białoruś, i mała Litwa,
nawet kawałek i Rosji jest.*

*Pomyśl, podumaj, na mapę spójrz,
i już na pewno będziesz wiedział,
dlaczego o nich, choć są daleko,
To sąsiad! - ktoś mi powiedział?*

4. Analiza treści wiersza, próba znalezienia odpowiedzi na pytanie, zawarte w wierszu: Dlaczego o wymienionych w wierszu państwach mówimy, że są naszymi sąsiadami?

Zapis notatki na tablicy (w notatce powinny być zamieszczone nazwy państw – sąsiadów Polski), staranne przepisanie notatki do zeszytu.

5. Mierzenie długości i szerokości.

Powtórzenie wiadomości o miarach długości: centymetr – cm.

Ćwiczenia praktyczne:

Mierzenie długości i szerokości przedmiotów znajdujących się na ławce ucznia. Nauczyciel może przygotować również np. różnokolorowe figury geometryczne o określonej długości boków – 1 zestaw na każdą ławkę.

Układanie wielu pytań do treści zadań tekstowych.

Przykładowe zadania:

Zadanie 1:

Dzieci z klasy II, na zajęciach matematyki wykonywały dla pierwszaków zestawy figur geometrycznych. Najpierw rysowały prostokąty. Dłuższy bok w prostokącie miała 8 cm, a krótszy 4 cm.

(Ile centymetrów długości miały razem dwa boki: krótszy i dłuższy?)

(Ile centymetrów długości miały wszystkie boki?)

(O ile centymetrów jest dłuższy bok 8 centymetrowy, od boku 4 centymetrowego?)

6. Zajęcia ruchowe z użyciem sprzętu gimnastycznego.

- Ćwiczenia rozgrzewające poszczególne partie ciała.
- Ćwiczenia gimnastyczne z woreczkami
- Ćwiczenie prawidłowej postawy ciała: dzieci maszerują po obwodzie koła, unosząc kolana do góry. Nauczyciel kładzie na głowach dzieci woreczki w kilku kolorach, dzieci maszerują, starając się, aby woreczki nie spadły z głowy.
- Zabawa orientacyjno - porządkowa „Znajdź taki sam woreczek”. dzieci przy muzyce biegną po sali. Gdy muzyka cichnie dzieci łączą się w pary zwracając uwagę aby partner posiadał woreczek takiego samego koloru.
- Ćwiczenia skoczne. Dzieci kładą woreczki na głowie i podskakują najpierw obunóż, potem na jednej nodze, prawej, potem lewej tak, aby woreczek nie spadł z głowy. Dzieci również tak podskakują z woreczkiem, aby on oderwał się od głowy i można było go złapać w ręce.
- Ćwiczenie równoważne . Dzieci trzymają się za ręce w parach, a następnie unoszą jedną nogę do góry, odliczając do czterech, potem drugą nogę, również odliczając do czterech. Następnie starają się jak najdłużej utrzymać równowagę, z jedną nogą podniesioną do góry. Zwracamy uwagę, aby dzieci podnosiły w parach tę sama nogę.
- Ćwiczenie wzmacniające mięśnie brzucha. dzieci leżą na plecach, nogi mają ugięte w kolanach, między stopami trzymają woreczek. Unoszą wyprostowane nogi do góry tak, aby woreczek nie wypadł i powoli opuszczają je na podłogę. Powtórzenie ćwiczeń.
- Ćwiczenia relaksacyjne – przy muzyce.

7. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 2.

8. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień piąty: Jestem Polakiem

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci w klasie. Rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć. Wspólne oglądanie na tablicy interaktywnej prezentacji – Niezwykłe lekcje rytmiki - Jestem Polakiem – YouTube <https://www.youtube.com/watch?v=plug6OlrRM>
2. Rozmowa z uczniami na temat przynależności narodowej, uczuć patriotycznych.
3. Dzieci otrzymują tekst opowiadania na kartach. Ciche czytanie ze zrozumieniem tekstu:

„**Jestem Polakiem**” (autor: Beata Sokołowska-Kosik)

Tomek obudził się bardzo wcześnie rano. Wszyscy w domu jeszcze spali. Wstał cicho i podszedł do okna.

Chyba było jeszcze wcześniej, bo na ulicy nie widać było jeszcze prawie nikogo. Tylko mleczarz podjeżdżał swoim autem pod kolejne domy i wystawiał pod drzwi butelki mleka. Dziwne to było dla Tomka, bo w Polsce, skąd przyleciał do cioci Ani, siostry swojego taty, do USA, mleko kupowało się w sklepie. No, ale co kraj, to obyczaj.

Wiele rzeczy go dziwiło. Wiele się podobało, inne nie. Nie rozumiał na przykład, dlaczego nie wolno było wychodzić wieczorami na spacer. W domu, z rodzicami, nawet zimą często wędrowali do parku. Tu w Ameryce było to niebezpieczne. Tak powiedziała ciocia Ania. Był już w Los Angeles cały tydzień, ale tylko z okien pokoju, który odstąpiła mu ciocia widział wspaniały park po drugiej stronie ulicy. W Polsce listopad, tu ciepłutko. Tak miło byłoby pobiegać po parku.

Ubrał się po cichu, zabrał ze sobą saszetkę, którą zawsze nosił ze sobą i wymknął się niezauważony z domu. Ulicą tylko czasami przejeżdżały samochody, Tomek popędził do przejścia. Począł na zielone światło i pospiesznie przeszedł na drugą stronę ulicy. Teraz pędem puścił się w stronę parku. Wbiegł między drzewa. Było tutaj tak pięknie. Chłopak zrobił na soczystej trawie trzy przewroty i położył się na plecach. Zamknął oczy. Słoneczko delikatnie łaskotało mu buzię. Nagle, na jego twarz padł cień. Tomek szybko otworzył oczy. Nad nim, z rękami w kieszeniach stało czterech wyrostków.

- Give me your bag! (Oddaj mi swoją saszetkę [torebkę]) - powiedział największy z nastolatków. Tomek rozumiał, co mówił chłopiec, w szkole bardzo pilnie uczył się angielskiego.

- No! (Nie!) - stanowczo odpowiedział Tomek

Wtedy inny z chłopaków złapał za saszetkę, którą Tomek miał przełożoną na pasku przez pierś.

- You can leave my bag alone. (Zostaw moją saszetkę [torebkę] w spokoju.) - wychrypiął Tomek i wyszarpnął ją z ręki napastnika.

Szarpięcie jednak było tak silne, że zapięcie puściło i z saszetki wysypały się skarby Tomka. Tomek jak za hipnotyzowany patrzył, jak wszystko wypada na trawę. Opryszki rzuciły się do rabunku. Jeden z nich dorwał małą statuetkę Orła w koronie, którą Tomek kupił kiedyś na wycieczce w Gnieźnie. Bardzo ją lubił, dlatego zabrał ją ze sobą nawet za ocean. Chuligan, popatrzył na srebrnego ptaka i już miał go odrzucić za siebie, kiedy powstrzymał go krzyk młodego Polaka.

- NIE!!!!!!! - krzyk Tomka niósł się pomiędzy drzewami.

Mimo, że Tomek krzyczał po polsku, największy z chłopaków, chyba zrozumiał, nachylił się nad nim.

- Why not? (Dlaczego nie?) - zapytał.

- Because I'm Polish and it's my emblem! (Ponieważ jestem Polakiem i to jest moje godło!) - odpowiedział mocnym głosem Tomek.

Napastnicy spojrzeli po sobie, szybko pozbiali rzeczy Tomka, włożyli je do saszetki i oddali chłopcu.

- Sorry, sorry, sorry - kolejno przeproszali, znikając szybko pomiędzy drzewami.

Tomek podniósł się z trawy. Był tak oszołomiony, że nie potrafił otrząsnąć się z szoku. Szybko jednak skierował się w stronę domu cioci Ani. Nie mógł uwierzyć, że to nasz Orzeł „przyszedł” mu z pomocą.

4. Nauczyciel w celu sprawdzenia stopnia zrozumienia tekstu, przedstawia uczniom pytania na które oni odpowiadają zapisując odpowiedzi do zeszytu. Dzieci mogą pracować z tekstem.

1) Do kogo w odwiedziny wybrał się Tomek?

2) W jakim miesiącu Tomek wyjechał z Polski?

3) Jakie państwo odwiedził chłopiec?

4) Co czuł chłopiec obserwując codzienne życie amerykańców?

- 5) Co przytrafiło się Tomkowi?
- 6) Gdzie doszło do napaści?
- 7) Co powiedział Tomek, gdy napastnicy chcieli wyrzucić statuetkę orła?
- 8) Jak myślisz, co pomyśleli chłopcy słysząc tłumaczenie Tomka?
5. Wyjaśnienie nauczyciela – w herbie USA – Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej również jest wizerunek orła – być może właśnie to ruszyło sumienia napastników.
6. Ćwiczenia ortograficzne. Dyktanda on-line: <http://www.dyktanda.net/dyktando-05.php> – O Polsce.
7. Recytacja fragmentu wiersza „Sąsiedzi” - 5 zwrotka. Sprawdzenie stopnia opanowania umiejętności czytania wiersza „Sąsiedzi”.
8. Układanie treści zadań tekstowych do ilustracji.
Nauczyciel przedstawia na planszach ilustracje, na podstawie których uczniowie układają treść zadań tekstowych. Zapis zadań i rozwiązań do zeszytów.
Przykłady ilustracji:
 - 1) Dwa orły (podobne do orłów z amerykańskiego godła), każdy w szponach lewej łapy trzyma strzałę. Jeden 9 i drugi 9.
 - 2) 17 flag na masztach – 8 z nich opuszczonych do połowy masztu.
9. Samoocena pracy przez uczniów.

Zajęcia komputerowe

Wyszukiwanie w Internecie informacji na określony temat (np. okoliczności powstania hymnu państwowego). Sporządzanie notatki (WORD).

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy zręcznościowe – doskonalenie umiejętności rzutów i chwytów. Żonglerka.
2. Gry i zabawy z elementami ruchu przy muzyce.
3. Ćwiczenia ruchowe z użyciem sprzętu gimnastycznego.

XI. BLOK TEMATYCZNY: POLSKA, NASZA OJCZYZNA...

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z wybranymi faktami z historii powstania państwa polskiego;
- zapoznanie z pojęciami Ojczyzna i patriotyzm;
- poznanie postaci Marszałka Józefa Piłsudskiego;
- doskonalenie umiejętności czytania;
- doskonalenie umiejętności liczenia;
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie pamięci i uwagi;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie sprawności fizycznej;
- budowanie u dzieci pozytywnego obrazu samego siebie oraz szkoły jako przyjaznego środowiska.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe, dokonuje obliczeń przy pomocy osi liczbowej;
- umie dokonywać obliczeń kalendarzowych;
- umie dokonywać obliczeń pieniężnych;
- zna symbole narodowe;
- rozumie konieczność poznania historii naszego kraju;
- umie zaśpiewać hymn Polski, wie jaką przyjąć postawę podczas śpiewania;
- z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie i historii;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych;
- umie celnie rzucać na odległość;
- czyta teksty, opowiadania, listy;
- recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane;
- pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość;
- posługuje się komputerem jako narzędziem pracy;
- prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, materiały internetowe, odtwarzacz muzyki, portret Mieszka,

Narzędzia i materiały:

kalka techniczna, cienki czarny flamaster, kolorowe flamastry, białe kartki xero,

Dzień pierwszy: Poznajemy historię Polski

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci, rozmowy indywidualne z uczniami, przygotowanie pomocy i materiałów do zajęć.
2. Oglądanie na tablicy interaktywnej prezentacji: Animowana Historia Polski
3. <https://www.youtube.com/watch?v=JrcRWaziZLU>

4. Redagowanie i zapisywanie planu zdarzeń, na podstawie obejrzanej prezentacji i komentarza nauczyciela. Słuchanie czytanego przez nauczyciela opowiadania. Wywieszenie na tablicy portretu Mieszka.

Historia naszego kraju rozpoczyna się w zamierzchłych czasach epoki zwanej wczesnym średniowieczem. Były to czasy nieprzebranych borów, puszczy i bagien, które odgradzały słowiańskie plemiona, czyli naszych przodków od świata zewnętrznego. Działo się to wszystko w X wieku, czyli w latach od roku 900 do 1000. Plemię Polan, dotychczas ukryte wśród kniei zapragnęło poznać inny świat, oprócz tego, który znało. Polanie byli poganami, tzn. mieli wiele bóstw, nie wierzyli w jednego Boga, tak jak dzisiaj większość z nas.

Wodzem Polan był Mieszko. Wielu sąsiadów pragnęło zagarnąć nasze piękne ziemie, ale Mieszko wiedział, że nie jest możliwe obronienie ich w pojedynkę. Postanowił połączyć wszystkie sąsiednie plemiona w jedno państwo, połączyć ludzi jedną religią i w ten sposób ochronić majątek przed najeźdźcami. Aby przyjąć jedną religię potrzebny był chrzest. W roku 966 Mieszko z rąk Czechów przyjął chrzest, i żonę Dobrawę, córkę króla Czech – takie wtedy panowały zwyczaje.

Mieszko obalił liczne bóstwa, do kraju Polan zaczęli przybywać zakonnicy, którzy umieli czytać i pisać. Wdrażali oni powoli wśród słowiańskich plemion chrześcijaństwo.

Od południa państwo Polan graniczyło z przez góry z Czechami, jednak na północy, w okolicach morza mieszkali Pomorzanie, którzy bardzo często napadali na Polańskie grody i wioski. Mieszko postanowił podbić ziemie Pomorzanie, co mu się udało. Dawna Polska sięgała już od gór, aż do morza zwanego dziś Bałtykiem. Niemcy nie byli z tego zadowoleni i z tego powodu doszło do sławnej bitwy pod Cedynią. Niemiecki wódz Hodon najechał Polan i ich ziemie. Mimo tego Polanie wygrali tę bitwę, dzięki fortelowi wymyślonemu przez Mieszka.

5. Ułożenie krótkiego opowiadania o początkach państwa polskiego, na podstawie obejrzanej prezentacji, wysłuchanego opowiadania i kolejnych wydarzeń zapisanych na tablicy. Zapisanie opowiadania do zeszytu ze słuchu. Sprawdzenie poprawności zapisu dokonanego przez dzieci.

6. Układanie zadań z treścią – obliczenia pieniężne – na konkretach: zabawy matematyczne.

- Ćwiczenia w rachunku pamięciowym – zabawa „Jestem liczbą.... , ty jesteś owiększa, lub omniejsza, powiedz, jaką jesteś liczbą?”

- Układanie zadań związanych z liczeniem pieniędzy do formuł matematycznych:

$$7 \text{ zł} + 6 \text{ zł} + 5 \text{ zł} =$$

$$20 \text{ zł} - 5 \text{ zł} - 8 \text{ zł} =$$

$$8 \text{ zł} + 2 \text{ zł} + 10 \text{ zł} =$$

$$18 \text{ zł} - 8 \text{ zł} - 8 \text{ zł} =$$

Zabawa w sklep – wykorzystanie plastikowych owoców i warzyw, znajdujących się w jednym z Dziecięcych Ośrodków Zainteresowań, wykonanie „swoich” pieniędzy – nominały takie jak w złotychkach, natomiast nazwa pieniędzy może być inna, wymyślona przez dzieci. Nauczyciel – sprzedawca.

7. Doskonalenie umiejętności wykonywania skoków.

- Ćwiczenia rozgrzewające poszczególne partie ciała uczniów.

- Ćwiczenia z elementami skoku i podskoku:

- tor przeszkód – skoki kangura, skoki zajęcze,

- zabawa – żabki do przerębli,
 - dowolne przeskoki przez skakankę i piłki lekarskie,
 - skoki obunóż w slalomie między pachotkami.
8. Praca domowa. Napiszę w zeszycie nie mniej niż 7 zdań o życiu Józefa Piłsudskiego. Źródła – internet, encyklopedia (biblioteka szkolna).
9. Samoocena pracy przez uczniów.

Dzień drugi: Święto Niepodległości

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci w klasie. Rozmowy indywidualne z dziećmi. Przygotowanie do zajęć. Obejrzenie fragmentów starych kronik filmowych o Marszałku Piłsudskim. You Tube - Marszałek Józef Piłsudski - zbiór kronik filmowych <https://www.youtube.com/watch?v=eQJcKjKKQBM> pokaz na teledysku pieśni wybranej do nauki.
2. Pogadanka – przedstawienie postaci Józefa Piłsudskiego.
Wielozdaniowe wypowiedzi dzieci na podstawie własnych zapisków na temat życia Józefa Piłsudskiego.
3. Wykonanie portretu Marszałka – czarny flamaster na kalce technicznej. Dzieci otrzymują kalki techniczne o formacie A4, reprodukcje portretów J. Piłsudskiego – format A4. Podkładają portret pod kalkę i czarnym cienkim flamastrem wykropkowują kontury twarzy marszałka, ust, nosa, oczu, włosów. Zagęszczenie kropek występuje tam gdzie na reprodukcji jest cień. Wystawka prac.
4. Nauka pieśni legionowej: „Piechota” (lub innej wybranej pieśni legionowej). Historycy uznają za autora tekstu i muzyki Leona Łuski. Po raz pierwszy „Piechota” została wydana w wojskowym śpiewniku ks. Bronisława Nowyka z 1929 r.

*Nie noszą lampasów lecz szary ich strój,
Nie noszą ni srebra, ni złota,
Lecz w pierwszym szeregu podąża na bój
Piechota, ta szara piechota. x 2*

*Maszerują strzelcy, maszerują,
Karabiny błyszczą, szary strój,
A przed nimi drzewa salutują,
Bo za naszą Polskę idą w bój!*

*Idą, a w słońcu kotysze się stal,
Dziewczęta zerkają zza płota,
A oczy ich dumne utkwione są w dal,
Piechota, ta szara piechota! x 2*

*Maszerują strzelcy, maszerują,
Karabiny błyszczą, szary strój,
A przed nimi drzewa salutują,
Bo za naszą Polskę idą w bój!*

*Nie grają im surmy, nie huczy im róg,
A śmierć im pod stopy się miota,
Lecz w pierwszym szeregu podąża na bój*

Piechota, ta szara piechota. x 2

- Maszerują strzelcy, maszerują,
Karabiny błyszczą, szary strój,
A przed nimi drzewa salutują,
Bo za naszą Polskę idą w bój!

5. Ćwiczenie sprawności rachunkowej w zakresie 20. Obliczenia kalendarzowe.

- Ćwiczenie liczenia pamięciowego.

Można wykorzystać gotowe karty pracy do ćwiczenia sprawności rachunkowej – np. z zasobów portalu Scholaris - <http://www.scholaris.pl/zasob/47947>

- Obliczenia kalendarzowe:

- Ile dni ma miesiąc? – powtórzenie nazw miesięcy.
- Jeśli 11 listopada wypadnął w środę, to za cztery dni jaki będzie dzień miesiąca i dzień tygodnia.
- Ile dni ma rok? itp.

6. Gry i zabawy intelektualne – rozwiązywanie rebusów i krzyżówek.

7. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 2.

8. Samoocena pracy przez uczniów.

Dzień trzeci: Co to jest Ojczyzna? Czy jestem patriotą?

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy z uczniami. Przypomnienie wiadomości o symbolach narodowych. Wspólne obejrzenie prezentacji Polskie Symbole Narodowe – <https://www.youtube.com/watch?v=DCwEJ9tHt5c>

2. Przypomnienie uczniom znaczenia pojęć Ojczyzna i patriota (źródło – Wikipedia).

Ojczyzna – termin o dwojakim znaczeniu, odnoszącym się do przestrzeni istotnej dla pojedynczego człowieka (jednostki) bądź zbiorowości (narodu), wyznaczone zwłaszcza miejscem urodzenia tych osób, ich zamieszkiwaniem przez istotną część życia, czy miejscem pochodzenia ich przodków bądź rodziny.

Jednostkę i naród łączy z ojczyzną często pozytywna więź emocjonalna, wówczas w piśmie wyraz ten pisany jest wielką literą: **Ojczyzna**, co podkreśla czyjś szacunek wobec jego ojczyzny. Pojęciem korelującym z ojczyzną prywatną jest termin **mała ojczyzna**.

Patriotyzm (łac. patria,-ae = ojczyzna, gr. atriotes) – postawa szacunku, umiłowania i oddania własnej ojczyźnie oraz chęć ponoszenia za nią ofiar; pełna gotowość do jej obrony, w każdej chwili. Charakteryzuje się też przedkładaniem celów ważnych dla ojczyzny nad osobiste, a także gotowością do pracy dla jej dobra i w razie potrzeby poświęcenia dla niej własnego zdrowia lub życia. Patriotyzm to również umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji, kultury czy języka. Patriotyzm oparty jest na poczuciu więzi społecznej, wspólnoty kulturowej oraz solidarności z własnym narodem społecznością.

3. Wspólne redagowanie i zapis zdań do zeszytu nt. pojęć: Ojczyzna i patriotyzm

4. Uczniowie przepisują tekst wiersza W. Domaradzkiego „**Ojczyzna**” z tablicy do zeszytu, zachowując zasady kaligrafii. Ciche czytanie wiersza przez uczniów. Omówienie jego treści. Porównanie z informacjami zawartymi w encyklopedii internetowej.

„Ojczyzna”

Wszystko dokoła:
dom i przedszkole,
fabryczne dymy,
żelazna kolej ...
Kwiaty przy oknie,
klon koło bramy,
słoneczny uśmiech
kochanej mamy ...
I las, co cieniem
dzieci zaprasza -
wszystko to Polska,
Ojczyzna nasza!

5. Porównywanie liczb w zakresie 20 przy użycie znaków: $>$, $<$, $=$. Działania na osi liczbowej.

Ćwiczenie rachunku pamięciowego.

- Zapis na tablicy par liczb – porównanie ich za pomocą znaków: większości, mniejszości i równości. Zapis przykładów do zeszytu.
- Zapis na tablicy par działań z zakresu dodawania i odejmowania do 20 – porównywanie ich za pomocą znaków większości, mniejszości i równości.
- Układanie zadań z treścią do wybranych, z podanych działań. Zapis zadań w zeszycie, rozwiązanie ich na tablicy i w zeszycie.

Przykład zadania:

$4 + 8$ $3 + 10$

Dziewczynki z klasy drugiej, podczas lekcji techniki wykonały 4 czerwone i 8 zielonych pomponów z bibuły karbowanej. Chłopcy zrobili 3 pompony pomarańczowe i 10 niebieskich. Która grupa wykonała więcej pomponów?

6. Gry i zabawy zręcznościowe.

„**Stonoga**” (wg M. Bogdanowicz) – dzieci ustawiają się w rzędzie, trzymają się za ramiona i mówią:
Idzie, idzie stonoga, stonoga, stonoga (maszerują w rzędzie)

aż się trzęsie podłoga, podłoga (tupią, idąc)

bęc! (zatrzymują się)

Pierwsza noga, druga noga, trzecia noga, czwarta noga (odchylają nogi w bok)

iiii (ostatnie dziecko przebiega na początek i ono jest głową – prowadzi dzieci ustawione w rzędzie).

Powtarzamy zabawę tak długo, aż wszystkie dzieci przebiegną na początek rzędu.

„**Ojciec Wirgiliusz**” (melodia tradycyjna) – dzieci chodzą w koło, jedno wybrane dziecko pokazuje ćwiczenie, np. podskoki, przysiady, pajacyki itd., które wszyscy naśladują.

Ojciec Wirgiliusz uczył dzieci swoje,

a miał ich wszystkich sto dwadzieścia troje.

Hejże dzieci, hejże ha, hejże ha, hejże ha,

róbcie wszystko to co ja, to co ja, hej!

- Ćwiczenie zręczności – rzuty do celu, piłkami, woreczkami.
- Nauka gry w badminton. Nauka odbić lotki raketką.

- Ćwiczenia oddechowe.
7. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień czwarty: Odwiedzamy Miejsca Pamięci Narodowej. Zajęcia w plenerze.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć.
2. Rozmowa na temat Miejsc Pamięci Narodowej. Wyjaśnienie uczniom pojęcia Miejsce Pamięci Narodowej.
Miejsce Pamięci Narodowej to grób lub cmentarz wojenny; nieruchomość lub obiekt budowlany albo jego pozostałości, upamiętniające postaci lub wydarzenia znaczące dla Narodu i Państwa Polskiego, a w szczególności pomniki, krzyże przydrożne, kapliczki, kopce, inne obiekty lub przedmioty związane z wydarzeniami lub postaciami znaczącymi dla dziedzictwa Narodu i Państwa Polskiego, a w szczególności tablice pamiątkowe.
Aby nie kojarzyć historii Polski tylko i wyłącznie z tragediami, miejsce pamięci narodowej to także obiekt wychwalający coś, co udało się naszym przodkom osiągnąć, np: zwycięską bitwę pod Grunwaldem, uchwalenie Konstytucji 3 Maja itp. (opracowano na podstawie tekstów Andrzeja Mleczko)
3. Oglądanie obrazów na tablicy interaktywnej – Google grafika dla Miejsca Pamięci Narodowej, a także <http://www.miejscapamiecinarodowej.pl/index.php/lubelskie>.
4. Rozmowa na temat miejsc pamięci znajdujących się w najbliższym otoczeniu szkoły.
5. Wyjście do Miejsca Pamięci Narodowej – złożenie kwiatów, zapalenie zniczy
6. Śpiewanie hymnu. Zwrócenie uwagi na postawę dzieci podczas śpiewania hymnu.
7. Sporządzenie notatki z przebiegu zajęć, zapisanie poszczególnych zdań notatki przez wytypowane dzieci na tablicy – przepisanie notatki do zeszytu.
8. Rozwiązywanie zadań tekstowych – działania na grafach i drzewkach w zakresie 20.
9. Gry i zabawy ogólnorozwojowe – zestaw ćwiczeń i zabaw ruchowych na podstawie metody „Ruchu Rozwijającego” Weroniki Sherborne (w opracowaniu Anny Kocój)

Schemat ciała.

Wyczuwanie twarzy – „Zabawne miny”

Wyczuwanie kończyn – „Clown” – chodzenie i bieganie na tzw. sztywnych nogach, miękkich nogach oraz w inny sposób zaproponowany przez uczestników.

- Ćwiczenia oparte na „relacji z”.
„Wejście na cyrkową arenę” – kilku uczestników klęczy jeden przy drugim, tworzy tunel, pod którym pozostali czołgają się.
„Akrobaci” - partner aktywny wykonuje klęk podparty, zaś partner bierny kładzie się na jego plecach poddając się rytmicznemu kołysaniu. Zmiana ról
- Ćwiczenia relaksacyjne- masaż w parach.

Jedno dziecko z pary leży na brzuchu, na materacu. Drugie wykonuje koledze masaż według instrukcji nauczyciela (wykorzystanie tekstu „**Na arenie**”). Potem zmiana ról.

W pewnym cyrku z samego rana, trwały przygotowania do występów. Wszedł pan na arenę i powiedział, „trzeba się wziąć za porządki”. Najpierw pograbię arenę (↓, ←, →), teraz ją przekopię (szczypanki). Wydaje mi się, że trzeba ją także zrosić wodą (delikatne stukanie palcami po całych plecach). Teraz możemy zaczy-

nać przedstawienie: pierwsze na arenę cyrkową weszły słońce (mocniejsze, wolne oklepywanie), potem wbiegły konie (szybsze, delikatniejsze oklepywanie), tuż za nimi kangury (rytmiczne, oburęczne szczypanki), potem powoli wpełzły węże (powolne wicie brzegiem dłoni po plecach), kolejno papugi, które tylko trzepotały w górze skrzydłami (głaskanie), a na koniec wystąpił Clown, który fikał koziołki (ugniatanie pięścią). Po występach przyszedł dozorca, który zamiótł całą arenę (delikatne głaskanie) i zrosił ją wodą (delikatne stukanie opuszkami palców).

- Ćwiczenia oparte na „relacji przeciwko”.
 - „Siłacze” – partnerzy obejmują się , a następnie próbują wyzwolić z uścisku.
„Słoń” – partner „bierny” kładzie się w poprzek ciała partnera „aktywnego”, który próbuje wyczołgać się spod kolegi.
„Armata” – jeden partner siedzi oparty o ścianę , nogi ugięte w kolanach, drugi naprzeciwko w ten sam sposób, z nogami przylegającymi do kolegi. Na sygnał pary jednocześnie prostują nogi , partner „bierny” odbija się od partnera „aktywnego” i ślizga się po podłodze.
 - Ćwiczenia oparte na „ relacji razem”
„Trampolina” – grupa trzyma brzegi koca, na którym leży jedna osoba .Delikatne kołysanie i podrzucanie, pod kocem układamy materac.
„Huśtawka” - czterech ćwiczących ustawia się w szeregu w klęku podpartym, piąta osoba kładzie się na ich plecach. Klęczący kołyszą się rytmicznie do przodu i tyłu
 - Ćwiczenie relaksacyjne –dzieci leżą swobodnie na materacach z zamkniętymi oczami, głęboko oddychając.
10. Samoocena pracy przez uczniów.

Zajęcia komputerowe

Praca z wyszukiwarką GOOGLE grafika. Wyszukiwanie obrazów na określony temat, np. średniowieczni władcy Polski.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Doskonalenie umiejętności wykonywania skoków – ćwiczenia z elementami skoku i podskoku.
2. Badminton – nauka odbić lotki rakieta.
3. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z wykorzystaniem elementów Metody Ruchu Rozwijającego W. Sherborne.

XII. BLOK TEMATYCZNY: Szara cisza dokoła...

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z rodzajami pogody późną jesienią;
- doskonalenie umiejętności czytania ;
- doskonalenie umiejętności liczenia
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie pamięci i uwagi;
- kształcenie spostrzegawczości;

- rozwijanie sprawności fizycznej;
- budowanie u dzieci pozytywnego obrazu samego siebie i szkoły, jako przyjaznego środowiska.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe, rozumie istotę porównywania różnicowego;
- wie co to jest legenda;
- rozumie konieczność poznania historii naszego kraju;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie;
- zgodnie współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- zgodnie bawi się z innymi dziećmi;
- rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych;
- umie celnie rzucać na odległość;
- czyta teksty, opowiadania, listy;
- recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane;
- pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość;
- posługuje się komputerem jako narzędziem pracy;
- prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach;
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, materiały internetowe, paski papieru z wypisanymi na nich przysłówkami o zdrowiu, termometry do mierzenia temperatury ciała i powietrza,

Narzędzia i materiały:

klej, materiały, nożyczki, baza np. kartka papieru lub kawałek starej gazety, kartki białe A3, niebieski cienki flamaster, papiery pakowe, farby plakatowe, przybory do malowania, bibuła karbowana, przebrania.

Dzień pierwszy: Plucha, słota, ziąb

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć. Wspólne słuchanie „Preludium deszczowego” Fryderyka Chopina. <https://www.youtube.com/watch?v=SoteyAXuEKY>
2. Próba opisu pogody późnojesiennej na podstawie wysłuchanego utworu.
3. Wybór słownictwa powiązanego z tematem, zapis go na tablicy w postaci rzeczowników.
4. Dobieranie przymiotników do rzeczowników. Zapis na tablicy.
5. Rodzaje jesiennej pogody i niepogody.

Wyjaśnienie uczniom, że pogoda jest zawsze. Może być dobra lub zła, ale zawsze jest pogoda. Słowo „niepogoda” utworzono na określenie złej pogody. Pogoda może być:... (dzieci określają, jaka może być pogoda, nauczyciel podaje określenia: słota, plucha, szaruga, ziąb – wyjaśniając ich znaczenie).

6. Piszemy wiersze. Rozmowa z uczniami na temat rymów. Próba odpowiedzi na pytanie: Jak się pisze wiersze?

Pisanie wierszy to przeniesienie na papier swoich uczuć i obserwacji otaczającego nas świata. Można pisać tak naprawdę o wszystkim, od miłości po starą zardzewiałą bramę na jakiejś opuszczonej starej farmie. Tak długo jak sprawia to przyjemność i daje ujście emocjom – trzeba pisać!

Trzeba czytać dużo poezji. Niemal pewne jest, że każdy kto pisze wiersze zaczynał od przeczytania wierszy innego autora. Wiersze zazwyczaj są krótkie, nie ma potrzeby rozpisywania się. To zadanie dla prozy.

Znajdź w sobie iskrę. Wiersz może się narodzić ze strzępków zdań, zlepku myśli i odczuć, czasem chybikiem napisanych gdzieś na kolanie. To się nazywa właśnie inspiracja, ta iskra. Należy obserwować bacznie świat wokół siebie. Z niego czerpać pomysły. Zapisz wszystkie pojedyncze nawet słowa czy frazy, które wpadną Ci do głowy. Nie bój się nazywać swoich odczuć i przemyśleń.

Pomyśl o tym, co chcesz osiągnąć. Może chcesz napisać wiersz, by wyrazić uczucie? A może chcesz wyrzucić z siebie emocje po jakimś złym przeżyciu? A może po prostu polujesz na szóstkę z polskiego? Pomyśl dlaczego chcesz, aby wiersz powstał i kto ma być jego odbiorcą.

Trzeba wybrać odpowiedni rodzaj poezji. Jest wiele rodzajów wierszy. Haiku, limeryki, sonety, wianella, fraszka....itd.. Nie wolno się jednak przejmować, gdyż przeważnie forma utworu powstaje sama, podczas pisania.

Starajmy się wczuć. Podczas pisania o czymś, starajmy się sobie to wyobrazić, wczuć się w emocje czy w scenery. To naprawdę pomaga.

Słuchajmy swoich wierszy. Gdy coś napiszemy, trzeba, to sobie przeczytać na głos. Sprawdzić czy dobrze brzmi. Poezję powinno się z łatwością i z przyjemnością recytować, a nawet śpiewać! Przecież niejedną wiersz wykorzystano w piosence.

Źródło: typy.pl

7. Próby pisania wierszy.
8. Czytanie napisanych wierszy przez chętne dzieci. Nauczyciel sprawdza wszystkie prace.
9. Kolaż „W deszczu” – klej, materiały, nożyczki, baza np. kartka papieru lub kawałek starej gazety.

Tradycyjne materiały do kolażu to skrawki papieru i inne płaskie elementy, takie jak wycinki z gazet i czasopism, zdjęcia lub ich kserokopie, tapety, folia, papier do pakowania prezentów oraz obiekty takie jak wstążki, sznurki, koraliki, pióra i kawałki materiału.

- Kolaż może obejmować obrazy, tekst, kolory jednolite lub bardzo zróżnicowane, różne tekstury.
- Można wykorzystać to, co ma się w zasięgu ręki.

- Tworzymy to, czego nie mamy. Kolaż to zbiór różnych form, można malować i rysować obok elementów, które wkleiło się lub wprost po nich.
- Nie wykluczajmy żadnych materiałów, takich jak choćby papier ścierny, czy rozsmazane zdjęcia. Wszystko może się przydać

Ważne jest właściwe przygotowanie bazy. Odpowiednio docinamy podłoże według potrzebnych nam wymiarów i kształtu. Dodajemy też ozdoby, które chcemy umieścić w tle. Podłoże nie musi być białe, może być innego koloru.

- Za pomocą nożyczek trzeba powycinać teraz kawałki kolażu.
 - Wycinamy swoje materiały w niezwykle kształty, wycinamy słowa z różnych źródeł lub sklejamy je z pojedynczych liter.
 - Wycinamy obrazy całe, albo jakąś część, tylko kawałek z charakterystycznym kolorem lub kształtem, który jest nam potrzebny.
 - Wycinamy różne kształty wyrazów i obrazów.
 - **Można także powydziierać niektóre fragmenty.** Nieregularne kształty, które powstają podczas wydzierania, nadadzą zupełnie inny charakter, niż gładkie wycinanki.
 - Nie musimy pokryć całej powierzchni, jeżeli nie chcemy, i nie każdy kawałek musi być przyklejony na płasko. Możemy pozaginać lub zmiąć kawałki papieru lub tkaniny, by uzyskać odmienną fakturę.
- Wg typy.pl

10. Nauka piosenki „Szara cisza” <https://www.youtube.com/watch?v=u08xKcpJROs->

*Szara cisza na polu, szare drzewa w lesie,
szara chmura po niebie strugi deszczu niesie,
szary deszczyk kap, kapu w Hani okno stuka,
Hania główkę pochyla, w książce bajki szuka.*

*Szary płaszczyk wdział krasnal, szare piórka sowa,
szary zając pod krzaczek mokry łeppek chowa,
szary deszczyk kap, kapu w Hani okno puka,
Hania główkę pochyla, w książce bajki szuka.*

*Szary wieczór skrzydłami okrył ziemię całą,
cisza tuli w swych dłoniach Hani główkę małą,
szare krople deszczowe mącą szarą cisze,
mała Hania usypia, bajka Ją kołysze.*

*Szary wieczór skrzydłami okrył ziemię całą,
cisza tuli w swych dłoniach Hani główkę małą,
szare krople deszczowe mącą szarą cisze,
mała Hania usypia, bajka Ją kołysze.*

11. Tworzenie akompaniamentu do piosenki na instrumentach perkusyjnych, niemelodycznych.

12. Gry i zabawy ruchowe ćwiczące wytrzymałość.

- Rozgrzewka wszystkich partii ciała.
- Wyścigi kaczuszek.
- Podciąganie się na drążkach.

- Wyścigi z czołganiem.
 - Ćwiczenia relaksacyjne.
13. Samoocena pracy przez uczniów.

Dzień drugi: Aby zdrowym być

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci w klasie. Rozmowy na interesujące dzieci tematy. Przygotowanie do zajęć. Rozwieszenie przez dzieci na tablicy pasków papieru z wypisanymi przysłowiami o zdrowiu.
2. Rozmowy o zdrowiu. Czytanie przysłów o zdrowiu, np.:
 - W zdrowym ciele, zdrowy duch.*
 - Zdrowie, to największy majątek.*
 - Co za dużo, to niezdrowo.*
 - Sport, to zdrowie.*
 - Kto zdrowia nie szanuje, ten na starość żałuje.*
 - Zimna woda, zdrowia doda.*
 - Strzeż się tycia, wybierz zdrowy tryb życia.*
 - Ruch jest zdrowy i dla Ciebie i dla głowy.*
 - Kąpiel w ciepłej wodzie, co dzień sprzyja zdrowiu i urodzie.*
 - Kto się wyspał, ten jest zdrowy.*
 - Myj się zimną wodą, będziesz piękną i młodą.*
3. Wykonanie makatki o zdrowiu na kartce A3. Pokaz makatek Google – grafika.
4. Zapisywanie przysłów o zdrowiu w zeszyte. Pisanie ze słuchu z komentowaniem.
5. Rozmowa z dziećmi o różnych dolegliwościach jakich doświadczyły. Próba odpowiedzi na pytanie: Co można robić, gdy jest się chorym? Jak się bronić przed przeziębieniem? (wymienienie naturalnych sposobów ochrony: jedzenie czosnku i cebuli, ubieranie się na cebulkę, ruch i sport, hartowanie się, zdrowe odżywianie, jedzenie dużo warzyw i owoców).
6. Obliczenia kalendarzowe. Rozpoznawanie pełnych godzin.
 - Ćwiczenia w rachunku pamięciowym.
 - Rozwiązywanie zagadki, jako wprowadzenie do tematu:
 - Dwie panienki, biegą szybko,*
 - czas je goni dzień i noc,*
 - Jedna długa, druga krótka,*
 - Przebiegają tak cyfr moc. (zegar)*

Rozmowa z uczniami o funkcji zegarów. Przypomnienie prezentacji o zegarach, którą dzieci oglądały przy okazji innych zajęć.

Przypomnienie długości trwania poszczególnych jednostek związanych z mierzeniem czasu: kwadrans, godzina, doba, pół godziny.

Odczytywanie godzin z tarczy zegara.
- Obliczenia zegarowe – np. *Gosia wyjechała do babci o godzinie 10.00, a wróciła o godzinie 14.00. Ile godzin była u babci?* lub *Grzesiek miał dziś lekcje od godziny ósmej do dwunastej. Ile czasu Grzesiek spędził w szkole?*

- Obliczenia kalendarzowe. Przypomnienie nazw miesięcy i liczby dni każdego miesiąca.

Propozycje zadań:

Marta pojechała do cioci 1 lipca. Do domu wróciła 31 sierpnia. Ile miesięcy Marta była u cioci? Ile miesięcy to pół roku?

7. Gry i zabawy ogólnorozwojowe. Gry i zabawy dowolne na sali gimnastycznej. Uczniowie poddają propozycje zabaw i gier.
8. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień trzeci: Jesienne nuty...

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci w klasie. Rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć – rozwieszenie portretów Fryderyka Chopina. Włączenie muzyki Chopina (dość cicho).
2. Uczniowie słuchają czytanego przez nauczyciela opowiadania o Fryderyku Chopinie w opracowaniu Beaty Sokołowskiej-Kosik.

Była mroźna zima roku 1810. Zasy py śnieżne sięgały aż pod dach wiejskiego dworku w Żelazowej Woli, a zabudowania folwarczne zniknęły pod śnieżnymi zaspami. Tego właśnie roku, 22 lutego w Żelazowej Woli na świat przychodzi mały Frycek. Jego mama Justyna z Krzyżanowskich Chopinowa pochodzi z Kujaw z biednej szlachty. Ojciec Mikołaj Chopin jest z pochodzenia Francuzem, jednocześnie zarządcą majątku państwa Skarbków w Żelazowej Woli. I tu zaczyna się pierwszy problem. Późniejsze źródła podają, jakoby Fryderyk urodził się 1 marca, nie 22 lutego. Niektórzy zmieniają również jego rok urodzenia na 1809. Jak to jest możliwe?

Jedynym wytłumaczeniem tego stanu rzeczy może być fakt, że w tamtych czasach dzieci rodziły się w większości przypadków w domu, nie w szpitalu. Ojciec wraz z rodzicami chrzestnymi wędrowali wtedy do najbliższej parafii, do księdza, który w księgach parafialnych zapisywał narodziny dziecka, opierając się tylko na informacjach przybyłych. Czasami, na przykład, gdy śnieg w zimie zasypał drogi, albo w lecie podczas żniw było dużo pracy, ojciec dopiero po jakimś czasie udawał się do księdza. Często zapominano dokładną datę urodzenia i podawano datę przybliżoną. Nikt wtedy nie wymagał dokładności. Tak mogła wyglądać również sprawa narodzin Frycka.

Kiedy mały Fryderyk miał 8 miesięcy, wraz z rodzicami i starszą siostrą Ludwiką wyjechał do Warszawy, gdzie jego ojciec podjął pracę nauczyciela języka francuskiego w liceum. Mama Frycka była osobą bardzo muzykalną, świetnie grała na fortepianie i była pierwszą nauczycielką dla malucha. Fryderyk mając 4 lata brzdąkał z zapamiętaniem po klawiaturze. Jednak dopiero wydarzenie, które miało miejsce pewnej nocy utwierdziło domowników w tym, że z tego dziecka wyrośnie geniusz. Pani Justyna i pan Mikołaj zostali zbudzeni przez służbę. Wszyscy z niedowierzaniem zeszli się do salonu, gdzie przy fortepianie siedział mały Frycek w nocnej koszuli i z radością wygrywał na fortepianie walce i kadryle, których słuchał od matki. Mało tego? Jego interpretacja utworów była bardzo dojrzała, zupełnie inna niż ta, którą słyszał u mamy.

Wynajęto wtedy Fryckowi prywatnego nauczyciela gry pana Wojciecha Żywnego – najlepszego nauczyciela w Warszawie. Fryderyk w wieku 8 lat zagrał swój pierwszy koncert, a mając lat 11 skomponował swój pierwszy poważny utwór – Polonez As – dur.

Rodzice Fryderyka prowadzili w domu stancję dla chłopców. Bardzo często gromadka ta zbyt głośno brykała. Wtedy do akcji wkraczał młody Chopin. Snął przedziwne opowieści, do których improwizował podkład muzyczny. Chłopcy bardzo lubili te chwile i uspakajali się szybko, słuchając z zaciekawieniem.

Fryderyk był bardzo miły i lubiany, jednak miał słabe zdrowie. Dlatego bardzo często wracał na wieś, do Żelazowej Woli, ciesząc się świeżym powietrzem i zdrowym jedzeniem. Uwielbiał wtedy zachodzić do wsi, gdzie słuchał ludowych piosenek i melodii. Gdy któraś z nich wpadła mu w ucho, szybko biegł do dworu i zapisywał nuty. W ten sposób, ze zlepku ludowych nutek powstały słynne chopinowskie mazurki.

Chopin całe swoje życie był „głodny wiedzy”, pragnął się kształcić. Jednak w czasach, w których żył, Polska była w niewoli i większość polskich wielkich artystów i nauczycieli wyemigrowała do państw zachodnich: Austrii, Francji, Niemiec czy Anglii. Tak też zrobił nasz Chopin. Zyskał tam, dzięki swojemu talentowi ogromną sławę, uczył gry na fortepianie. Jednak ze względu na swoje słabe zdrowie musiał wyjechać do cieplejszej Hiszpanii, na Majorkę. Tu powstała jego słynne „Preludium deszczowe” i Polonez A – dur.

Fryderyk Chopin umiera w Paryżu 17 października 1849 roku, na chorobę płuc, przeżywszy tylko 39 lat. Jego serce zostaje - zgodnie z jego wolą - pochowane w Kościele Św. Krzyża w Warszawie, a ciało spoczywa na cmentarzu w Paryżu.

Wielki polski poeta, jego przyjaciel - Cyprian Kamil Norwid napisał wtedy: „Rodem Warszawianin, sercem Polak, a talentem świata obywatel.” Jego utwory grane są i słuchane do dziś na całym świecie. Na cześć Chopina co 5 lat w Warszawie organizowane są wielkie Międzynarodowe Konkursy Chopinowskie. W naszych sercach, sercach Polaków, Chopin powinien mieszkać zawsze.

3. Rozmowa z uczniami na temat życia i twórczości Fryderyka Chopina, sporządzenie krótkiej notatki do zeszytu.
4. Sprawdzian wiadomości i umiejętności.
5. Nauka podań i chwyków piłki. Rzuty do celu.
 - Rozgrzewka.
 - Zabawy z piłkami.
 - Rzuty do celu stałego i ruchomego piłką, woreczkiem, ringo.
 - Gra w dwa ognie.
 - Nauka podań i chwyków – ćwiczenia w parach.
 - Ćwiczenia relaksacyjne, wyciszające.
6. Samoocena pracy przez uczniów.

Dzień czwarty: „Legendy polskie” Wandy Chotomskiej.

Wirtualna wycieczka po Warszawie

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z dziećmi. Przygotowanie do zajęć. Wysłuchanie słuchowiska (audiobook) „Legenda o Warsie i Sawie” lub przeczytanie wspólne z dziećmi tekstu legendy.
2. Przypomnienie znaczenia słowa legenda: (źródło: sciagga.pl)
Legenda - utwór epicki, zawierający część prawdy historycznej (fakty, postać, miejsce) osnutej wokół zdarzeń fantastycznych.
3. Rozmowa na temat wysłuchanego tekstu. Wyodrębnienie postaci i głównych zdarzeń w legendzie.
4. Przygotowanie scenografii do inscenizacji „Legendy o Warsie i Sawie”, „O Czechu, Lechu i Rusie”. „Legendy o smoku wawelskim”. Dzieci farbami na papierach pakowych malują las, rzekę, wzgórze z grodem.
5. Nauczyciel rozdaje dzieciom podzielonym na zespoły scenariusze poszczególnych scenek. Dzieci podzielone na trzy zespoły robią próby, przygotowują się do inscenizacji.

6. Wystawienie inscenizacji. Samoocena poziomu przygotowania do występu. Po większej ilości prób, dopracowaniu scenografii i kostiumów można na inscenizację zaprosić dzieci z innych klas.
7. Wirtualna wycieczka po Warszawie <http://www.warszawa360.pl/> . Zabytki Warszawy. Oglądanie w Google – grafika.
8. Ćwiczenia kaligraficzne – napisanie notatki z wirtualnej wycieczki po Warszawie.
9. Liczby parzyste – utrwalenie wiadomości.
 - Ćwiczenia rachunku pamięciowego.
 - Zapis liczb parzystych w tabelce, kratki, w których powinny być liczby nieparzyste zamalujemy tworząc barwny dywanik.

	2		4		6				

- Gra planszowa w wersji XXL – dzieci naśladują pionki, klasa podzielona na zespoły o parzystej liczbie uczniów, tam gdzie wypada liczba nieparzysta wchodzi do gry nauczyciel. Dwie duże kostki do gry dla każdej grupy. Uczniowie poruszają się po wyznaczonych polach – szarfy (wtedy trzeba je przez siebie przepleść), albo koła hula hop, do których trzeba będzie skoczyć. Przechodzą dalej tylko wtedy, gdy wyrzucą parzystą liczbę oczek – po dodaniu na obu kostkach. Która drużyna pierwsza skończy wyścig, ta wygrywa.
 - „Nakrętkowo” - dzieci układają na podłodze (najlepiej na sali gimnastycznej) w różnych konfiguracjach nakrętki : po 1, po 2, po 4 itd. (w zakresie 20) – każde dziecko przynosi z domu kłębek nici. Przed zabawą dzieci tną nitki na określoną długość. Gdy już wszystkie zakrętki zostaną ułożone, dzieci rozbiegają się po sali w poszukiwaniu zakrętek parzystych, wokół których układają swoje nici w pętle. Każde dziecko może mieć 10 nici. Kto pierwszy ułoży prawidłowo pętle - wygrywa.
10. Praca domowa. Opisz w zeszycie wybrany zabytek Warszawy, oglądany na lekcji.

Przynies do szkoły, za zgodą rodziców, zdjęcia na których są utrwalone piękne miejsca w Polsce.

Uzupełnieniem tematyki poruszanej na lekcji może być wycieczka do Warszawy – zwiedzanie Starego Miasta, wizyta w Łazienkach, pomnik Chopina, zobaczenie Syrenki warszawskiej, wizyta w Centrum Nauki Kopernik.

Dzień piąty: Piękna nasza Polska cała

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć.
2. Legenda o smoku wawelskim. Słuchanie opowieści nauczyciela ilustrowanej obrazami kolejnych wydarzeń w legendzie.
3. Rozmowa z uczniami na temat pięknych miejsc w Polsce. Oglądanie zdjęć przyniesionych przez dzieci. Oglądanie zdjęć w Internecie. Wirtualna wycieczka po Krakowie - <http://wirtualnykraj.pl/>
4. Próby do inscenizacji opracowywanych legend polskich. Recytacja tekstów. Zwrócenie uwagi na prawidłowe poruszanie się po scenie, na prawidłową wymowę głosek, wyrazów, wyraźną wymowę zdań. Korekta scenografii i strojów.
5. Ćwiczenia w odczytywaniu i zaznaczaniu temperatury.
 - Ćwiczenia w liczeniu pamięciowym.

- Pokaz różnego rodzaju termometrów.
- Zaznaczanie temperatury np.

Zaznacz na termometrze kolorem czerwonym temperaturę 5 °C, i zapisz ją.

- Odczytywanie temperatury z prawdziwych termometrów
- Zadania tekstowe np.

W Zielonej Górze termometr pokazuje -1°C, a w Lublinie o 6 stopni więcej. Jaka temperatura jest w Lublinie?

6. Bieg ze startu wysokiego i niskiego. Wyścigi.

- Rozgrzewka.
- Wyścigi na krótkich dystansach. Pozycja startowa niska i wysoka. Zwrócenie szczególnej uwagi na ustawienie rąk i nóg przy starcie.
- Wyścigi drużyn z przyborami – sztafeta.
- Gry i zabawy ogólnorozwojowe.

7. Samoocena pracy przez dzieci.

Zajęcia komputerowe

Korzystanie z zasobów Internetu – wyszukiwanie obrazów i informacji na temat: Najpiękniejsze miejsca w Polsce.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy ruchowe ćwiczące wytrzymałość.
2. Doskonalenie umiejętności podań i chwytów piłki. Rzuty do celu.
3. Bieg ze startu wysokiego i niskiego.

XIII. BLOK TEMATYCZNY: A PO ANDRZEJKACH MAMY JUŻ GRUDZIEŃ ...

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z tradycją obchodzenia Katarzynek i Andrzejek;
- zapoznanie uczniów z jednostkami miary;
- doskonalenie umiejętności czytania ;
- doskonalenie umiejętności liczenia
- rozwijanie logicznego myślenia;
- ćwiczenie pamięci i uwagi;
- kształcenie spostrzegawczości;
- rozwijanie sprawności fizycznej;
- budowanie u dzieci pozytywnego obrazu samego siebie i szkoły, jako przyjaznego środowiska.

Cele operacyjne

Uczeń:

- oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20, do 50-ciu, rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe, ;
- wie co to jest wiatr;
- wie, w jaki sposób trzeba dbać o swoje zdrowie;
- umie z gotowych produktów zrobić sobie kanapkę;
- zna zasady zachowywania się przy stole;
- rozumie konieczność poznania historii naszego kraju;
- umie zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją;
- z ciekawością słucha informacji o otaczającym świecie;
- zgodnie bawi się i współdziała podczas pracy z innymi dziećmi;
- rozumie zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych;
- umie celnie rzucać na odległość;
- czyta teksty, opowiadania, listy;
- recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane;
- pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych ze sobą w logiczną całość;
- zna zasady pisowni wyrazów z „h” i „ch”;
- rozpoznaje czasowniki;
- posługuje się komputerem jako narzędziem pracy;
- prawidłowo, według wskazówek wykonuje prace plastyczne i techniczne.

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, praca z książką, dyskusja;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;

- waloryzacyjne: obserwacja, udział w przedstawieniach i inscenizacjach
- praktyczne: zadań, ćwiczeń.

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna, zbiorowa;
- praca w Dziecięcych Ośrodkach Zainteresowań.

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, materiały internetowe, tekst opowiadania „Kalendarz pogody”, piłki, model piramidy żywieniowej,

Narzędzia i materiały:

nożyczki, klej, patyczek od szaszłyka, kartka A4 brystolu kolorowego, stara gumka do ścierania, pinezki, klej wodny, kartki z bloku technicznego, kredki, farby akwarelowe, zestaw do malowania, kartony z brystolu Format A3,

Dzień pierwszy: Zjawiska pogodowe

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć.
2. Wspólne oglądanie obrazów – Google grafika – Zjawiska pogodowe.
3. Rozmowa z uczniami na temat oglądanych obrazów. Wyjaśnienie pojęcia: zjawisko pogodowe.

Pogoda to ogół zjawisk atmosferycznych zachodzących w danej chwili w dolnych warstwach atmosfery (głównie troposfery).

Badaniem zjawisk pogodowych zajmuje się meteorologia, ich przewidywaniem dział meteorologii - synoptyka. Dane meteorologiczne zbierane są przez stacje meteorologiczne. W Polsce sieć tych stacji obsługiwana jest przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej.

(Źródło: www.geografia24.eu)

Elementy pogody:

- ciśnienie atmosferyczne;
 - kierunek i prędkość wiatru;
 - zachmurzenie nieba;
 - temperatura powietrza;
 - zachmurzenie nieba;
 - wilgotność powietrza;
 - opady i osady atmosferyczne.
 - zjawiska atmosferyczne np. burze, ostatnio podaje się także stężenie alergenów w powietrzu.
4. Oglądanie obrazów – Google – grafika – mapa pogody.

Przygotowanie kalendarza pogody. Poszczególne zespoły otrzymują materiały i instrukcję co mają wykonać. Potem, na tablicy układamy kompletny kalendarz pogody (data – nazwa pory roku, nazwa miesiąca, nazwa dnia tygodnia – znaki pogodowe, temperaturę powietrza, szybkość wiatru, temperatura (inf. Internet).

5. Czytanie przez uczniów ze zrozumieniem opowiadania pt. „**Kalendarz pogody**” Bożeny Formy (załącznik 9).

Od samego rana w szkole dzieci spoglądały przez szyby okien.

- Chyba nie wyjdziemy na dwór, za chwilę będzie padał deszcz – smucił się Tomek.

- Patrzcie, patrzcie jak wiatr zrywa liście z drzew. Proszę pani, one wykonują śmieszny taniec. Fruną, o proszę, jak szybko – wołała Olga.

Pani Ela spoglądała razem z dziećmi na przyszłolny ogród.

- Zobaczcie jak na dworze zrobiło się smutno i szaro. Nie świeci słońce. Wszędzie jest mokro i leży dużo liści. Jest bardzo chłodno. Proszę, usiądźcie przed tablicą. Coś wam pokażę. – Po czym powiesiła duży arkusz papieru z narysowanymi pustymi kratkami – po siedem w każdym z czterech rzędów.

- To będzie kalendarz pogody. Sami go zrobimy – tłumaczyła.

- Kalendarz pogody? Co to takiego? – zastanawiały się dzieci.

Pani ustawiła na środku pojemnik. Ania wyciągnęła z niego wycięte z papieru słońce. Powiesiła je w wyznaczonym miejscu. Po chwili inne dzieci umieszczały obok wybrane przez siebie elementy: dziewczynkę w pelerynie, kolorowe liście, parasol, śniegową gwiazdkę.

- Co umieścimy w pustych polach? – dopytywał się Mateusz.

- Od dzisiaj każdy dzień to jedno pole. Codziennie będziemy umieszczać w nim elementy, które opiszą nam panującą pogodę. Elementy wykonamy sami.

Dzieci siadły przy stolikach. Wycinały narysowane na kolorowym papierze: krople deszczu, drzewa, słońca, chmury, płatki śniegu.

- Dziś zaznaczy pogodę Magda – pani zachęciła dziewczynkę.

- Na dworze ciągle pada i wieje wiatr – opowiadała Magda zerkając w okno.

- Wybierz odpowiednie elementy i umieść w pierwszym polu - dziewczynka prawidłowo wykonała zadanie.

- A jutro mogę ja? - pytał Adaś.

- Oczywiście - śmiała się pani. – Każdy z was będzie meteorologiem, czyli osobą opowiadającą o pogodzie.

Dlatego bardzo proszę zapamiętajcie to słowo.

6. Opowiadanie przez dzieci treści przeczytanego tekstu.

7. Wyszukanie w tekście 10 kolejnych wyrazów oznaczających nazwy czynności, odpowiadających na pytanie: **co robi?**, bez powtórzenia. Wypisanie ich do zeszytu: spoglądały, nie wyjdziemy, padał, zrywa, wykonują, wołała, zrobiło, świeci, leży, usiądźcie. Rozdanie uczniom zestawów dziesięciu zdań z lukami, z poleceniem uzupełnienia ich.

1) Wichura nawet najmocniejsze dachy.

2) Wystraszone dzieci przez szparę w drzwiach.

3) Rzęsisty deszcz bardzo, bardzo długo.

4) Wzeszło złociste słońce, się bardzo jasno.

5) Teraz spokojnie, w przychodni trzeba być cicho.

6) Leń cały dzień na tapczanie.

7) W pokoju się bardzo cicho, kiedy uderzył piorun.

8) dzisiaj do teatru, spektakl został odwołany.

9) Uczniowie ćwiczenia matematyczne.

10) Dzieci, dzieci!!! - głośno Pani Ela.

8. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 20 – ćwiczenia usprawniające rachunek pamięciowy.

Zabawy i zagadki matematyczne.

Zabawa „Ja i ty...” - Ja i ty dajemy razem liczbę 15. Jakimi liczbami możemy być?

Zabawa „Do pary” - Dzieci losują karty – na połowie kart są działania matematyczne, a na drugiej połowie, wyniki. Dzieci muszą odnaleźć swoje pary.

Zabawa „Ubywanie” - *Byłam/em liczbą 18 – ktoś zabrał ode mnie 9, jaką teraz jestem liczbą?*

Zabawa „Do domku” - Nauczyciel na tablicy zawiesza liczby, które są wynikami działań. Dzieci losują działania, kiedy je obliczą, siadają pod właściwym wynikiem.

9. Malowanie plakatu techniką mokre w mokrym „Wichura” - Format A3

Malowanie na wilgotnym papierze
(mokre w mokrym)

Kartkę z bloku rysunkowego nawilżamy wodą. Na mokrej powierzchni malujemy akwarelami. Kolory powinny się zlewać i łączyć ze sobą, tworząc jednocześnie ciekawe wzory. Obrazek po wyschnięciu ma bardzo delikatne barwy i lekko zaznaczone kontury przedmiotów. Technikę tę można wykorzystać, przygotowując papier do np. kolażu.

10. Gry i zabawy z kozłowaniem.

- Rozgrzewka poszczególnych partii ciała.
- Zabawy z piłką – rzuty, chwyt. „Zabawa w kolory” - czarny kolor „parzy”.
- Pokaz sposobu kozłowania piłki.
- Ćwiczenia w kozłowaniu. Kozłowanie w miejscu. Kozłowanie w ruchu. Podanie piłki z kozłowaniem. Korekta działań dzieci.
- Ćwiczenia relaksacyjne.

11. Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień drugi: Jestem chory. Lekcja w terenie – wizyta w przychodni lekarskiej

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć.
2. Rozmowa na temat: Jak zachowujemy się u lekarza?
3. Wycieczka do przychodni lekarskiej. Rozmowa z pielęgniarką, zwiedzanie gabinetu zabiegowego, ważenie chętnych dzieci i mierzenie wzrostu, mierzenie temperatury termometrem na podczerwień (bezdotykowym). Rozmowa z lekarzem o pospolitych chorobach występujących u dzieci i ich przyczynach, choroby zakaźne i niezakaźne, wizyta w gabinecie lekarskim. Badanie stetoskopem – za zgodą rodziców i dzieci, słuchanie bicia własnego serca.
4. Powrót do szkoły. Układanie i zapisywanie zdań relacjonujących wizytę w poradni. Zapis zdań na tablicy i w zeszytach. Rozmowa z uczniami o różnych specjalnościach lekarskich.
5. Mierzenie temperatury powietrza termometrem zaokiennym. Jednostki miary temperatury (przypomnienie wiadomości.)

Skala Celsjusza – skala termometryczna, nazwana od nazwiska szwedzkiego uczonego *Andersa Celsiusa*, który zaproponował ją w roku 1742. Anders Celsius w roku 1742 zbudował swój pierwszy termometr rtęciowy. Aby mierzyć temperaturę musiał przyjąć jakąś skalę pomiarową. Skala, którą zaproponował Celsius była odwrotna do współczesnej. Naukowiec ten przyjął jako zero temperaturę wrzenia wody (obecnie zerem jest temperatura jej krzepnięcia), a jako sto stopni wybrał punkt, w którym woda zamarza (współcześnie za 100 przyjęto punkt wrzenia). Oznacza to, że w pierwotnej skali Celsiusa temperatura pokojowa odpowiadała 80 stopniom (dziś 20). Temperatura ciała człowieka w tej pierwotnej skali wynosiła 63,4 stopnia (współcześnie 36,6). Podczas mroźnego poranka pierwszy termometr Celsiusa mógł wskazywać 110 stopni (obecnie -10).

Dopiero później naukowcy doszli do wniosku, że lepiej połączyć wzrost liczby stopni z procesem ocieplania.

Oprócz skali Celsjusza, podczas mierzenia temperatury posługujemy się również dwoma innymi skalami: Skalą Kelwina i Fahrenheit'a.

6. Kierunki świata. Róża wiatrów.

Po co istnieją określone **kierunki świata**? Przecież możemy iść cały czas prosto! Tak, ale prawdziwy **świat taki nie jest**. Dlaczego? W terenie występuje wiele przeszkód, które musimy omijać (drzewa, kamienie, budynki, jeziora) - już sama ta czynność może sprawić, że zabłądzimy, zejdziemy z drogi. W dodatku człowiek nigdy nie idzie całkowicie prosto! Jeśli jeździcie na rowerze na pewno zauważyliście, że gdy chcemy wyprzedzić pieszego, on nie idzie prosto tylko lekko zbacza z drogi - nie robi Ci tego na złość, tak ludzie po prostu mają. Dlatego, aby zawsze trafiać do celu ludzie określili **kierunki świata**.

7. Zagadka (autor: Beata Sokołowska - Kosik)

*Nie kwiatek, choć róża
kierunek pokaże,
to jakaś maszyna?
To się okaże! (róża wiatrów)*

Wyjaśnienie dzieciom: Co to jest róża wiatrów?

Pokaz róży wiatrów *Google grafika*. Rysunek o kolistym kształcie, na którym zaznaczamy kierunki świata. Używany jest do ozdobienia np. kompasów.

8. Rozmowa z uczniami o tym, że róża wiatrów nie ma nic wspólnego z wiatrem, ale wiatr ma dużo wspólnego z możliwością zachorowania np. na przeziębienia.

9. Co wiemy o wietrze? - krótka pogadanka o wietrze - ciekawostki. *Wiatr to ruch powietrza. Mamy różne rodzaje wiatru: zefirek, wicher, halny itd.*

10. Elektrownie wiatrowe - *oglądanie obrazów na Google - grafika*. Ekologiczne pozyskiwanie energii elektrycznej.

11. Wykonanie wiatraczka. Patyczek od szaszłyka przyklejony do kawałka gumki - kolorowa kartka z bloku technicznego o wymiarach: 20 cm x 20 cm - wyznaczyć środek, naciąć do połowy ze wszystkich czterech rogów - zaginamy do środka cztery rogi - przebijamy za pomocą dużej pinezki do kawałka gumki przez cztery zagięte rogi i środek wiatraczka (wskazana pomoc nauczyciela).

12. Rozwiązywanie zadań tekstowych.

- Ćwiczenia w rachunku pamięciowym.
- Rozwiązywanie zadań tekstowych, zapis do zeszytu, rozwiązanie również na tablicy.
- Układanie treści zadań do ilustracji i działań matematycznych.

13. Nauka piosenki: „**Dbaj o siebie**” słowa: Joanna Gajdzińska, na melodię piosenki „Chodź, pomaluj mój świat”

*1. Pisziesz mi w liście, że kiedy pada
Kiedy jest zimno i nieładnie
Ubierz się ciepło i włóż szaliczek
A grypa nigdy cię nie dopadnie
Dużo witamin codziennie zjadaj
I jedz owoce i warzywa
Są pyszne, zdrowe i tak potrzebne
Taka jest moja rada życzliwa*

Ref:

Więc dbaj, o siebie dbaj
Bo zdrowie masz tylko jedno
Jak to zrobić w naszym świecie
W tym jest właśnie rzeczy sedno

Więc dbaj, o siebie dbaj
I głoś to całemu światu
Niechaj każdy zapamięta
– zdrowie swoje, cenne szanuj !

2. Nie siedź też w domu całymi dniami
Trochę pobiegaj lub ćwicz fizycznie
Świeże powietrze dobrze ci zrobi
I świetną będziesz mieć kondycję

Ref:

Więc dbaj, o siebie dbaj
Bo zdrowie masz tylko jedno
Jak to zrobić w naszym świecie
W tym jest właśnie rzeczy sedno

Więc dbaj, o siebie dbaj
I głoś to całemu światu
Niechaj każdy zapamięta
– zdrowie swoje, cenne szanuj !

14. Samoocena pracy dzieci.

Dzień trzeci: Rozmowy o zdrowiu

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z uczniami . Przygotowanie do zajęć.
2. Ciche indywidualne, potem głośne grupowe czytanie wiersza „**Chory kotek**” Stanisława Jachowicza (załącznik 10)

Pan kotek był chory i leżał w łóżeczku,
I przyszedł pan doktor: „Jak się masz, koteczku”!
– „Źle bardzo...” – i łapkę wyciągnął do niego.
Wziął za puls pan doktor poważnie chorego,
I dziwy mu śpiewa: – „Zanadto się jadło,
Co gorsza, nie myszki, lecz szynki i sadło;
Źle bardzo... gorączka! źle bardzo, koteczku!
Oj! długo ty, długo poleżysz w łóżeczku,
I nic jeść nie będziesz, kleiczek i basta:
Broń Boże kiełbaski, słoninki lub ciasta!”
– „A myszki nie można? – zapyta koteczek –
Lub z ptaszka małego choć z parę udeczek?”
– „Broń Boże! Pijawki i dieta ścisła!

Od tego pomyślność w leczeniu zawista”.
I leżał koteczek; kiełbaski i kiszki
Nie tknięte, z daleka pachniały mu myszki.
Patrzcie, jak złe łakomstwo! Kotek przebrał miarę;
Musiał więc nieboraczek srogą ponieść karę.
Tak się i z wami dziateczki stać może;
Od łakomstwa strzeż was Boże!

- Analiza treści wiersza, sporządzenie notatki o zdrowym żywieniu i wpisanie jej do zeszytu.
- Przypomnienie i analiza poszczególnych poziomów w piramidzie żywieniowej – rozmowa z dziećmi o produktach spożywczych, które lubią i których nie lubią. Próba wyciągnięcia wniosku: Dlaczego nie lubię? Zapis odpowiedzi przez dzieci na tablicy.
- Wykonanie zdrowych kanapek + owoce – dzieci przygotowują lunch (z angielskiego: szybki, lekki posiłek spożywany w porze obiadowej). Dzieci mają już przygotowane produkty na szwedzkim stole – same komponują zestawy lunchowe. Rozmowa na temat kultury spożywania posiłków.
- Układanie treści zadań do podanych równań – praca grupowa. Ćwiczenie rachunku pamięciowego. Zapis równań na tablicy – uczniowie obliczają wpisując wyniki w zeszytach, sprawdzamy wykonanie pracy, poprzez podanie wyników na tablicy.

Przykładowe działania:

$$5 + \square + 3 = 13$$

$$20 - \square - 3 = 7$$

$$\square + 8 = 16$$

$$\square - 7 = 7$$

Układanie treści zadań do wybranych formuł matematycznych.

- Wyścigi w rzędach.
- Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 2.
- Samoocena pracy przez dzieci.

Dzień czwarty: Katarzynki

Przebieg zajęć:

- Powitanie dzieci. Rozmowy indywidualne z uczniami. Przygotowanie do zajęć.
- Zapoznanie uczniów ze zwyczajem obchodzenia **Katarzynek** przed **ANDRZEJKAMI**.

Katarzynki – polski zwyczaj świąteczny, żeński odpowiednik andrzejek. W nocy z 24/25 listopada, tj. w wigilię św. Katarzyny Aleksandryjskiej, odbywają się wróżby młodych mężczyzn dotyczące ożenku i poszukiwania partnerki. Prawowite męskie «święto» zostało zapomniane na rzecz spopularyzowanego święta panien – zwanego andrzejkami, kiedy to kobietom poszukującym partnera mają się spełniać pomyślne wróżby.

W kościołach chrześcijańskich obrzęd Katarzynek odbywa się w niedzielę poprzedzającą 29 listopada. Święta Katarzyna to patronka cnotliwych kawalerów, którzy pragną poznać pannę i w przyszłości wejść w szczęśliwy związek małżeński. (źródło - Wikipedia)

- Słuchanie czytanego przez nauczyciela wiersza. Kawalerowie przed wszelkimi wróżbami zgodnie recytowali go ku pomyślności wróżb (pochodzenie ludowe):

Hej! Kasiu, Katarzynko

Gdzie szukać Cię dziewczynko

Wróżby o Ciebie zapytam
Czekaj – wkrótce zawitam!
Bawmy się więc w Katarzyny
Szukajcie chłopaki dziewczyny
Zapytać więc trzeba wróżby
A nuż potrzebne już drużby?

Według starych zwyczajów, chłopcy spotykali się w Katarzynki, aby wywróżyc sobie przyszłą ukochaną albo żonę. Niektóre wróżby podobne były do dzisiejszych, Andrzejkowych.

4. Utrwalenie pisowni wyrazów z „h” i „ch”.

Zapoznanie uczniów z zasadami pisowni „h” i „ch”. Uczniowie otrzymują karteczki z zapisanymi zasadami, czytają je i wklejają do zeszytów (załącznik 11).

PISOWNIA „CH” W WYRAZACH

1. „Ch” piszemy, gdy wymienia się w innych formach tego samego wyrazu lub w innych wyrazach na: „sz” np.:
*mucha - muszka,
 wydmuchać - wydmuszka,
 trochę - troszkę,*
2. „Ch” piszemy po literze „s” np.: *schab, schody, wschód.*
3. „Ch” piszemy na końcu wyrazów, np.: *na drogach, orzech, zuch.* Wyjątki: *druh, Boh (nazwa rzeki).*

PISOWNIA „H” W WYRAZACH

1. „H” piszemy, gdy wymienia się w innych formach tego samego wyrazu lub w innych wyrazach na: „g”, „ż”, „z”, „dz”, np.:
*wahać się - waga,
 druh - drużyna,
 błahy - błazen*
 2. „H” piszemy w większości „hałaśliwych” słów: *huk, harmider, hałasować, wataha.*
5. Opracowanie wróżb andrzejkowych – opcje KOPIUJ – WKLEJ. Wyszukiwanie w Internecie różnych andrzejkowych wróżb. Opracowanie ich w programach Word + Paint. Praca grupowa.
 6. Tabelki matematyczne – gry i zabawy matematyczne – usprawnienie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie 20.
 - Obliczanie dodawania i odejmowania w zakresie 20 w tabelkach, na grafach, na drzewkach matematycznych.
 - Gra w kostki – dwie i trzy. Rzucamy kostkami. Ustawiamy tak wyrzucone oczka, żeby łatwiej było obliczyć wynik.
 - PIRAMIDA na planszy wypisanych jest 20 liczb. Nauczyciel dyktuje „przypadkowe” działania, kropką zaznaczają liczbę, która jest wynikiem. Łączą kolejne wyniki. Powstaje np. Zamek.
 7. Praca domowa: Z notatki o zasadach pisowni wyrazów z „ch” i „h” wybierz po 5 wyrazów z każdym ortogramem. Ułóż z wyrazami ładne zdania i zapisz je do zeszytu.
 8. Samoocena pracy przez uczniów.

Dzień piąty: Klasowe wróżby andrzejkowe

Przebieg zajęć:

1. Powitanie dzieci. Odrysowywanie od szablonu i wycinanie ze srebrnego papieru różnego rodzaju gwiazdek. Ozdabianie sali klasowej
2. Rozmowa z uczniami na temat pochodzenia zwyczajów Andrzejkowych. Czytanie tekstu.

Aż trudno uwierzyć, że zwyczaj wróżb andrzejkowych liczy już prawie 900 lat.

„Święty Andrzeju daj znać, co się ze mną będzie dziać”

Tak prosiły dziewczęta, z nadzieją, że w tę magiczną, jedyną noc otrzymają odpowiedź. Koniec listopada to okres, kiedy nawet ci, którzy nie wierzą we wróżby dają się na nie namówić. Warto więc przyjrzeć się pochodzeniu tych zwyczajów.

Od zarania dziejów ludzi fascynowała ich przyszłość. Starali się ją odgadywać na różne sposoby: śledząc układ gwiazd, za pomocą cudownych amuletów, czy wreszcie wróżb. Wigilia świętego Andrzeja była właśnie takim niezwykłym dniem. W prastarych ludowych wierzeniach w Andrzejki pojawiały się duchy, chochliki i wtedy to wróżby o kochaniu miały się sprawdzać. Pomagały w tym błędzące w tym czasie po ziemi dusze.

W Polsce po raz pierwszy o wróżbach andrzejkowych dowiadujemy się z napisanej 300 lat temu . Osoba świętego Andrzeja otoczona była w Polsce szczególnym kultem. Święty Andrzej jest patronem małżeństw, zakochanych, wspomaga w sprawach matrymonialnych i wypraszaniu potomstwa.

Andrzejki przypadają na czas przełomu jesieni i zimy. Była to ostatnia chwila na beztrudną zabawę przed wymagającym skupienia okresem Adwentu. Krople deszczu uderzające w okna i wiejący jesienny wiatr potęgowały magiczną atmosferę. Dziewczęta stawiały sobie w tę noc najważniejsze pytanie o przyszłość: czyli pytały o męża.

Andrzejki zatraciły swój pierwotny charakter, ponieważ w ten wieczór wróżymy sobie wszyscy. Może to takie wspólne świętowanie dawnych Andrzejków i Katarzynek? Nie zapominajmy o naszych dawnych, słowiańskich zwyczajach. I bawmy się dobrze w ten szczególny wieczór. Oby spełniły się wszystkie dobre wróżby. (źródło: www.polonika.at)

3. Polecenie uczniom wypisanie z przeczytanego tekstu 10 czasowników w liczbie pojedynczej. Zamiana liczby pojedynczej w czasownikach na liczbę mnogą . Zapis do zeszytu.
4. Wróżby klasowe: Dzieci czytają przykłady wróżb, znalezione w Internecie.

*Najpopularniejsza wróżba, **lanie wosku przez dziurkę od klucza do miski z zimną wodą**, pozwalała z zastygłych kształtów wosku szukać odpowiedzi na pytanie: czy szybko wyjdę za mąż ? Używano jednak nie tylko wosku, ale cyny i ołowiu. Podobno małżeństwo wywrózone ołowiem jest trwalsze od tego z wosku, ale jak twierdziły doświadczone małżonki, bywa równie ciężkie. Z kształtów zastygłego wosku, cyny czy ołowiu wrózano więc dziewczynie zamążpójście, klasztor, czasami chorobę. Podobną wróżbą było **umieszczanie pod talerzami czy filiżankami różnych przedmiotów**, które miały być symbolami przyszłego życia. Na przykład kwiatek oznaczał staropanieństwo, różaniec klasztor, czepiec czy obrączka - zamążpójście. Wyciągnięcie szmacianej laki oznaczało nieślubne dziecko. Natomiast twarz przyszłego oblubieńca można było zobaczyć na przykład **w odbiciu wody w studni**, miał także o północy pojawić się **w lustrze zawieszonym naprzeciwko drzwi** czy też **w piecu chlebowym**. Jeżeli dziewczyna zobaczyła wybranka śpiącego, to miała gwarancję, że jej przyszły mąż będzie leniem i obibokiem. Jego twarz można też było ujrzeć we śnie. W tym celu panienki pościły i modliły się do św. Andrzeja, po czym przed snem jadły słonego śledzia, pod poduszkę kładły męskie gatki, obok siebie watek do maglowania bielizny. Młodzieniec, który we śnie podał dziewczynie wodę, miał zostać jej mężem. Dziewczyny ciekawiło także, jakie będzie imię przyszłego małżonka. W całym kraju panował na przykład zwyczaj **wychodzenia wieczorem na rozstajne drogi i pytanie o imię pierwszego napotkanego człowieka**. Imię, które wymówił, było właśnie przepowiednią. Najpopularniejszym sposobem było **wypisywanie imion chłopaków na karteczkach i wkładanie ich pod poduszkę**. Po wyciągnięciu jednej z nich wszystko już było jasne.*

Co ciekawe, ten zwyczaj przejęty został z zapomnianych wróżb kawalerskich, zwanych Katarzynkami, które obchodzono w nocy z 24 na 25 listopada. „W noc świętej Katarzyny pod poduszką są dziewczyny”- mówi stare porzekadło. W tę noc chłopcy wkładali pod poduszkę karteczki z imionami panien, części garderoby lub ptasie pióra, które miały sprowadzić proroczy sen. Rano naturalnie wyciągali spod poduszki karteczkę z imieniem przyszłej żony. Zwyczaj ten został całkowicie wyparty przez znane do dziś i bardzo lubiane Andrzejki. (źródło: www.polonika.at)

5. Rozwiązywanie zadań tekstowych – ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu do 50 – pełnymi dziesiątkami.
 - Rachunek pamięciowy.
 - Liczenie i przeliczanie pełnymi dziesiątkami do 50. Obliczenia na tablicy.
 - Zapis liczb do zeszytu cyframi i słownie.
 - Układanie treści zadań do wybranych przykładów.
6. Zajęcia ruchowo – muzyczne. Zabawa taneczna.

Zajęcia komputerowe

Opracowanie wróżb andrzejkowych – opcje KOPIUJ – WKLEJ. Wyszukiwanie w Internecie różnych andrzejkowych wróżb. Opracowanie ich w programach Word + Paint. Praca grupowa.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy z kozłowaniem.
2. Zabawy ze śpiewem.
3. Wyścigi na wesoło.

XIV. BLOK TEMATYCZNY: PAMIĘTAMY O GÓRNIKACH

Cele ogólne:

- kształtowanie umiejętności układania tekstów o różnej treści: opis, list;
- zapoznanie uczniów z trudną i niebezpieczną pracą górnika;
- ćwiczenie techniki dodawania w zakresie 30;

Cele operacyjne

Uczeń:

- układa z rozsypanki zdaniowej opis czapki górnika;
- pisze list zwracając uwagę na zwroty grzecznościowe;
- wypowiada się w kilku zdaniach na temat wysłuchanego tekstu;
- przelicza i dodaje liczby w zakresie 30;
- wskazuje miejsce dziesiątek i jedności w liczbach dwucyfrowych;
- wykonuje pracę plastyczną węglem;
- wykonuje pracę przestrzenną – Mikołaja;
- wykonuje akompaniament perkusyjny do piosenki;
- łączy różne formy ruchu w grach i zabawach;

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z tekstem;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja zjawisk;
- praktyczne: prace plastyczne i techniczne uczniów;

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo – Badawcze, Centrum Matematyczno - Logiczne, Centrum Artystyczne

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wiersze: „Dzień górnika – Barbórka” Małgorzaty Wojciechowicz, „Węglowa rodzinka” Marii Terlikowskiej, legenda „O zasypianym chodniku i mądrym skarbniku” Hanny Łochockiej, mapa Polski, plansza przedstawiająca górnika w stroju galowym, wybrana piosenka o Mikołaju,

Materiały i narzędzia:

rolki po papierze toaletowym, bibuła, węgiel do rysowania;

Dzień pierwszy : Święto górników**Przebieg zajęć:**

1. Odkrywanie słowa „Barbórka” w wykreślanie.
W podanym ciągu zakreśl co trzecią literę:
WEBCDAWYRNOBSTÓEDRPGKEWA
2. Wyjaśnienie słowa Barbórka. Rozmowa na temat święta i patronki górników.
3. Wiersz „Dzień Górnika – Barbórka” – Małgorzata Wojciechowicz
4. Rozmowa o górnikach i ich pracy w nawiązaniu do wiersza.
5. Multimedialna wycieczka po kopalni.
6. Wygląd górnika – ustny opis stroju galowego i roboczego na podstawie ilustracji prezentowanej na tablicy multimedialnej.
7. Wspólne redagowanie zdań opisujących galowy strój górnika.
8. Odszukanie na mapie Polski Śląska i innych zagłębi górniczych.
9. Praca w kopalni – rysunek węglem.
10. Praca domowa : Zeszyt prac domowych, część 2.

Dzień drugi: Trudna jest praca górnika**Przebieg zajęć:**

1. Wprowadzenie do tematu lekcji - zagadka.

Tak w dzień jak i w nocy,

pracuje pod ziemią
Wydobywa bogactwa
co w głębi jej drzemią. (górnik)

2. Przypomnienie znaczenia pojęcia **legenda**.
3. Zapoznanie z legendą „O zasypanym chodniku i mądrym skarbniku” Hanny Łochockiej.
4. Wypowiedzi uczniów na temat wysłuchanego tekstu.
5. Zapoznanie z wybranymi określeniami z gwary śląskiej. Pojęcie gwary jako zjawiska kulturowego i językowego.
6. Ustalenie kolejności zdarzeń w wysłuchanej legendzie.
7. Rozmowa na temat niebezpiecznej pracy górników.
8. Rozszerzenie numeracji do 30, dziesiątki i jedności w liczbach dwucyfrowych. Pisownia liczebników.

Dzień trzeci : Węglowa rodzinka

Przebieg zajęć:

1. Układanie z rozsypanki sylabowej tematu dnia.
Dwustronne kartoniki – jedna strona to sylaby, druga to liczby. Podane liczby układamy rosnąco. Po odwróceniu kartoników odczytanie hasła. – Węglowa rodzinka.
2. Zapoznanie z wierszem Marii Terlikowskiej „Węglowa rodzinka”.
3. Udzielanie odpowiedzi w związku z tekstem.
4. Wypisywanie produktów z „węglowej rodziny”.
5. Rozwijanie zdań.
Basia maluje.
Górnik pracuje.
6. Dodawanie liczb w zakresie 30.
7. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 2.

Dzień czwarty : Mikołajkowe tradycje

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa w kręgu na temat oczekiwanego dnia 6 grudnia. Ustalenie, dlaczego ten dzień jest taki wyjątkowy.
2. Słuchanie czytanego przez nauczyciela opowiadania. „**Kim jest święty Mikołaj**” Krzysztofa Gołębiewskiego.
3. Pisanie listu do św. Mikołaja.
4. Piosenka o Mikołaju. Wykonanie akompaniamentu perkusyjnego do piosenki.
5. Dodawanie w zakresie 30 z przekroczeniem progu dziesiątkowego.
6. Przygotowanie do zajęć w następnym tygodniu. Nauczyciel dzieli dzieci na 3 grupy i każdej podaje zadania do przygotowania:
7. Grupa I – zbiera informacje dotyczące Słońca;
Grupa II – zbiera informacje dotyczące Księżycy;
Grupa III – zbiera informacje dotyczące Ziemi.
8. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 2.

Dzień piąty: Wizyta świętego Mikołaja

Przebieg zajęć:

1. Prezentacja multimedialna – Laponia, kraina świętego Mikołaja.
2. Wizyta Mikołaja w klasie, rozdanie prezentów dzieciom.
3. Przypomnienie i utrwalanie pisowni wyrazów z „ó”.
4. Odejmowanie w zakresie 30.
5. Utrwalenie piosenki o Mikołaju.
6. Wykonanie Mikołaja z rolki po papierze toaletowym i bibuły.
7. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 2.

Zajęcia komputerowe

Utrwalenie wiadomości matematycznych, ortograficznych obsługa programów multimedialnych.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna

1. Gry i zabawy bieżne z elementami współzawodnictwa.
2. Kształtowanie gibkości, zręczności w zabawach i grach z użyciem przyborów.
3. Ćwiczenia kształtujące ze współwiczącym wyrabiające współdziałanie z partnerem.

XV. BLOK TEMATYCZNY: KOSMOS

Cele ogólne:

- pisownia nazw planet wielką literą;
- ćwiczenia w umiejętności postępowania się zegarem i kalendarzem;
- zapoznanie z nazwami planet;
- ruch Ziemi i jego następstwa;

Cele operacyjne

Uczeń:

- wypowiada się pełnymi zdaniami;
- wie, o pisowni nazw planet wielką literą;
- uczeń przygotowuje materiały związane z kosmosem;
- wie, kim był Mikołaj Kopernik;
- poznaje nazwy planet;
- wykonuje ćwiczenia, wykorzystując liczebniki porządkowe;
- wykonuje obliczenia w zakresie 30;
- wykonuje proste obliczenia zegarowe;
- starannie wykonuje pracę plastyczną;
- wykonuje przewrót w przód z przysiadu;

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;

- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja zjawisk, udział w inscenizacjach;
- praktyczne: prace plastyczne i techniczne uczniów;

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo-Badawcze, Centrum Matematyczno - Logiczne, Centrum Artystyczne

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

wiersz Wandy Chotomskiej „Rakieta opowiada o planetach”, film o kosmosie lub plansze dotyczące kosmosu, plansza Układ Słoneczny, ruchomy model przestrzenny Układu Słonecznego, piosenka „Zielone ufoludki” Fasolki, karton w kolorze biało – czarnym obrazujący dzień – noc, kartoniki z ukazanymi czynnościami wykonywanymi przez ludzi, (jedzenie, mycie, spanie, pracowanie, uczenie się itp.), książki, atlasy – dotyczące kosmosu, globus, latarka, świeczka, przykładowe kalendarze, plansz „Różne zegary”, zegary do ćwiczeń praktycznych dla uczniów,

Materiały i narzędzia:

3 bloki A1, blok, materiały do pracy „Kosmos” robionej dowolną techniką,

Dzień pierwszy: Kosmos

Przebieg zajęć:

1. Wiersz Wandy Chotomskiej „**Rakieta opowiada o planetach**”.
2. Rozmowa na temat wiersza.
3. Obserwacja zdjęć kosmosu na tablicy multimedialnej. Rozmowa z dziećmi na temat kosmosu. Jak nazywają się ludzie zajmujący się badaniem kosmosu?
4. Prezentacja piosenki „Zielone ufoludki” w wykonaniu zespołu dziecięcego Fasolki.
5. Praca w grupach:
Dzieci podzielone na 3 grupy (w ubiegłym tygodniu) przynoszą przygotowane przez siebie materiały dotyczące Słońca, Księżycy, Ziemi.
6. Nauczyciel wprowadza uczniów w tematykę dalszych działań.
Dzisiaj nasza sala zamienia się w wielki statek kosmiczny, którym będziemy podróżować po kosmosie. Poszczególne grupy badawcze mają przygotować i zaprezentować kolegom i koleżankom zdobyte informacje na temat wybranych przez siebie obiektów.
Nauczyciel rozdaje każdej grupie karton formatu A1, gdzie zamieszczają informacje dotyczące wybranego obiektu według pytań pomocniczych zamieszczonych poniżej. Plakat stworzony przez grupę będzie środkiem pomocniczym w czasie prezentacji przez grupę swojego obiektu. Nauczyciel określa czas jaki daje uczniom na przygotowanie informacji.
7. **Pierwsza podróż odbędzie się na Ziemię, aby tam wylądować musimy zasięgnąć informacji o tym obiekcie. Głos zabierze pierwsza grupa badawcza.**
Nauczyciel umieszcza na tablicy plakat przygotowany przez dzieci i wybrane osoby prezentują pra-

cę swojej grupy. Propozycja: nauczyciel może poprosić dzieci, aby sposób prezentacji był w jakimś zabawnym języku ufoludków – zmiana głosu, natomiast słownictwo musi być zrozumiałe)

Wskazówki według, których dzieci przygotowywały swoją prezentację o Ziemi:

Jaki jest kolor i kształt obiektu?

Gdzie jest usytuowany? (Trzecia planeta Układu Słonecznego)

Czy występuje życie na tym obiekcie?

Czy można się po nim poruszać?

Czy występuje pożywienie, którym możemy się posilić?

Czy możemy tam oddychać?

Ciekawostki o tym obiekcie.

Podsumowanie informacji: Ziemia – trzecia planeta w Układzie Słonecznym, nazywana też błękitną planetą. Można na niej swobodnie oddychać, występuje tu pożywienie. Dzięki przyciąganiu ziemskiemu możemy swobodnie się po niej poruszać.

Zgoda na lądowanie. Wirtualna obserwacja ziemi z kosmosu na tablicy interaktywnej.

Wskazówki według, których dzieci przygotowywały swoją prezentację o Księżycu:

Jaki jest kolor i kształt obiektu?

Gdzie znajduje się ten obiekt? (Satelita Ziemi, krąży wokół niej)

Czy występuje życie na tym obiekcie?

Czy można się po nim poruszać?

Czy występuje pożywienie, którym możemy się posilić?

Ciekawostki o tym obiekcie.

Podsumowanie informacji: Księżyc – naturalny satelita Ziemi. Porusza się w koło Ziemi. Jedyne ciało niebieskie na którym wylądowali już ludzie. Słabe przyciąganie grawitacyjne. Brak oznak występowania życia na obiekcie. Nie ma pożywienia dla ludzi.

Wskazówki według, których dzieci przygotowywały swoją prezentację o Słońcu:

Jaki jest kolor i kształt obiektu? (świeci własnym światłem, gazowa kula)

Gdzie znajduje się ten obiekt?

Czy występuje życie na tym obiekcie?

Czy można się po nim poruszać?

Czy występuje pożywienie, którym możemy się posilić?

Czy możemy tam oddychać?

Ciekawostki o tym obiekcie.

Podsumowanie informacji: Słońce - kula gazowa o bardzo wysokiej temperaturze brak możliwości lądowania. Gwiazda centralna Układu Słonecznego znajdująca się najbliżej Ziemi.

8. Rozmowa na temat kosmosu. Uświadomienie dzieciom, że jest on stosunkowo mało odkryty przez człowieka.
9. Podsumowanie: zapisanie do zeszytu definicji: gwiazda, planeta, satelita.

10. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 30.

Dzień drugi: Planety Układu Słonecznego

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa na temat kosmosu i informacji uzyskanych dnia poprzedniego. Utrwalenie pojęć: planeta, gwiazda, satelita.
2. Wyjaśnienie słów astronomia, astronauta.
3. Prezentacja przez nauczyciela przestrzennego modelu Układu Słonecznego. Zapoznanie dzieci z planetami i ich kolejnością.
4. Prezentacja rzeczywistego widoku poszczególnych planet na tablicy multimedialnej.
5. Pisownia nazw planet wielką literą.
6. Ćwiczenia w posługiwaniu się liczebnikami porządkowymi.
7. Praca domowa: Uzupełnij zdania:
 W dzienniku mam numer (który?).....
 Siedzę (w której?) ławce.
 Dzisiaj jest (który?) dzień tygodnia.

Dzień trzeci: Dzień - noc

Przebieg zajęć:

1. Nauczyciel kładzie na środku czarno - białe koło: część biała to dzień, czarna noc. Zadaniem dzieci jest posegregowanie obrazków przedstawiających czynności: które wykonujemy w dzień, a które w nocy. Przykładowe czynności : jemy śniadanie, odrabiamy lekcje, bawimy się na dworze, uczymy się w szkole, jemy obiad, bawimy się z kolegami, śpimy.
Zwiększona aktywność człowieka przypada na dzień. Natomiast noc to pora odpoczynku dla naszego organizmu. Zwracamy uwagę na higienę snu. Człowiek powinien przespać określoną liczbę godzin w czasie doby, aby był zdrowy i wypoczęty.
2. Przybliżenie postaci znanego polskiego astronoma Mikołaja Kopernika.
3. Rozmowa na temat Mikołaja Kopernika i jego odkryć.
4. Zapisanie w zeszycie ważnych informacji dotyczących Mikołaja Kopernika i jego odkryć.
5. Rozmowa na temat następstw ruchu obrotowego Ziemi.
6. Wykonanie doświadczenia z użyciem globusa i lampki:
 - wprowadzenie globusa w ruch wirowy
 - ustawienie lampki (Słońca) i obserwacja pola oświetlenia globusa
 - wyciągnięcie wniosków, że w miejscu oświetlenia jest dzień, a w miejscach nieoświetlonych noc
 - określenie czasu jaki potrzebny jest Ziemi do całkowitego obrotu (24 godziny)
 - zapoznanie z ciekawostkami, np. noc polarna.
7. Rozmowa na temat potrzeby pomiaru czasu – prezentacja wybranych rodzajów zegarów i przedmiotów do mierzenia czasu np. zegar słoneczny, klepsydra, zegar z kukułką, stoper, elektroniczne zegarki itp.
8. Obliczenia zegarowe – ćwiczenia praktyczne w odczytywaniu godzin w systemie 24 godzinnym. Rozwiązywanie prostych zadań z treścią.

9. Praca domowa: Odczytywanie na zegarze i zapisywanie godzin w systemie 12 i 24 godzinnym. Zeszyt prac domowych, część 2.

Dzień czwarty: Miesiąc biegnie za miesiącem i tak mija rok

Przebieg zajęć:

1. Rozmowa na temat upływającego czasu i jego cykliczności.
2. Miesiące i ich kolejność - utrwalenie. Historia kalendarza.
3. Zapoznanie z ruchem obiegowym Ziemi i jego następstwami.
4. Pory roku - grupowanie miesięcy.
5. Nauczyciel może przygotować kartki odpowiadające dwunastu miesiącom, a następnie wspólnie z dziećmi rozdziela je, przyporządkowując do poszczególnych pór roku. Zwrócenie uwagi na kartki z marcem, czerwcem, wrześniem i grudniem jako miesiącami rozpoczynającymi pory roku.
6. Zapisanie dat rozpoczęcia poszczególnych pór roku.
7. Rozmowa na temat cech charakterystycznych dla poszczególnych pór roku.

Wyjaśnienie za pomocą doświadczeń problemu oświetlenia Ziemi przez Słońce w poszczególnych porach roku. Ruch obiegowy ziemi.

Doświadczenie z latarką i kulą ziemską – wskazanie znaczenia kąta padania światła.

Doświadczenie ze świeczką i rozprzestrzenianiem się ciepła wokół płomienia – zbliżanie rąk do płomienia po jego bokach i nad nim.

8. Obliczenia kalendarzowe – proste zadania tekstowe.
9. Praca domowa: Zapisz daty ważnych uroczystości w swojej rodzinie: urodziny, imieniny, rocznice swoich bliskich. Zeszyt prac domowych, część 2.

Dzień piąty: Ziemia w kosmosie

Przebieg zajęć:

1. Usystematyzowanie wiedzy dotyczącej Ziemi i wiadomości o kosmosie.
2. Ćwiczenia w pisaniu dat i obliczeń zegarowych.
3. Praca z kalendarzem – tworzenie kalendarza uroczystości rodzinnych.
4. Śpiewa piosenkę z „Zielone ufoludki” Fasolek i wykonuje akompaniament perkusyjny do piosenki.
5. Kosmos- Praca plastyczna dowolną techniką.
6. Praca domowa: Podpisz nazwy planet w Układzie Słonecznym. Zeszyt prac domowych, część 2.

Zajęcia komputerowe:

Doskonalenie umiejętności wyszukiwania w Internecie i gromadzenia informacji dotyczących wybranego tematu. Poszukujemy wiadomości o kosmosie.

Wychowanie fizyczne:

1. Przewrót w przód z przysiadu podpartego do przysiadu.
2. Kształtowanie zwinności i siły – szybkie zmiany pozycji ciała.
3. Pokonywanie przeszkód – tor przeszkód z elementami współzawodnictwa.

XVI. BLOK TEMATYCZNY: ŚWIĄTECZNY CZAS

Cele ogólne:

- poszerzenie wiadomości na temat zwyczajów i tradycji obchodzenia świąt Bożego Narodzenia;
- rozbudzenie dziecięcych przeżyć związanych z niepowtarzalną atmosferą i rodzinnym charakterem świąt Bożego Narodzenia;
- uwrażliwianie dzieci na potrzeby innych ludzi – kształtowanie gotowości do zachowań prospołecznych

Cele operacyjne

Uczeń:

- wymienia tradycje związane z Bożym Narodzeniem;
- wypowiada się pełnymi zdaniami na temat tekstu;
- układa plan wydarzeń na podstawie tekstu;
- pisze życzenia świąteczne;
- śpiewa wybrane kolędy;
- projektuje kartkę świąteczną;
- ozdabia bombkę według własnego pomysłu;
- wie, że należy dokarmiać ptaki w czasie zimy;
- rozpoznaje gałązki świerku, jodły i sosny;
- wykonuje proste obliczenia pieniężne;

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja zjawisk, udział w inscenizacjach;
- praktyczne: prace plastyczne i techniczne uczniów;

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo – Badawcze, Centrum Matematyczno - Logiczne, Centrum Artystyczne

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

Kolędy, „Legenda o choince” Jadwigi Dymkowskiej, „Majka z Siwego Brzegu” Miry Jaworzakowej, „Śpiewająca choinka” Maria Kownacka, „Wieczór wigilijny” Tadeusza Kubiaka, plansza przedstawiająca podstawowe drzewa iglaste, kartki świąteczne, gałązki z sosny, jodły i świerku;

Materiały i narzędzia:

Materiały potrzebne do wykonania kartki świątecznej, nasiona, plastelina do ozdabiania bombki;

Dzień pierwszy : Tradycje i zwyczaje bożonarodzeniowe

Przebieg zajęć:

1. Opowiadanie nauczyciela, dlaczego obchodzone są Święta Bożego Narodzenia.
 - Czy na całym świecie obchodzone jest Boże Narodzenie?
 - Kto obchodzi te święta?
 - Dlaczego świąteczne zwyczaje przekazuje się z pokolenia na pokolenie?
 - Co to jest tradycja? – objaśnienie znaczenia słowa z wykorzystaniem słownika języka polskiego.
2. Czytanie przez nauczyciela „**Legandy o choince**” Jadwigi Dymkowskiej
3. Odszukanie w tekście cech wyglądu i charakteru palmy, oliwki i choinki.
4. Układanie planu wydarzeń.
5. Rozpoznawanie na obrazkach i podpisywanie nazw drzew iglastych.
6. Prezentacja przyniesionych przez nauczyciela gałązek z drzew iglastych i dopasowywanie ich do: sosny, jodły, świerku.
7. Nauka gry na flecie kolędy „Lulajże Jezuniu”
8. Obliczenia pieniężne – rozwiązywanie zadań tekstowych na porównywanie różnicowe.
9. Praca domowa: Przynieść kartki świąteczne (otrzymane od znajomych lub rodziny) oraz adres osoby do której chcemy wysłać kartkę.

Dzień drugi: Świąteczne życzenia

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie kolędy „Wśród nocnej ciszy”. Próba jej śpiewania.
2. Rozmowa na temat wysłuchanej kolędy.
 - Jak nazywa się ta pieśń?
 - Objaśnienie wyrazu kolęda ze słownika.
 - Jakie znacie inne kolędy?
 - O czym one mówią?
 - W jaki nastrój nas wprowadzają?
3. Pogadanka na temat dlaczego święta Bożego Narodzenia uznawane są za święta rodzinne oraz w jaki sposób rodzinie i znajomym mieszkającym z dala od nas przypomnieć, że o nich pamiętamy.
4. Przegląd przyniesionych kartek świątecznych, czytanie życzeń.
5. Wykonanie kartek świątecznych według własnych pomysłów dzieci.
6. Wspólne redagowanie życzeń i zapisanie ich na tablicy – zwrócenie uwagi na rozmieszczenie tekstu i pisownię zwrotów grzecznościowych.
7. Przypomnienie skrótów przy adresowaniu i przepisanie adresów.
8. Rozwiązywanie zadań na porównywanie różnicowe.

Dzień trzeci : Czar Bożego Narodzenia...

Przebieg zajęć:

1. Zabawa w skojarzenia – **Z czym ci kojarzy się Boże Narodzenie?** Napisz na kartce dużymi literami.
2. Zawieszenie kartek na tablicy, odczytanie i posegregowanie wyrazów.
3. Przypomnienie poszczególnych etapów przygotowań do świąt oraz zwyczajów i tradycji podczas ich obchodzenia.
4. Czytanie opowiadania Miry Jaworczakowej „**Majka z Siwego Brzegu**”.
5. Rozmowa na temat czytanego tekstu. Wyjaśnienie niezrozumiałych wyrazów.
6. Porównanie zwyczajów świątecznych z tekstu ze znanymi dzieciom.
7. Wklejenie do zeszytów obrazków przedstawiających poszczególne etapy przygotowań do świąt i ich obchodzenia. Nadawanie tytułów obrazkom.
8. Nauka pastorałki „**Kolędowy czas**”.
9. Wykonanie bombki choinkowej- wypełnianie konturów plasteliną i drobnymi nasionkami.
10. Obliczenia w zakresie 30.

Dzień czwarty : Choinka dla ptaków

Przebieg zajęć:

1. Rozwiązywanie zagadki:
*Przywieźli ją z lasu
Pięknie przystroili
Teraz będzie z nami
By święta umilić.*
2. Nawiązanie do tematu lekcji:
 - Co robią zwierzęta w noc wigilijną?
 - Czy zwierzęta też obchodzą święta?
 - O czym musimy pamiętać zimą?
3. Czytanie tekstu Marii Kownackiej „**Śpiewająca choinka**” poprzedzone pytaniem „**Jaką niespodziankę przygotowały dzieci ptakom?**”.
4. Rozmowa na temat treści czytanki.
*Układanie zdań z rozsypanki wyrazowej:
Pamiętajcie w zimie o ptakach!
Nie dajcie im zginąć z głodu!*
5. Przepisanie zdań do zeszytu.
6. Sprawdzian wiadomości i umiejętności.
7. Praca domowa: Podkreśl w tekście wyrazy oznaczające przysmaki ptaków. Wpisz je na karcie pracy w kontury karmnika. Zeszyt prac domowych, część 2.

Dzień piąty: Klasowa Wigilia

Przebieg zajęć:

1. Przypomnienie znaczenia słowa **wigilia** (*oczekiwanie, czuwanie, dzień poprzedzający ważne wydarzenie*)
2. Rozmowa na temat atmosfery domowej jaka panuje podczas Wigilii.

3. Czytanie wiersza T. Kubiaka „**Wieczór wigilijny**”.
4. Analiza treści wiersza.
5. Zapis na tablicy życzeń jakie składała mama synkowi: „Bądź dobry dla ludzi” – burza mózgów na temat zapisanych życzeń.
6. Przepisanie fragmentu wiersza do zeszytu.
7. Klasowa Wigilia:
 - przygotowanie stołu,
 - nauka ustawiania talerzy i sztuczków,
 - wspólne śpiewanie kolęd, wykonanie akompaniamentu perkusyjnego do wybranej kolędy;
 - składanie życzeń i dzielenie się opłatkiem,
 - konsumpcja przygotowanych potraw.

Zajęcia komputerowe:

Wykonanie i ozdabianie przy pomocy edytora tekstu świątecznych karteczek na prezenty dla najbliższych.

Wychowanie fizyczne:

1. Gry i zabawy ogólnorozwojowe z elementami współzawodnictwa.
2. Kształtowanie zręczności i szybkości.
3. Rozwijanie skoczności – skoki w dal z miejsca i skoki nad niskimi przeszkodami.

XVII. BLOK TEMATYCZNY: NA PROGU NOWEGO ROKU

Cele ogólne:

- kultywowanie tradycji związanych z pożegnaniem starego i powitaniem nowego roku
- zapoznanie uczniów z różnego rodzaju kalendarzami

Cele operacyjne

Uczeń:

- umie swobodnie wypowiadać się na podany temat
- układa postanowienia noworoczne
- układa życzenia noworoczne
- potrafi posługiwać się kalendarzem,
- zna nazwy i kolejność miesięcy
- zna cyfry rzymskie
- pisze daty różnymi sposobami
- wykonuje obliczenia zegarowe wykonuje pracę plastyczno-techniczną na określony temat

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;

- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja zjawisk, udział w inscenizacjach;
- praktyczne: prace plastyczne i techniczne uczniów;

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo – Badawcze, Centrum Matematyczno - Logiczne, Centrum Artystyczne

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

„Patyki i patyczaki” Jan Twardowski, „Bajka o dwunastu miesiącach” Braci Grimm, zegar demonstracyjny, kalendarze – różne rodzaje.

Materiały i narzędzia:

Materiały potrzebne do wykonania klasowego kalendarza.

Dzień pierwszy : Z Nowym Rokiem**Przebieg zajęć:**

1. Zagadka: („Wybór zagadek dla dzieci” – L. Kowalczyk, M. Mirowska)
*Co to za gość nowy powiedz, a nie zwlekaj,
gdy zawita do nas, to stary ucieka. (Nowy Rok)*
2. Zapoznanie dzieci z fragmentem książki „**Patyki i patyczaki**” Jana Twardowskiego („O północy”).
3. Rozmowa na temat przeczytanego fragmentu.
4. Swobodne wypowiedzi o przeżyciach związanych z powitaniem Nowego Roku.
5. Układanie życzeń noworocznych.
6. Przepisywanie do zeszytu wybranych życzeń po analizie ortograficznej.
7. Godziny na zegarze - obliczenia zegarowe.
8. Wspominamy święta i Sylwestra – praca plastyczna.
9. Praca domowa : Narysuj zegar i zaznacz na nim godzinę o której witaliśmy Nowy Rok.
Zeszyt prac domowych, część 3.

Dzień drugi: To co dla nas najważniejsze**Przebieg zajęć:**

1. Słuchanie czytanej przez nauczyciela wiersza „**Obiecanki cacanki**” Jana Twardowskiego.
2. Wyjaśnienie znaczenia powiedzenia obiecanki cacanki.
3. Rozmowa na temat wiersza.
4. Układanie postanowień noworocznych.

5. Zapis do zeszytu.
6. Wyszukiwanie w wierszu wybranych części mowy.
7. Pisanie dat różnymi sposobami. Utrwalenie cyfr rzymskich.
8. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 3.

Dzień trzeci : Kalendarz pełen niespodzianek

Przebieg zajęć:

1. Odczytanie fragmentów baśni Braci Grim „**Bajka o dwunastu braciach**”
2. Rozmowa na temat charakterystycznych cech każdego miesiąca.
3. Próby wyjaśnienia nazw wybranych miesięcy np. kwiecień bo kwitną kwiaty.
4. Drama: Odgadywanie nazw miesięcy. Pokazywanie gestem, ruchami, mimiką charakterystycznych cech miesięcy.
5. Samodzielne układanie zdań o zimowych miesiącach.
6. Rozmowa na temat różnych rodzajów kalendarzy zgromadzonych w klasie.
7. **Kalendarz** – dni, tygodnie, miesiące, kwartały.
8. Utrwalenie nazw dni tygodnia, miesięcy – zabawa.
np. Jaki to miesiąc? Przed nim luty po nim kwiecień.
9. Wykonanie kalendarza klasowego.
Klasa podzielona na 12 grup, każda grupa przygotowuje kartę jednego miesiąca.
10. Praca domowa: Zapisz w zeszycie daty ważnych wydarzeń związanych z twoją rodziną (urodziny, imieniny, rocznice)

Zajęcia komputerowe:

Projektowanie wybranej kartki z kalendarza.

Wychowanie fizyczne:

1. Zabawy bieżne i skoczne.
2. Zabawy zimowe z sankami.
3. Slalomy i zaprzęgi zabawy z sankami.

XVIII. BLOK TEMATYCZNY: ZIMA, ZIMA

Cele ogólne:

- kształtowanie nawyku dbania o własne zdrowie i bezpieczeństwo
- rozwijanie wrażliwości na losy zwierząt zimą

Cele operacyjne

Uczeń:

- wymienia charakterystyczne cechy zimy
- rozpoznaje tropy zwierząt na ilustracjach i na śniegu

- zna zagrożenia dla zdrowia i życia związane z zabawami na śniegu i uprawianiem sportów zimowych
- zna stany skupienia wody
- odczytuje wskazania termometru
- odczytuje, zapisuje i porównuje liczby w zakresie 100
- przedstawia zimę w formie plastycznej

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja zjawisk;
- praktyczne: prace plastyczne i techniczne uczniów, wycieczka;

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo – Badawcze, Centrum Matematyczno - Logiczne, Centrum Artystyczne

Środki dydaktyczne:

Ilustracje przedstawiające krajobrazy zimowe, zagadki o zwierzętach, piosenka „Kolorowy śnieg” słowa Jerzy Ludwik Kern, opowiadanie Mari Kownackiej „Kolory na śniegu”, ilustracje przedstawiające ptaki przebywające u nas zimą, zagadki związane z różnymi stanami skupienia wody;

Materiały i narzędzia:

Wata lub gaza, farby plakatowe, pokarm dla ptaków, naczynia do doświadczeń związane z różnymi stanami skupienia wody, cukier, kostki lodu;

Dzień pierwszy : Zima, zima

Przebieg zajęć:

1. Swobodne wypowiedzi dzieci na temat zimy i jej uroków na podstawie ilustracji, obrazów znanych artystów i własnych obserwacji.
2. Wysłuchanie prezentacji prognozy pogody na dzisiejszy dzień i rozmowa na temat odpowiedniego ubioru w czasie dzisiejszej wycieczki.
3. Wycieczka – obserwacja krajobrazu zimowego, zwierząt, krzewów i drzew w najbliższym otoczeniu szkoły. Przynosimy do klasy śnieg w szklanym pojemniku.
4. Gromadzenie słownictwa do opisu zimowego krajobrazu.
5. Ustne układanie opisu krajobrazu zimowego z zastosowaniem zgromadzonego słownictwa.
6. Wspólne redagowanie opisu krajobrazu zimowego i zapis w zeszytach.
7. **Czy śnieg jest czysty?** – obserwacja wody powstałej z rozpuszczonego śniegu przyniesionego z wycieczki.
8. Rozszerzenie zakresu liczbowego do stu – dziesiątki, jedności.
9. Praca domowa: Zeszyt prac domowych, część 3.

Dzień drugi: Pomagamy zwierzętom przetrwać zimę

Przebieg zajęć:

1. Zagadki o zwierzętach.
2. Rozmowa na temat: Jak zwierzęta spędzają zimę i dlaczego jest im trudniej zdobywać pożywienie?
3. Opowiadanie o dokarmianiu zwierząt zimą.
4. Rozmowa na temat tekstu.
5. Dopasowywanie rodzajów pokarmu dla poszczególnych zwierząt.
6. Ustalenie sposobów i zasad dokarmiania zwierząt zimą (karmniki, paśniki, systematyczność)
7. Zapoznanie z piosenką o tematyce zimowej. Ćwiczenia rytmiczne z janczarami.
8. Wykonanie pracy plastycznej „Zima” – malowanie farbami plakatowymi.
9. Uzupelnienie pokarmu w szkolnym karniku.
10. Porównywanie liczb w zakresie 100. Dodawanie i odejmowanie pełnych dziesiątek.

Dzień trzeci: Kolory zimy

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie piosenki „**Kolorowy śnieg**” słowa Jerzy Ludwik Kern.

*Czy wam nie przyszło nigdy do głowy,
że śnieg powinien być kolorowy?
Albo zielony, albo czerwony,
liliowy albo beż.*

*Śnieg ten lepiłoby się wspaniale,
a bałwan biały nie byłby, ale
albo zielony, albo czerwony,
liliowy albo beż.*

*Śnieżki tak samo w zimowej porze
byłyby wtedy w jakimś kolorze:
albo zielone, albo czerwone,
liliowe albo beż.*

*Bardzo kolory by się przydały,
a tu tymczasem wciąż pada biały,
biały bielutki, miękki mięciutki,
świeży, świeżutki śnieg.*

2. Zapoznanie z tekstem Marii Kownackiej „**Kolory na śniegu**”. Szukanie odpowiedzi na pytanie „Czy zima może być kolorowa?”
3. Wyszukanie w tekście nazw ptaków.
4. Układanie zdań opisujących wylosowanego ptaka - praca w grupach.
5. Odczytanie opisów przez liderów grup.
6. Zapisanie zdań do zeszytów.

7. Śpiewnie piosenki o tematyce zimowej przy akompaniamencie janczarów.
8. Dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego.

Dzień czwarty: Woda w różnych stanach skupienia

Przebieg zajęć:

1. Zagadki o wodzie wprowadzające do tematyki zajęć:

*Służy do mycia, Co to za zagadka Gdy mocny ogień wodę ogrzeje,
służy do picia. Woda twarda, gładka. to biały obłok nad nią widnieje.
Bez niej na Ziemi, (lód) (para wodna)
nie byłoby życia. (woda)*

2. Woda w trzech stanach skupienia. Wykonanie doświadczeń pod kierunkiem nauczyciela. Notowanie wyników obserwacji.

3. Woda w postaci płynnej – ocena cech i właściwości.

Prowadzimy obserwację wody w naczyniu określając jej cechy za pomocą naszych zmysłów.

Doświadczenie 1

Szklanka ciepłej wody, cukier – rozpuszczamy cukier w wodzie – obserwujemy rozpuszczanie się substancji.

Doświadczenie 2

Dwa naczynia, pasek bibuły – wlewamy wodę do jednego naczynia i wkładamy do niego jeden koniec paska bibuły, drugi koniec umieszczamy w pustym naczyniu ustawionym troszeczkę niżej – obserwujemy wsiąkanie.

Wnioski doświadczeń z wodą w stanie płynnym:

Woda jest przezroczysta nie posiada smaku i zapachu. W temperaturze od 00C do 1000C występuje w przyrodzie w stanie płynnym przyjmuje kształt naczynia w jakim się znajduje. Może przelewać się i wsiąkać. Jest rozpuszczalnikiem dla niektórych substancji.

4. Woda w postaci stałej - ocena cech i właściwości.

Obserwacja kostek lodu – ocena cech charakterystycznych.

Doświadczenie 3

Wrzucamy kostki lodu do naczynia z wodą – lód jest lżejszy i pływa w wodzie.

Wnioski doświadczeń z wodą w stanie stałym:

Woda w temperaturze poniżej 00C jest ciałem stałym. Lód jest lżejszy od wody, ponieważ pływa po jej powierzchni.

5. Woda w postaci gazowej - ocena cech i właściwości.

Gotowanie wody w czajniku elektrycznym – zamiana w parę wodną.

Wnioski doświadczeń z wodą w stanie gazowym:

Para to woda w stanie gazowym. Nie ma smaku, zapachu.

6. Zapisanie pod obserwacjami notatki podsumowującej.

Woda występuje w przyrodzie w trzech stanach skupienia: ciekłym jako woda , w stanie stałym jako lód i w stanie gazowym jako para wodna.

7. Odczytywanie i zapisywanie liczb w zakresie 100. Odczytywanie i zaznaczanie wskazań termometru.

Dzień piąty: Bezpieczeństwo w czasie zimowych zabaw

Przebieg zajęć:

1. Omówienie ilustracji przedstawiającej „Zimowe zabawy”.
2. Rozmowa na temat zabaw zimowych ulubionych przez dzieci.
3. Opracowanie kodeksu: Bezpieczni zimą.
Przykładowe zasady:
 1. *Pamiętaj o odpowiednim stroju!*
 2. *Nie chodź po zamrzniętych zbiornikach wodnych!*
 3. *Nie baw się w pobliżu ulicy!*
 4. *Nie doczepiaj sanek do pojazdów!*
4. Przepisanie zasad do zeszytu.
5. Wyjście na szkolny plac.
 - Zabawy na śniegu, np.: rzuty do celu śnieżkami, lepienie bałwana, slalom saneczkowy, jazda zaprzęgami saneczkowymi.
 - Odczytanie wskazań termometru w szkolnej stacji pogodowej.
6. Rozmowa na temat wrażeń i odczuć w czasie zabaw na dworze.
7. Praca domowa: Przeczytaj lekturę „Zaczarowana zagroda” Cz., A. Centkiewiczów.
Przynies zdjęcie babci.

Zajęcia komputerowe

Zima – rysowanie z wykorzystaniem poznanych narzędzi.

Wychowanie fizyczne i edukacja zdrowotna:

1. Wyjście na szkolny plac – zabawy na śniegu (rzuty do celu śnieżkami, lepienie bałwana, slalom saneczkowy, jazda zaprzęgami saneczkowymi.)
2. Kształtowanie zwinności, siły i równowagi. Czworakowanie po skośnie ustawionej ławeczce.
3. Kształtowanie postawy ciała, wyrabianie umiejętności gimnastycznych.

XIX. BLOK TEMATYCZNY: KARNAWAŁOWE ZABAWY

Cele ogólne:

- wzbudzanie szacunku dla babci i dziadka
- redagowanie przygotowanie zaproszenia
- doskonalenie techniki dodawania i odejmowania liczb w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego

Cele operacyjne

Uczeń:

- wypowiada się wielozdaniowo na podany temat
- redaguje zdania na temat babci i dziadka

- określa stopień pokrewieństwa w rodzinie
- wie, o czym informuje zaproszenie
- redaguje treść zaproszenia
- poznaje słownictwo związane z karnawalem
- utrwala pisownię wyrazów z „u”
- dodaje i odejmuje liczby w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego
- śpiewa piosenkę „U babci jest słodko”
- zna kilka zabaw i konkursów odpowiednich na bal karnawałowy z babcami i dziadkami

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: udział w inscenizacjach;
- praktyczne: prace plastyczne i techniczne uczniów;

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo – Badawcze, Centrum Matematyczno - Logiczne, Centrum Artystyczne

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

Wiersze „Babcia” „Dziadziuś” Małgorzaty Wojciechowicz, opowiadanie Olgi Hejno „Zaczarowana babcia”, piosenka „U babci jest słodko” sł. Wanda Chotomska muz. Adam Markiewicz, piosenka „W karnawale, w karnawale...” , duże kartki z kalendarza z napisem 21 stycznia –Dzień Babci oraz 22 stycznia Dzień Dziadka, prezentacja multimedialna

Materiały i narzędzia:

kolorowy karton ,dziurkaczki ozdobne, rekwizyty do zabaw i konkursów

Dzień pierwszy : Moja babcia

Przebieg zajęć:

1. Słuchanie piosenki „**U babci jest słodko**” sł. Wanda Chotomska muz. Adam Markiewicz.
2. Rozmowa kierowana na temat piosenki.
O kim opowiadała piosenka?
U kogo najczęściej wnukowie szukają pomocy i pocieszenia?
Kto ich rozpieszcza?
3. Nauczyciel zawiesza na tablicy dużą kartkę z kalendarza z napisem **21 stycznia Dzień Babci**.
4. Nauka pierwszej zwrotki piosenki i refrenu.
5. Czytanie przez nauczyciela wiersza „**Babcia**” Małgorzaty Wojciechowicz.
6. Swobodne wypowiedzi dzieci na temat swoich babć i prezentacja przyniesionych zdjęć.

7. Pisownia wyrazów z „u”. Utrwalanie zasad ortograficznych.
8. Dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego.
9. Praca domowa: Narysuj swoją babcię.

Dzień drugi: Mój dziadek

Przebieg zajęć:

1. Zawieszenie na tablicy kartki z kalendarza z napisem **22 stycznia Dzień Dziadka**.
2. Prezentacja zdjęć dziadków przyniesionych przez dzieci.
3. Wielozdaniowe wypowiedzi dzieci na temat ich dziadków.
4. Czytanie wiersza „**Dziadziuś**” Małgorzaty Wojciechowicz.
5. Porównywanie własnych dziadków z dziadkiem z wiersza.
6. Samodzielne pisanie zdań o dziadku wzorując się na wcześniejszym opisie babci.
7. Określanie stopnia pokrewieństwa w rodzinie. Uzupełnianie zdań.
Mama mojej mamy to moja.....
Tata mojej mamy to mój
Mama mojego taty to moja.....
Tata mojego taty to mój
8. Rozwiązywanie zadań z treścią. Obliczenia w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego.
9. Nauka drugiej zwrotki piosenki „U babci jest słodko”.
10. Praca domowa: Z wiersza „Dziadziuś” wypisz 5 par wyrazów rymujących się.
Narysuj portret dziadka. Zeszyt prac domowych, część 3.

Dzień trzeci : Dzień Babci i Dziadka

Przebieg zajęć:

1. Kiermasz pomysłów „Jak uczcić dzień babci i dziadka?” – słoneczko.
2. Odczytanie propozycji przez wybranych uczniów.
3. Czytanie opowiadania Olgi Hejno „**Zaczarowana babcia**”.
4. Rozmowa na temat opowiadania.
O czym marzyła babcia?
Czy była szczęśliwa gdy zmieniła się w dziewczynkę?
Dlaczego babcia wróciła do domu?
Co jest prawdą w tym opowiadaniu, a co bajką?
5. Porównanie babci jako staruszki i jako dziewczynki. Odczytanie fragmentu tekstu. Budzenie szacunku do osób starszych.
6. Praca plastyczno–techniczna – wykonanie zaproszenia dla dziadków na zajęcia otwarte - klasowy bal karnawałowy.
7. Pisanie zaproszeń - zwrócenie uwagi na sposób pisania zaproszeń i elementów, które muszą być zawarte w zaproszeniu.
8. Rozwiązywanie zadań tekstowych na porównywanie różnicowe.

Dzień czwarty : Miło szaleć kiedy czas ku temu

Przebieg zajęć:

1. Wyjaśnienie pojęcia **karnawał** i pogadanka na temat karnawału.

Karnawał – czas liczony od Nowego Roku lub Trzech Króli do wtorku zwanego kusym, poprzedzającym środę popielcową. Jest to okres hucznych zabaw tancecznych, maskarad i ogólnej wesołości. Pochodzi od włoskiego słowa *carnavale*. (*caro* – mięso, *vale* – żegnaj) w wolnym przekładzie „pożegnanie mięsa”, a wraz z nim uczt i zabaw na okres Wielkiego Postu. Polski karnawał nazywano zapustami.

2. Zwyczaje karnawałowe w Polsce i wybranych krajach.

Polska – bale, bale przebierańców, taniec kotylionowy, kuligi, faworki, pączki i boczek.

Brazylia – zabawa karnawałowa największa na świecie, parady w rytmach samby na ulicach miast.

Włochy – Wenecja charakterystycznym atrybutem w tym rejonie są maski.

Austria – Wiedeń odbywają się wytworne i eleganckie bale.

Francja – Nicea ozdabiana jest tysiącami ton kwiatów.

3. Prezentacje multimedialne karnawałów z wybranych państw świata.
4. Słuchanie piosenki „**W karnawale, w karnawale**”, słowa Dorota Gellner.
5. Rozmowa na temat piosenki.
6. Zabawy rytmiczne przy piosence.
7. Przygotowanie do jutrzejszego balu karnawałowego z babcią i dziadkiem. Wybór zabaw i konkursów.
8. Doskonalenie techniki rachunkowej w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego. Dodawanie i odejmowanie na osi liczbowej.

Dzień piąty: Bal karnawałowy z babcią i dziadkiem – zajęcia otwarte

Przebieg zajęć:

1. Przygotowanie sali do przyjęcia ważnych gości - naszych Dziadków.
2. Przygotowanie poczęstunku dla dziadków.
3. Krótki montaż słowno - muzyczny dla babci i dziadka.
4. Wspólne zabawy i konkursy.

Zajęcia komputerowe

Wykonanie laurki dla Babci i Dziadka.

Wychowanie fizyczne

1. Przewrót w przód.
2. Kształcimy słuch i poczucie rytmu. Zajęcia gimnastyczne przy muzyce.
3. Zabawy przy muzyce.

XX. BLOK TEMATYCZNY: WĘDRÓWKI PO KONTYMENTACH

Cele ogólne:

- poznanie warunków życia na Antarktydzie, w Arktyce oraz innych wybranych miejscach świata,
- rozwijanie zainteresowań czytelniczych
- zapoznanie z nowym działaniem na liczbach - mnożeniem

Cele operacyjne

Uczeń:

- poznaje treść książki A. i Cz. Centkiewiczów „Zaczarowana zagroda”
- potrafi wskazać głównego bohatera lektury oraz określić miejsce wydarzeń
- opisuje wygląd zewnętrzny pingwina na podstawie planu
- utrwala pisownię wielką nazw kontynentów, państw i krain geograficznych,
- poznaje główne kierunki świata
- mnoży i dzieli w zakresie 30
- wykonuje pracę plastyczno- techniczną
- ilustruje zdarzenia wyodrębnione w lekturze
- uczy się piosenki „Zła zima”
- tworzy akompaniament perkusyjny do piosenki

Metody:

- asymilacji wiedzy: pogadanka, dyskusja, praca z książką;
- samodzielnego dochodzenia do wiedzy: problemowe, sytuacyjne, zabawy i gry dydaktyczne;
- waloryzacyjne: obserwacja zjawisk, udział w inscenizacjach;
- praktyczne: prace plastyczne i techniczne uczniów;

Formy:

- organizacyjne: grupowa, indywidualna i zbiorowa;
- Dziecięce Ośrodki Zainteresowań: Centrum Językowe, Centrum Przyrodniczo – Badawcze, Centrum Matematyczno - Logiczne, Centrum Artystyczne

Rozwijane inteligencje: językowa, matematyczno-logiczna, przyrodnicza, wizualno-przestrzenna, muzyczna, kinestetyczna, interpersonalna, intrapersonalna.

Środki dydaktyczne:

tablica multimedialna, komputer, książki „Zaczarowana Zagroda”, mapa świata, globus, albumy, książki przyrodnicze, książki Centkiewiczów, piosenka „Zła zima” sł. M. Konopnicka

Materiały i narzędzia:

karton, papier kolorowy, szablon pingwina, farby plakatowe,

Dzień pierwszy : Od bieguna do bieguna**Przebieg zajęć:**

1. Wykreślanka literowa. Nauczyciel zapisuje na tablicy lub kseruje dla każdego dziecka wykreślankę, której rozwiązaniem będzie tematyka zajęć.

ASNPTKAORPKATBYCDEA

ASRHKFTWYLKOA

2. Wskazywanie na globusie najzimniejszych krain na kuli ziemskiej – Arktyki i Antarktydy.
3. Przybliżenie postaci Jaśka Meli najmłodszego Polaka, który jest zdobywcą obu biegunów Ziemi.

4. Wyjaśnienie słowa **polarnik**.
5. Rozmowa na temat cech jakie powinien posiadać polarnik.
6. Oglądanie prezentacji multimedialnej o Arktyce i Antarktydzie.
7. Praca w grupach: Wyszukiwanie informacji i ciekawostek o Antarktydzie i Arktyce w encyklopedii, książkach przyrodniczych i Internecie.
8. Zapis do zeszytu wybranych informacji.
9. Wprowadzenie kierunków: północ - południe
10. Przygotowanie do mnożenia – ćwiczenia na konkretach.

Dzień drugi: Zaczarowana zagroda

Przebieg zajęć:

1. Ekspozycja książek Aliny i Czesława Centkiewiczów oraz prezentacja zdjęć autorów.
2. Czytanie tytułów zgromadzonych pozycji i poznanie informacji o autorach i ich wyprawach.
3. Wskazywanie na mapie świata Antarktydy.
4. Słuchanie wybranych fragmentów książki „Zaczarowana zagroda” A. i Cz. Centkiewiczów czytanych przez nauczyciela i dobrze czytających uczniów.
5. Rozmowa na temat: *Dlaczego autorzy zatytułowali swoją książkę „Zaczarowana zagroda”?*
6. Zabawa ruchowa: „Pingwiny” według pomysłu nauczyciela.
7. Zapis metryczki lektury do zeszytu.
8. Wprowadzenie mnożenia jako dodawania jednakowych składników.
9. Praca domowa: Wymyśl i napisz inne tytuły jakie nadałbyś tej lekturze. Zeszyt prac domowych, część 3.

Dzień trzeci : Zaczarowana zagroda cd.

Przebieg zajęć:

1. Odczytanie zadań domowych.
2. Wypowiedzi uczniów na temat swoich wrażeń o przeczytanej lekturze.
3. Ustalenie miejsca akcji.
4. Wyodrębnianie głównych postaci.
5. Wypowiedzi uczniów na temat wydarzeń.
6. Ustalenie kolejności zdarzeń i nadawanie im tytułów – zapis do zeszytów.
7. Wykonanie ilustracji do wyodrębnionego zdarzenia – farby plakatowe.
8. Mnożenie jako dodawanie jednakowych składników.
9. Praca domowa: Wyszukaj ciekawostki o pingwinach.

Dzień czwarty : Opisujemy pingwina

Przebieg zajęć:

1. Rozwiązanie zagadek o pingwinach.

2. Odczytanie informacji o pingwinach przygotowanych przez dzieci.
3. Wyszukiwanie w lekturze zdań opisujących wygląd pingwina – Elegancika.
4. Zapoznanie z planem opisu pingwina:
 - Co to jest?
 - Wielkość.
 - Budowa: głowa, dziób, skrzydła, nogi, ogon.
 - Ubarwienie.
 - Tryb życia.
 - Ogólne wrażenie.
5. Samodzielne opisywanie pingwina na podstawie planu i zgromadzonego słownictwa:
 - I poziom – samodzielnie układa opis,
 - II poziom – układa opis z rozsypanki zdaniowej.Przykład opisu pingwina:

Pingwin to duży czarno-biały ptak. Ma małą głowę, krótkie skrzydła, wydłużony tułów i kusy ogon. Niezdarnie porusza się po lądzie za to świetnie pływa. Żyje w krainie wiecznego śniegu – Antarktydzie. Pingwin jest pięknym ptakiem, wygląda jak człowiek we fraku.
6. Zabawa muzyczno-ruchowa np.: „Pingwinek” (O jak przyjemnie i jak wesoło w pingwina bawić się...)
7. Przepisywanie zdań do zeszytu.
8. Praca plastyczno - techniczna: pingwiny. Wycinanie z kartonu odrysowanego pingwina, ozdabianie papierem kolorowym.
9. Mnożenie liczb w zakresie 30 – doskonalenie techniki rachunkowej.
10. Samoocena uczniów.
11. Praca domowa: Narysuj portret Elegancika. Zeszyt prac domowych, część 3.

Dzień piąty: Czy zima wszędzie jest taka sama?

Przebieg zajęć:

1. Wysłuchanie piosenki o tematyce zimowej.
2. Wielozdaniowe wypowiedzi dzieci o zimie na podstawie własnych przeżyć, obserwacji i ilustracji przedstawiających zimę.
3. Porównywanie zimy w Polsce z zimą na Antarktydzie i w Arktyce.
4. Opowiadanie nauczyciela o zimie w innych częściach świata np. zima w Afryce (Maria Terlikowska „Zima w Afryce”), Australii, na południu Europy.
5. Wirtualna wycieczka do omawianych miejsc.
6. Wskazywanie na mapie świata pokazywanych krain.
7. Wprowadzenie kierunków wschód- zachód.
8. Wielka litera w nazwach kontynentów, państw i krain geograficznych.
9. Nauka piosenki „Zła zima”. Zabawy przy piosence.
10. Sprawdzian wiadomości i umiejętności.

11. Praca domowa: Wstaw brakujące litery i przepisuj tekst do zeszytu. Zeszyt prac domowych, część 3.

Przeczytaj wspólnie z rodzicami lekturę „Doktor Dollittle i jego zwierzęta” Hugh Loftinga.

Zajęcia komputerowe

Odszukiwanie informacji w Internecie dotyczących biegunów.

Wychowanie fizyczne

1. Zabawy zimowe na śniegu.
2. Doskonalenie biegów, skoków i rzutów w czasie zajęć terenowych.
3. Tor przeszkód – rozwijanie szybkości, zwinności i siły.

MATERIAŁY DODATKOWE DLA NAUCZYCIELA

Załącznik 1.

1. Przeczytaj samodzielnie drugą część opowiadania.

KLARA – CZĘŚĆ I

Klara, to miła dziewczynka. Ma długie, czarne warkoczyki. Chodzi już do drugiej klasy. W czwartej klasie jest jej brat, Grzesiek. Klara bardzo chętnie wróciła po wakacjach do szkoły. Niestety mieszka dość daleko od niej, dlatego mama, codziennie przywozi dzieci samochodem.

Pewnego dnia mama i dzieci zasnęły. Budzik nie zadzwonił. Klara wstała pierwsza, a że umiała odczytać godzinę na zegarze przestraszyła się bardzo, bo była już siódma. Na ósmą trzeba było być w szkole. Prędko pobiegła do pokoju rodziców. Mama jeszcze spała, miała urlop i długo wieczorem oglądała filmy.

– Mamo, mamusiu! – zawołała – spóźnimy się do szkoły. – Zaspaliśmy !!!

Mama zerwała się na równe nogi. Nie wiedziała co ma robić.

– Ojejku, ojejku – szeptała, kręcąc się dokoła. Klara widząc, że mama potrzebuje jeszcze czasu aby się obudzić, prędko pobiegła do pokoju brata. Oczywiście, Grzesiek spał w najlepsze.

– Wstawaj, wstawaj szybko, zaspaliśmy – dziewczynka złapała za kołdrę brata i mocno pociągnęła.

KLARA – CZĘŚĆ II

Kołdra wylądowała na podłodze, a przestraszony Grzesiek usiadł rozczochrany na łóżku. Zaczęła się gonitwa. Każdy ubierał się w to, co miał pod ręką. Efekt był taki, że Grzesiek wracał się od samocho-

du, bo spod bluzy wystawała mu piżama, a mama miała różowe spodnie od dresu i czarne wyjściowe kozaczki. Mama wcisnęła dzieciom po parę groszy, żeby kupiły sobie śniadanie w sklepiku. Klara wgramoliła się na podkładkę, Grzesiek siadł z tyłu obok niej.

- Zapnijcie pasy. - powiedziała mama przez ramię, sama wykonując tą czynność. Usłyszała pierwszy i drugi trzask sprzączki, kiwnęła głową i uruchomiła samochód. Powoli wyjechała na ulicę. Minęli trzeci, czwarty i piąty z kolei dom na swojej ulicy, mama nawet nie jechała szybko, to był przecież teren zabudowany. Wyjechali na główną drogę i zbliżali się do małego lasu.

Nagle stało się coś dziwnego, samochód prawie stanął dęba. Gdyby nie pasy, które trzymały dzieci, przeleciałyby one na pewno przez siedzenie. To mama gwałtownie zahamowała. Na drogę bowiem niespodziewanie wyskoczyło z lasu stado saren. Biegły jedna za drugą...szósta, siódma, dziewiąta, piętnasta. Na szczęście nic się nie stało. Mama nie jechała szybko, droga była sucha, a wszyscy w aucie przepisowo przypięci pasami. Nooooo ... Tylko „najedli” się sporo strachu. Mama sprawdziła co z dziećmi, po sarnach nie było już śladu, mogli ruszać do szkoły. Klara i Grzesiek jeszcze długo nie mogli się uspokoić, wspominając poranne wydarzenie

2. Napisz odpowiedzi na poniższe pytania.

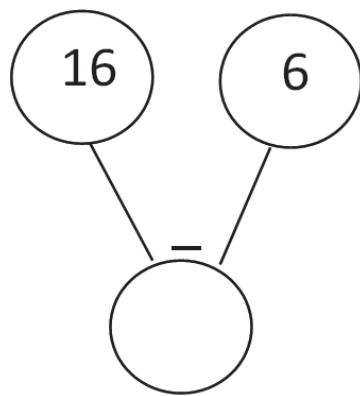
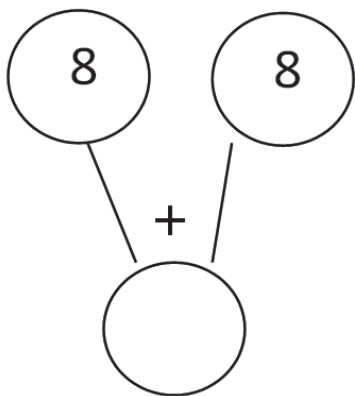
Jaką czynność wykonali dzieci i mama po zajęciu miejsc w samochodzie?

Na czym usiadła w samochodzie Klara?

3. Wyszukaj i pokreśl, a następnie wypisz z II części opowiadania wszystkie liczebniki porządkowe, staraj się je zapisać w kolejności od najmniejszego do największego.

4. Wyszukaj i podkreśl, a następnie wypisz z I części opowiadania wszystkie liczebniki porządkowe. Ułóż z nimi zdania i zapisz je.

5. Oblicz działania w drzewkach, a następnie zapisz je.

Załącznik 2.

„Kto pracuje w naszej szkole?”

Beata Sokołowska-Kosik

Kto **pracuje** w naszej szkole?

Każde dziecko dobrze wie.

Dzieci **uczy** i w mozole,
wiedzę w głowę wbija, więc?

Nauczyciel się nazywa,
uczy czytać, liczyć też,

i wuefu i **muzyki**,

o plastyce wspomni, wiesz?

Lecz nie tylko on jest w szkole,

aby pomoc dzieciom nieść,

W gabinecie, i za stołem

swe **królestwo** będzie mieć,

Pani, **która** każde dziecko,

w naszej szkole dobrze zna,

i w pobliżu Dyrektora

swój gabinet zawsze ma. Więc?

Sekretarką się nazywa,

tak to szczerą prawdą ta.

I wy wiecie, bardzo dobrze
wszystkie szkolne sprawy zna.

Kiedy coś się u nas psuje,

Pewien Pan **tu** zaraz jest,

który w szkole naszej pięknej
zna ciekawych wiele miejsc.

Kiedy zima już nadchodzi,
 pan ten w piecu pali nam,
 podaj proszę dwa zawody,
 które pan ten tutaj ma. Więc?
 Pan konserwator jest ciepłą porą,
 w pana palacza zamienia się,
 kiedy na dworze nadchodzą mrozy,
 to właśnie te profesje dwie.
 No i przecież Panie trzy,
 też podwójny zawód mają,
 kiedy trzeba, to gotują,
 kiedy trzeba, to sprzątaj. Więc?
 Nasze panie woźne
 o czystość w szkole dbają,
 fajne szczotki i ściereczki
 do pracy posiadają.
 Kiedy zaś w południe,
 zegar głośno bije,
 po obiadku dobrym
 garnki też umyją.

Załącznik 3.

„Ż” piszemy, gdy:

1. W innych formach tego samego wyrazu lub w innych wyrazach pokrewnych wymienia się na g, z, ż, s, dz, d, h np.:

dróżka – droga

służąca – usługiwać

wozę – wozic – wóz

zwyciężyć – zwycięzca

wyobraża – wyobraźnia

cudzołożyć – cudzołóstwo

księża – ksiądz

znużony – nuda

pobłażać – błahy

2. Występuje po l, ł, n, r, np.:

lżej

odwilż

łże

małżowina

rewanż

rzeń

skarżysko

3. Występuje przed l, ł, n, r, w, o ile nie pozostaje ta pisownia w sprzeczności z innymi zasadami, np.:

żleb

drażliwy

żłopać

księżna

jałmużna

żwir

łyżwy

Uwaga: Jeśli pisownia „ż” przed w pozostaje w sprzeczności z inną zasadą np. rz po d), to pierwszeństwo dać tamtej zasadzie, np. drzwiowy (pisownia rz po d)

4. Występuje w zakończeniu -aż wskazującym na rzeczownik rodzaju żeńskiego, spójnik lub francuskie pochodzenie wyrazu:

a) **w rzeczownikach rodzimych rodzaju żeńskiego**, np.:

straż
odsprzedaż
podaż

b) **spójnikach zakończonych na -aż**, np.:

aż
choćaż
ponieważ

c) **w wyrazach francuskiego pochodzenia**, np.:

drenaż, kilometraż
bandaż, wiraż
witraż, tatuaż,
kolaż, frotaż

Ważne: Tak samo piszemy wyrazy pochodne zakończone na:

-**ażny**, np. niesprzedajny
-**żowy**, np. bagażowy
-**ażować**, np. angażować

5. Występuje w:

rzeczowniku rodzaju żeńskiego, np. młodzież, grabież, kradzież, rubież

wyrazach niesamodzielnym, np. przecież, również, toteż, tudzież, też

wyrazach obcego pochodzenia zakończonych na -eż, np. beż, papież,
buldeneż, maneż, solfeż

6. W zakończeniach -yż, -iż, -aż, -eż, np.:

wyż, Paryż
paraliż, prodiż
mąż, uprząż, wciąż
oręż, pawęż

7. W zakończeniach -żka, -żca, -żnica, np.:

nadwyżka, wróżka

drapieżca, łupieżca

nałożnica, bezbożnica

Uwaga: także w innych zakończeniach rzeczowników piszemy zawsze „ż”:

-żar, np. żar, ciężar, pożar

-żer, np. pasażer, komiwojażer, buldożer

-żur, np. żur, azur, abażur, dyżur.

8. W zakończeniu: **samogłoska + -żny**, np.

odważny, okrężny, próżny, nabożny, pobożny, obłożny, ostrożny

Uwaga: Także w wyrazach pochodnych i pokrewnych zakończonych na **-żnie, -żniak, -żnik, -żność**.

9. Występuje w **partykule wzmacniającej -że, -ż**, np.:

bodajże, mówże

stójcież, cóż

Przykładowy tekst dyktanda

Był sobie raz Kot Filemon , który miał ciężkie życie. Pewnego dnia postanowił zwlec się wreszcie z łóżka swojej pani i wyruszyć do dżungli. Był bardzo nieostrożny i wpadł do dołu, z którego ciężko było mu się wydostać. Wtedy postanowił zażądać pomocy od sowy, jednak ona była pogrążona we śnie. Zmęczony i wygłodniały kotek dalej szukał pomocy. Bał się dżungli i drapieżników. Wszystko co go otaczało, było dla niego przerażające. W nocy zażarte Tygrysy urządziły sobie spacer i znalazły małego biednego kotka , któremu pomogły. Kotek nie zważał na to, jakie są straszne. Nie bał się ich wcale. Dzięki nim przecież wrócił wreszcie, szczęśliwie do domu.

(źródło: zadane.pl)

Załącznik 4.

„W lesie”

Beata Sokołowska – Kosik

– W czwartek idziemy na wycieczkę do lasu - zapowiedziała Pani pod koniec dnia w szkole. - Proszę przygotować sobie więcej kanapek i picia. Proszę zabrać też notes i dwa ołówki. Będziemy robić obserwacje i notatki.

- Hurra, hurra! – zawołał Filip – szykuje się wspaniały dzień.
- Będziemy biegać, bawić się, grać w gumę i piłkę ... - wołała, podskakując Marylka.
- I zrobimy piknik ... wspaniała zabawa ... - popiskiwał mały Karolek.
- No dzieciaczki, szybciotko, do widzenia, do domku – śmiała się serdecznie Pani – i zapraszam jutro rano.

Dzieci szybciotko spakowały plecaki, posprzątały klasę i wyszły do szatni. Pani zabrała swoje rzeczy, dziennik i poszła do pokoju nauczycielskiego.

Na drugi dzień wszystkie dzieci stawily się punktualnie w szkole. Pani sprawdziła obecność, przedstawiła plan wycieczki i poinformowała dzieci, że będą dziś prowadziły obserwację roślin, które znajdują w lesie.

- A skąd będziemy wiedzieli jakie to rośliny? – zapytał rezolutnie Maciek
- Doskonałe pytanie – uśmiechnęła się Pani. – Każdy z was dostanie klaser ze zdjęciami leśnych roślin. To będzie taka wasza przyrodnicza ściągawka. Popatrzcie. – Pani rozdała dzieciom klasery ze zdjęciami.
- Aaaa – zawołała Monika – teraz będziemy mogli rozpoznać w lesie różne krzewy i drzewa.

Dzieci grzecznie ustawily się parami i pomaszerowały obok Pani, chodnikiem aż do polnej drogi, gdzie Pani pozwoliła iść uczniom w luźnej gromadzie. Gdy grupa zbliżyła się do lasu, dzieci wyciągnęły swoje notesiki, zaczęły obserwować las i wyszukiwać przedstawione na zdjęciach w klaserze rośliny.

- Po ciężkiej pracy, trzeba odpocząć – powiedziała Pani, gdy zbliżyli się do zalanej słońcem, jesiennym polany. - Tu rozłożymy się z piknikiem. Można zjeść, napić się, pobawić, tylko należy o czymś pamiętać.
- Proszę Pani, proszę Pani – Małgosia machała ręką – nie wolno samemu wchodzić w las. – Pani kiwnęła głową.
- Nie można też śmiecić, papierki po kanapkach musimy zabrać ze sobą – podpowiedział Wacek. – Pani z uśmiechem ogarnęła wzrokiem swoje dzieci, wiedziała, że dzisiejszy dzień bardzo się udał. Wszyscy byli zadowoleni z wycieczki.

Załącznik 5.

„Powitanie, pożegnanie!” - część I

Beata Sokołowska – Kosik

Był piękny, jesienny dzień. Magda rano wstała wyspana, zjadła zrobione przez swojego dziadka śniadanie i ochoczo powędrowała do szkoły. Wychodząc z domu, nawet nie pożegnała się ze zdziwionym dziadkiem.

– No cóż – dziadek tylko wzruszył ramionami. – Może po prostu zapomniała – pomyślał.

Droga Magdy do szkoły była krótka, ponieważ szkoła znajdowała się na tym samym osiedlu, na którym mieszkała. Co i raz można było spotkać wędrujące na lekcje dzieci. Wzdłuż chodnika prowadzącego prosto do wejścia do szkoły rosły nieduże krzaki. Magda nagle usłyszała cichy płacz. Spojrzała przed siebie. Niedaleko przed nią, na chodniku siedziała mała dziewczynka i trzymała się za kostkę u nogi cicho popiskując. Magda zdziwiona popatrzyła na małą i szerokim łukiem ominęła ją, nawet nie pytając co jej się stało. Budynek był tuż, tuż. Wiele małych dzieci z I klasy chodziło już samodzielnie do szkoły. Magda w biegu odwróciła do tyłu głowę i zobaczyła, że do dziewczynki siedzącej na chodniku podbiegła grupa dzieci z jej klasy. Nagle usłyszała dzwonek. Pędem pognęła przed siebie, musiała jeszcze w szatni zdjąć jesienny skafander i nowiutkie buty. Magda, gdy się przebrała, biegiem pokonała schody i wpadła do klasy nie odzywając się do zdziwionej Pani nawet jednym słowem. Szybko usiadła do ławki i wyjęła przybory.

Pani podniosła wysoko brwi spoglądając na dziewczynkę.

– Tak – powiedziała – dzisiaj porozmawiamy sobie chyba o powitaniach i pożegnaniach. Powiedzcie dzieci w jakich sytuacjach mówimy: cześć, dzień dobry, dobry wieczór, do widzenia, do zobaczenia.

Dzieci chętnie podnosiły rączki do odpowiedzi. Tylko Magda siedziała naburmuszona w ławce, nic, a nic się nie odzywając.

Załącznik 7.

KARTA PRACY

..... ,

IMIĘ I NAZWISKO UCZNIĄ

KLASA

Przeczytaj uważnie opowiadanie.

– Masz ładny piórnik – powiedział Adam.

– Jest nowy, dostałem go od babci. Babcia bardzo mnie kocha i często kupuje mi drobne prezenty – odpowiedziałem. Adaś posmutniał

– Ja już nie mam babci – powiedział.

Następnego dnia nie mogłem doczekać się, żeby przekazać koledze dobrą wiadomość. Był to list od mojej babci. „Adasiu, zapraszam Cię na ciasteczka domowej roboty. W moim sercu jest dużo miejsca, a Ty jesteś przecież przyjacielem mojego wnuka. Pozdrawiam – babcia Teresa.” Po południu zajadaliśmy razem maślane ciasteczka, a Adam był naprawdę szczęśliwy.

1. Wybierz właściwy tytuł i wpisz go nad opowiadaniem.

Tytuły do wyboru:

Wizyta babci Tereski.

Nowy piórnik Adama.

Wielkie serce babci.

2. Ponumeruj kolejność wydarzeń.

Wyznanie Adasia.	☐	Przekazanie zaproszenia.	☐
Wspólny podwieczorek.	☐	Prezent od babci.	☐

Oceń, czy zdanie jest prawdziwe - **P**, czy fałszywe - **F**. Napisz czerwoną kredką odpowiednią literę przy każdym zdaniu.

Adam dostał nowy piórnik.

Piórnik był podarunkiem od babci.

List okazał się zaproszeniem.

Chłopcy piekli z babcią ciasteczka.

1. Podkreśl w zdaniach z ćwiczenia 3 czasowniki. Zapisz je z przeczeniem „nie”.

- -
- -
- -
- -

2. Napisz odpowiedzi na pytania.

Kto opowiada tę historię?

Jaką osobą jest babcia Tereska?

Załącznik 8.

KARTA PRACY

..... ,
IMIĘ I NAZWISKO UCZNIKA

.....
KLASA

1. Azor wziął udział w wyścigu. Wykonaj działania, a dowiesz się ile kilometrów przebiegł.

Azor

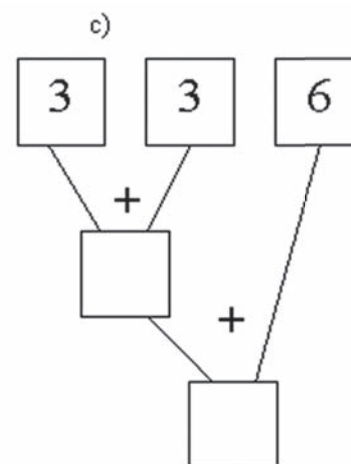
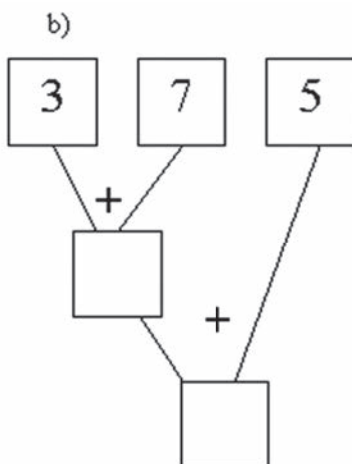
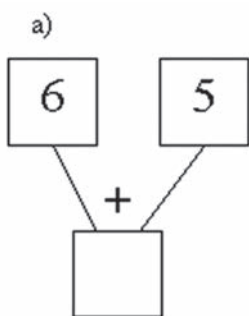
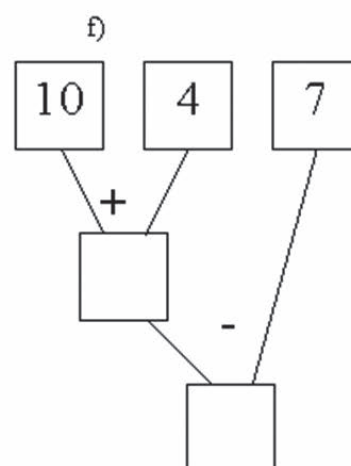
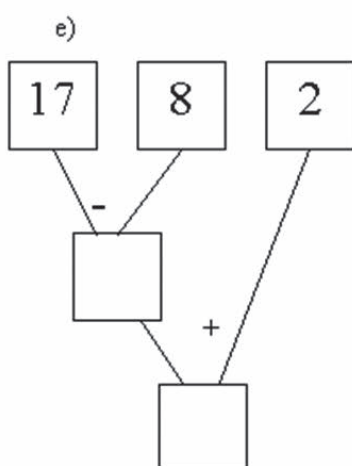
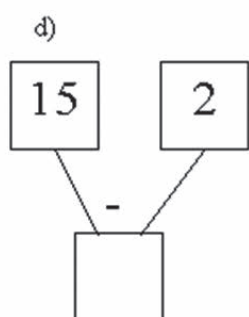
$$\begin{matrix} +5 & -4 & +9 & -4 & +9 & -1 \\ \rightarrow & \rightarrow & \rightarrow & \rightarrow & \rightarrow & \rightarrow \\ \square & \square & \square & \square & \square & \square \end{matrix}$$

2. Na wystawie psów rasowych było 13 dorosłych dobermanów i 5 szczeniąt.
Ile razem było dobermanów?

Rozwiązanie:

Odpowiedź:

3. Wykonaj działania:

4. Wstaw odpowiedni znak $>$, $<$ lub $=$

$7 + 7 \dots\dots 4 + 10$

$15 + 2 \dots\dots 18 - 5$

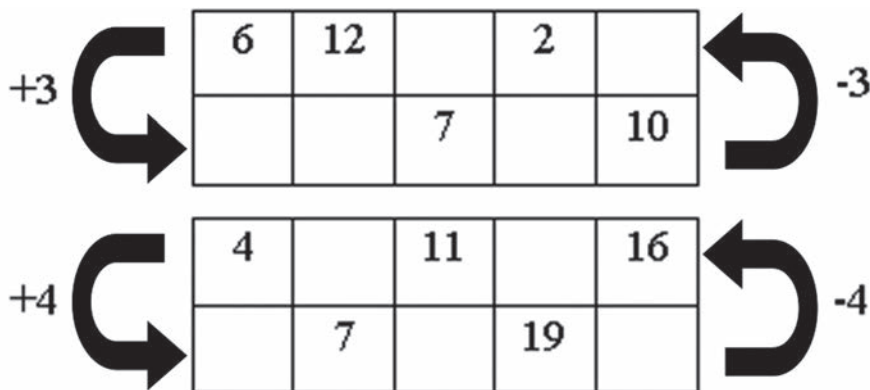
$16 - 3 \dots\dots 3 + 9$

$1 + 11 \dots\dots 8 + 4$

$4 + 5 \dots\dots 8 - 2$

$14 - 4 \dots\dots 5 + 5$

Oblicz:

5. Na zajęciach z tresury było razem 18 owczarków niemieckich. 5 psów pokonywało przeszkody, a pozostałe uczyły się wykonywać komendy. Ile owczarków uczyło się wykonywać komendy?

Rozwiązanie:

Odpowiedź:

7. Rozwiąż działania. Uporządkuj wyniki od najmniejszego do największego. Z przyporządkowanych sylab ułóż hasło.

$1 + 7 = \text{ja}$
 $19 - 4 = \text{czo}$
 $9 + 9 = \text{ka}$
 $9 + 2 = \text{lem}$
 $2 + 2 = \text{pies}$
 $16 - 6 = \text{cie}$
 $5 + 2 = \text{przy}$
 $18 - 2 = \text{wie}$

WYNIK

SYLABA

Załącznik 9.

„Kalendarz pogody”

Bożena Forma

Od samego rana w szkole dzieci spoglądały przez szyby okien.

– Chyba nie wyjdziemy na dwór, za chwilę będzie padał deszcz – smucił się Tomek.

– Patrzcie, patrzcie jak wiatr zrywa liście z drzew. Proszę pani, one wykonują śmieszny taniec. Fruną, o proszę, jak szybko – wołała Olga.

Pani Ela spoglądała razem z dziećmi na przedszkolny ogród.

– Zobaczcie jak na dworze zrobiło się smutno i szaro. Nie świeci słońce. Wszędzie jest mokro i leży dużo liści. Jest bardzo chłodno. Proszę, usiądźcie przed tablicą.

Coś wam pokażę. – Po czym powiesiła duży arkusz papieru z narysowanymi pustymi kratkami – po siedem w każdym z czterech rzędów.

– To będzie kalendarz pogody. Sami go zrobimy – tłumaczyła.

– Kalendarz pogody? Co to takiego? – zastanawiały się dzieci.

Pani ustawiła na środku pojemnik. Ania wyciągnęła z niego wycięte z papieru słońce. Powiesiła je w wyznaczonym miejscu. Po chwili inne dzieci umieszczały obok wybrane przez siebie elementy: dziewczynkę w pelerynie, kolorowe liście, parasol, śniegową gwiazdkę.

– Co umieścimy w pustych polach – dopytywał się Mateusz.

– Od dzisiaj każdy dzień to jedno pole. Codziennie będziemy umieszczać w nim elementy, które opiszą nam panującą pogodę. Elementy wykonamy sami.

Dzieci siadły przy stolikach. Wycinały narysowane na kolorowym papierze: krople deszczu, drzewa, słońca, chmury, płatki śniegu.

– Dziś zaznaczy pogodę Magda – pani zachęciła dziewczynkę.

– Na dworze ciągle pada i wieje wiatr – opowiadała Magda zerkając w okno.

– Wybierz odpowiednie elementy i umieść w pierwszym polu – dziewczynka prawidłowo wykonała zadanie.

– A jutro mogę ja? – pytał Adaś.

– Oczywiście – śmiała się pani. – Każdy z was będzie meteorologiem, czyli osobą opowiadającą o pogodzie. Dlatego bardzo proszę zapamiętajcie to słowo.

Uzupełnij zdania właściwymi czasownikami:

1) Wichura nawet najmocniejsze dachy.

- 2) Wystraszone dzieci przez szparę w drzwiach.
- 3) Rzęsisty deszcz bardzo, bardzo długo.
- 4) Wzeszło złociste słońce, się bardzo jasno.
- 5) Teraz spokojnie, w przychodni trzeba być cicho.
- 6) Leń cały dzień na tapczanie.
- 7) Kiedy uderzył piorun, w pokoju się bardzo cicho.
- 8) dzisiaj do teatru, spektakl został odwołany.
- 9) Uczniowie ćwiczenia matematyczne.
- 10) Dzieci, dzieci!!! – głośno Pani Ela.

Załącznik 10.

CHORY KOTEK

Stanisław Jachowicz

Pan kotek był chory i leżał w łóżeczku,
 I przyszedł pan doktor: „Jak się masz, koteczku”!
 – „Źle bardzo...” – i łapkę wyciągnął do niego.
 Wziął za puls pan doktor poważnie chorego,
 I dziwy mu śpiewa: – „Zanadto się jadło,
 Co gorsza, nie myszki, lecz szynki i sadło;
 Źle bardzo... gorączka! źle bardzo, koteczku!
 Oj! długo ty, długo poleżysz w łóżeczku,

I nic jeść nie będziesz, kleiczek i basta:
Broń Boże kiełbaski, słoninki lub ciasta!"
– „A myszki nie można? — zapyta koteczek –
Lub z ptaszka małego choć z parę udeczek?"
– „Broń Boże! Pijawki i dieta ścisła!
Od tego pomyślność w leczeniu zawisła".
I leżał koteczek; kiełbaski i kiszki
Nie tknięte, z daleka pachniały mu myszki.
Patrzcie, jak złe łakomstwo! Kotek przebrał miarę;
Musiał więc nieboraczek srogą ponieść karę.
Tak się i z wami dziateczki stać może;
Od łakomstwa strzeż was Boże!

Załącznik 11.

ZASADY PISOWNI „H” I „CH”

PISOWNIA „CH” W WYRAZACH

1. „**Ch**” piszemy, gdy wymienia się w innych formach tego samego wyrazu lub w innych wyrazach na: „sz” np.:

mucha - muszka

wydmuchać - wydmuszka

trochę - troszkę

2. „**Ch**” piszemy po literze „s” np.: schab, schody, wschód.

3. „**Ch**” piszemy na końcu wyrazów, np.: na drogach, orzech, zuch.

Wyjątki: druh, Boh (nazwa rzeki).

PISOWNIA „H” W WYRAZACH

1. „**H**” piszemy, gdy wymienia się w innych formach tego samego wyrazu lub w innych wyrazach na: „g”, „ż”, „z”, „dz”, np.:

wahać się - waga,

druh - drużyna,

blańchy - błazen

2. „**H**” piszemy w większości „hałaśliwych” słów: huk, harmider, hałasować, wataha.

3. KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA I SEMESTR

Imię i nazwisko dziecka Klasa

OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
Wypowiada się pełnymi zdaniami na dowolny temat.				
Czyta teksty, opowiadania, listy.				
Recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane.				
Pisze samodzielnie tekst złożony z kilku zdań powiązanych z sobą w logiczną całość.				
Umie ułożyć wyrazy w kolejności alfabetycznej.				
Potrafi wymienić wyrazy dźwiękonaśladowcze i środki poetyckie.				
Potrafi odczytać tekst napisany literami drukowanymi i pisanymi.				
Zna pisownię wyrazów z trudnościami ortograficznymi.				
Umie prawidłowo budować wypowiedzi ustne.				
Zna i prawidłowo stosuje w wypowiedziach pisemnych głoski miękkie.				
Recytuje z pamięci krótkie teksty wierszowane.				
Wypowiada się pełnymi zdaniami na temat tekstu.				
Układa plan wydarzeń na podstawie tekstu.				
Pisze życzenia świąteczne.				

cd. KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA I SEMESTR				
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
Redaguje treść zaproszenia.				BARDZO NISKI
Oblicza działania matematyczne z zastosowaniem dodawania i odejmowania w zakresie 20.				
Oblicza działania matematyczne w zakresie 50.				
Rozwiązuje i układa rozmaite zadania tekstowe.				
Wyznacza część wspólną zbiorów.				
Rozumie pojęcie liczby porządkowej.				
Potrafi wykonywać obliczenia dotyczące miar masy.				
Potrafi mierzyć odcinki.				
Rozumie pojęcie przemienności dodawania.				
Wykonuje proste obliczenia pieniężne.				
Odczytuje, zapisuje i porównuje liczby w zakresie 100.				
Potrafi dokonywać obliczeń zegarowych i potrafi rozpoznawać godziny na zegarze.				
Posiada umiejętność określania liczby niewiadome.				
Dodaje i odejmuje liczby w zakresie 100 bez przekraczania progu dziesiątkowego.				
Mnoży i dzieli w zakresie 30.				

cd. KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA I SEMESTR					
OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH				
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI	BARDZO NISKI
Z ciekawością słucha informacji o otaczającym nas świecie.					
Samodzielnie umie wyszukiwać informację w mediach , przeczytać ją i zinterpretować					
Rozumie, że należy postępować zgodnie z ekologią.					
Rozumie, że należy dokarmiać ptaki w czasie zimy.					
Rozpoznaje gałązki świerku, jodły i sosny.					
Zna składniki pogody, potrafi ją określić.					
Rozumie konieczność okazywania szacunku wszystkim pracownikom szkoły.					
Rozpoznaje tropy zwierząt na ilustracjach i na śniegu.					
Odczytuje wskazania termometru.					
Zna zagrożenia dla zdrowia i życia związane z zabawami na śniegu i uprawianiem sportów zimowych.					
Utrwała pisownię wielką literą nazw kontynentów, państw i krain geograficznych.					
Zna stany skupienia wody.					
Potrafi wskazać główne kierunki świata.					
Tworzy akompaniament perkusyjny do piosenki.					

cd. KARTA OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH UCZNIĄ ZA I SEMESTR

OSIĄGNIĘCIA EDUKACYJNE	POZIOM OSIĄGNIĘĆ EDUKACYJNYCH			
	BARDZO WYSOKI	WYSOKI	PRZECIĘTNY	NISKI
Potrafi zapamiętać piosenkę i zaśpiewać ją.				BARDZO NISKI
Zna zasady mini gier sportowych.				
Poznaje zasady gier i zabaw ogólnorozwojowych i sportowych.				
Poprawia ruchomość stawową i koordynację ruchową poprzez świadome ćwiczenia fizyczne.				
Postępuje się komputerem jako narzędziem pracy.				
Potrafi współpracować w grupie.				
Przestrzega zasad bezpieczeństwa w czasie pracy i zabawy.				
Pomaga swoim kolegom i koleżankom.				
Rozumie konieczność przestrzegania różnorodnych reguł i zasad postępowania.				
Potrafi kulturalnie zachowywać się w miejscach publicznych.				

Podpis nauczyciela

Bibliografia

Kobyłecka W., Prządka E.,/wybór/, Kto wymyślił choinki? Antologia wierszy dla dzieci, KAW, Warszawa 1986.

Trzeźniowski R., Gry i zabawy ruchowe, Wydawnictwo „Sport i Turystyka”, Warszawa 1987.

Radwiłowicz M., Morawska Z., Metodyka nauczania początkowego, WSiP, Warszawa 1986.

Siwek H., Czynnościowe nauczanie matematyki, WSiP, Warszawa 1998.

Siwek H., Kształcenie zintegrowane na etapie wczesnoszkolnym, WN AP, Kraków 2004.

Więckowski R., Pedagogika wczesnoszkolna, WSiP, Warszawa 1998.

Wróbel T., Pismo i pisanie w nauczaniu początkowym, WSiP, Warszawa 1979

